

özgür gelecek

1 - 15 KASIM 1994 SAYI: 38 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

DEMOKRAT SANATÇILAR BİRLİĞİ
4. KONGRESİ
SAYFA 17
SAĞLIK EMEKÇİLERİ:
"SAĞLIKTAN TASARRUF OLMAZ"
SAYFA 10
POLİS DÜĞÜNE VAHŞİCE SALDIRDI
SAYFA 15
TEMİZ TOPLUMU KİMLER YARATIR?
SAYFA 15
EKB'DEN ÖRGÜTLENME KAMPANYASI
SAYFA 5
DEVİRİMCİ KÜLTÜR VE SANAT
CEPHESİNDE DAĞ RÜZGARLARI
SAYFA 16
DERSİM'DEN YÜKSELEN BİR ANANIN
ÇİĞLİĞİ
SAYFA 15
İSVİÇRE'DE TASFİYECİLİĞİN ACIZLIĞI
SAYFA 4

Aras Kargo işçisi sınıf bilinciyle donanıyor

□ Ankara'da 5 günlük işgal eylemiyle hız kazanan hak alma mücadelesi, İstanbul ve İzmir'de de sürüyor. Alibeyköy Aras Kargo'da direniş 50. gününde.
Sayfa 11

CEMTAŞ işçisi direnerek öğreniyor

□ Haklarını alabilmek için iş bırakan CEMTAŞ işçileri topluca işten atıldı. Atılan işçiler kararlı bir şekilde sürdürdükleri direnişle patrona geri adım attırdılar. Ama CEMTAŞ işçileri bütün haklarını almadan işbaşı yapmamakta kararlılar.
Sayfa 10

RP doların yeşiline tapıyor

□ Nedir RP? Radikal mı yoksa reformist bir İslami hareket mi? Adil düzenici mi, anti emperyalist mi, demokratik mi, yoksa, İslami motiflerle süslenmiş emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının farklı bir kliğinin sözcüsü mü?
Sayfa 8

Dersim'de devlet zulmü devam ediyor!

Son günlerde özellikle Dersim'de "Vietnam'laştırma" politikaları güden devlet güçleri, insanların evlerini bile boşaltmalarına izin vermeden her tarafı yakıyor. Köyler, evler, ormanlar, hayvanlar acımasızca yok ediliyor.

□ Devletin genelde T. Kürdistanı'na, özelde Dersim'e yönelik toplama kampları politikası sürüyor. Son günlerde, özellikle TKP(ML) TIKKO gerillalarının yoğun olarak faaliyet gösterdiği Ovacık ilçesine bağlı köyler boşaltıyor.

□ Dersim'de ki devlet zulmüne karşı, İstanbul'da 11 ilerici kurum ve kuruluştan oluşan Acil Eylem Komitesi oluşturuldu. Sirkeci Postanesi önünde bin beş yüz kişilik bir kitleyle basın açıklaması yapıldı.

□ TC Başbakanı ise, suçluluğun verdiği psikolojiyle, köyler yakılırken uçan helikopterlerin Rus, Afgan, PKK veya Ermeni helikopterleri olabileceğini söyledi.
Sayfa 6

"Rusya'da yeni bir Ekim Devrimi şart!"

□ "Halk tüberküloz, tifo, kolera gibi ölümcül, salgın hastalıklarla karşı karşıyadır. Tarımsal ekonomi durmuştur, çöküş içindedir. Bu kapitalizmin Rusya'daki 'başarılarının' bir göstergesidir."

□ "Kapitalizmden sosyalizme geçiş için bir proletarya diktatörlüğünün gerekli olduğunu hepimiz biliyoruz. Şimdi de açıkça görülüyor ki, sosyalizmden kapitalizme geçiş için burjuvazinin elinde fasist bir diktatörlük olması gerekiyor."
Sayfa 22

□ "Bizim birleşik- bolşevik partisi bu koşullar altında ayağa kalkmıştır. Parti komitelerimiz tüm ülkede faaliyet yürütmektedir. Parti önderliği altında örgütlenen ve bütün ülkede etkili olan bolşevik gençlik örgütümüz vardır."
Sayfa 22

Devletin eli şimdi de Sivas'ta

□ TC.Dersim'den sonra Sivas köylerinin ormanlarını yakmaya ve köylüleri gözaltına almaya başladı. Devlet provoke ortamı yaratarak, halkı birbirine düşürmeye çalışarak, sınıf savaşımının önüne set çekmeye çalışıyor. Sivas yeni katliamlara gebe!
Sayfa 8

Cezaevlerinde baskılar artıyor

□ Baskıları ve hak gasplarını protesto etmek için hemen tüm cezaevlerinde dönüşümlü ve süresiz açık grevleri yaygınlaşarak devam ediyor. TC'nin Diyarbakır Cezaevi'nde bir tutsağı katletmesinin ardından Antep Cezaevi'ne sürgün edilen tutsakların bir kısmından hala haber alınamıyor.
Sayfa 9

Bir deli kuyuya taş atmaya çalışıyor

Halkımızın güzel bir özdeyişi var. "Bir deli kuyuya bir taş atmış, kırk akıllı çıkaramamış" diye. Saçma sapanlığı (ya da deyim uygunsu sapan saçması olduğu) apaçık belli olan bir davranış ya da o nitelikte bir sorunun sorulduğu durumlar ve bu saçmalığı açıklamak için anlamsız uğraşı ifade etmek için kullanılır.

Şükür ki, bizim delimiz henüz taşı kuyuya atmaya uğraşmıyor. Ne yaptığını bilmeden uğraşmıyor. Taşı atmıyor, yeniden yeniden deniyor... Bu aşamada artık deliye dur demek gerekiyor.

Öncü Partizan 1 sayısında "MBK üyesi 3 PÜ" imzalı 1 Nolu Gerilla Bölgesi OPO'na yazılmış bir yazı yayınladılar. Bu yazı P.P.'si içinde gelişen tasfiyecilik ve darbecilik karşısında tutum alan güçlerin birbirleriyle yazışmaları çerçevesinde yazılmış bir yazı. Yani komünistlerin bir iç yazısı. İç tartışma yazısı.

Bu yazının içinde doğru yada yanlış noktalar olsun yazışan taraflarca kamuoyuna yansıtılmadığı sürece üçüncü birileri tarafından hele de yapı dışındaki birileri tarafından kamuoyuna yansıtılması doğru değildir. Zira birinci olarak; iç yazıdır. Tartışma süreci yazılandır. Belli kurallara ve disiplin içinde yürütülmesi zorundadır. Bu KP'lerin bir işleyiş kuralıdır. İkincisi, işleyiş dışında hele de üçüncü birileri tarafından bunun deşifre edilmesi polisiye bir tavadır. Ve zaten bir örgütün iç yazışmasının bu sorumluluğu duyan devrimcilerce deşifre edilmesi söz konusu olamaz. (P.P.'si içinde darbecilik gündeme geldiği ve yalan yanlış bilgi ve suçlamalar ortalığa salındığı, kaos yarattığı süreçte tüm gerçeklerin anlaşılması açısından bizim Partizan' da, geçmiş süreçteki yazılı belgeleri yayınlamamız bunun dışındadır. Yazılar tarihi belge niteliğindedir.)

Ö. Partizan bu yazıyı yayınlamakla nasıl bir polisiye tavıra düştüğünü görmekten uzak olduğu gibi, iç yazışmayı yayınlamakta bir işleyiş kuralını ihlal ettiğinin de bilincinde gözüküyor. Üstelik bunu bir marifet sayarak övünüyor. Ve P.P.'si kitesinin bu işleri ve işleyiş bilmeyeceği yanlışına kapılarak "OPO'nun yazısını yayınlıyor" çağrıları yapıyor, güvensizlik tohumları ekmeğe çalışıyor. Bir kaç tutam yeşil ot yiyebilmek için ilkeleri yiyor ve bundan övünç duyuyor.

Biz önce bunu ciddiye almadık. İşleyiş ve kuralları bilmeyen yeni yetme bazılarının bunu yaptığını, bu durumda, bilenlerin uyanısıyla düzeltereklerini ya da bilen bazıları yapsa da yanlışları vazgeçeceklerini, hatalarını anlayacaklarını düşündük. Aynı zamanda P.P.'si tabanından bir yankı bulmayacağına da inandığımızdan önemsemedik. Gerçekten de hayal ettikleri yankıyı bulamadılar. Kendileri işleyiş-kuralları, örgütü ve disiplini unutmış olabilir, bazı tarihi değerleri tepelylebilirler ama MLM'ye gönül vermiş devrimcilerden bunu beklemeye hakları yoktu. Nitekim hayalleri boşa çıktı.

Kabadayıcı çağrıları düştüğü safa yanılığını farketmeden açıklıktan, dürüstlükten, cesarettten vb. dem vurmaları, kocaman bir gaftı ve işin kötüsü onlar bunun bir gaf olduğunu görmüyor, ısrarla sürdürüyorlar. İK'ys'in "Esasen biz komünistler görüş ve düşüncelerimizi saklamayız" içerikli konuşmasını dayanak olarak kullanmaya çalışıyorlar. Bu birinci olarak; İK'ys'i anlamamaktır. İkincisi; İK'ys'in P. içindeki tartışmaların kamuoyuna açık yapılacağı şeklinde düşündüğü yanlışını yayarak çarpıtmak ve suç işlemektir. Üçüncüsü; İK'ys. kendi ilkesizliğine alet etmektedir. Dördüncüsü; bugüne kadar TKP(ML) tarihini ve işleyişini inkar etmektedir. Beşincisi; eğer iç tartışmalar kamuoyu nezdinde olmalıdır diye düşünüyorsa; ya birileri içte hiç tartışmıyorlar, zira hiç böyle bir belge yayınlamamış, yada tartışıyorlarsa, tartışma yazılarını yayınlamadıkları için kendi suçlamalarıyla ne dürüsttürler, ne ahlaki, ne cesur vb. vb. Yani yalancaca pehlivanlık yapıyorlar demektir. Altıncısı; yayınladıkları yazıda bazı yanlışlıklar olsa da kendilerini haklı çıkaracak önemli bir şeye rastlayamadık. Yedincisi; iradeyi oluşturan komünistlerin iç tartışmalarının sadece yayınladıkları yazı ve OPO'nun yazısı olduğunu düşünmeleri ve takılıp kalmaları KP'lerin canlılığını ve yoldaşlık içerisindeki disiplinli tartışmanın ilerleticiliğini görmemeleri demektir. KP'nin içini çok kısır düşünüyorlar. Sekizincisi; "Eşek bile eşek iken aynı çamura bir kere düşer" özdeyişini hatırlatmasına ikinci ve üçüncü kez aynı hatayı sürdürüyorlar. Dokuzuncusu; baltaayı ayaklarına vurup ayaklarını kestiklerini görmeden maraton koşucusu olduklarını haykırarak kadar saftırlar. Onuncusu; kıskırtıcı ve uyduruk iddialardan medet umacak kadar düşmüşlerdir. Onbirincisi; hafiyecilik havalara, gizli kasa hikayeleri ve hürsuların numaraları düşüklüğün diğer biçimleridir. Ve onikincisi; bütün bunların yanlışlığını görmeli ve özleştirmeniz yapmalıdır.

Biz kendimize onların uslubunu yakıştıramıyoruz ama kendi sözleriyle kendilerini yargılamak açısından: TKP(ML) nin 22 yıllık iç tartışma geleneğine ve İK'ys'in P. anlayışına saygıları varsa, inkar etmiyorlarsa, kendi sözleriyle soruyor ve söylüyoruz:

"Cesaretiniz varsa,

İdeolojik zemin ve kişiliğinize güveniyorsanız,

Ahlaki ve namuslu iseniz,

Haklılık ve doğruluğunuzu inanıyorsanız,

İnsani değer ve ölçülerinizi koruyorsanız,

Devrimci- demokrat kamuoyuna karşı sorumluluk duyuyorsanız,

Halk kitlelerine güveniyorsanız,

Kitlenize ve kendinize güveniyorsanız,

Öncüye ve öncü iradesine güveniyor, iradeciyseviz,

P. Partisinin programı ve tüzüğünü savunuyorsanız,

Bölücü ve hizipçi değil, birlikçi iseniz,

Komplocu ve entrikacı değilseniz,

(...) halkımız ve öncü kitesini kandırma onursuzluğunu sürdürmeyin."

Düşüğünüz gafın ve İK'ys'i kendi suçunuza alet etmenin, TKP(ML)nin 22 yıllık geleneğini çiğnemenin özleştirisini yapın, doğru rotaya girin!

İkincisi eğer anlayışınızda ısrar ediyorsanız, iç tartışmaların yayınlanmasını savunan ama bugüne kadar hiç yayınlamayan darbeci güruha iç tartışma yazılarını yayınlaması çağrısını yapın ve yayınlamazlarsa yukarıdaki gibi suçlayın, yargılayın. Tutarlılık bunu gerektirmez mi?

Özgür Gelecek

Okurdan mesajlar

Tepeden tırnağa devrim için KÖK'e omuz ver

İsyan etmek tek başına sorunları çözemez. Önemli olan sorunları bilince çıkararak duruma müdahale etmektir. P. Partisi'ndeki olaylarda, bilinçli bir müdahaleyi gerektiren sorunlardır. P.P. içerisinde yer almak, sadece emperyalizme ve onun yerli uşağı TC güçlerine karşı mücadele etmek olamaz. Emperyalizme ve Faşizme karşı mücadele birincil olmakla birlikte gerek P.P. içerisinde gerek dışındaki her türden anti MLM düşüncelere karşı ideolojik mücadeleyi gerektirir.

İdeolojik mücadeleyi sağlıklı ve yararlı bir şekilde sürdürmenin kendisi hatalarından, eksiklerinden arınmak kendini sürekli yenilemek ve açık olmaktan geçer. Hatalarından, eksikliklerinden arınmayan, eleştirilene açık olmayan bir anlayış kimseye bir şey getirmeyeceği gibi kendi kendine süreç içerisinde sorunların arasında boğar.

Gün hatalardan, eksikliklerden arınma günüdür. Gün yanlışlarımızın üzerine acımasızca gitmenin günüdür. Gün yeni insan tipinin yaratılması için önce kendini yenileme günüdür. Tabanın, kitlelerin eleştirilerine önemle dikkat edilmeli, eleştirilen yönlerimizi aşmada, gidermede tutucu, bağnaz olmamalıyız. Eksikliklerimizi, yanlışlarımızı, kitlelerin yapıcı eleştirilerini dikkate alarak aşmalıyız.

P. Psinde yaşananların giderilmesi bir bütün kendimizi, hatalarımızla, yanlışlarımızla, eksikliklerimizle iradeyle sunmaktan, çıkacak iradeyi kabullenmekten geçecektir. Aksi halde proletaryanın öncüsü ve kitlelerin örgütü olamayız. Apoletlerle kitlelerin öncüsü ve örgütü olmak mümkün değildir. Önemli olan kitlelerin bizleri, örgütümüzü öncü kabul etmesidir.

Bundan dolayıdır bu tarihi sorumluluğu böylesine yaşanan süreçte oluşturulan KÖK'ü çoşkuyla selamlamak devrim ve parti çıkarlarının bilinci ile hareket etmek ve grup, klik çıkarlarının ters yüz edilmesi gerektiğine inanıyorum.

KÖK hatalardan, zaafardan arınmanın adıdır, KÖK "Tepeden Tırnağa Devrim" adıdır. KÖK "yeni tip insan yaratmanın" adıdır. Her şey kitlelerle bütünleşmek ve kitlelerin öncüsü olmak için.

O. Ramstadt
TKP(ML) taraftarları

Umut Yayımcılık emekçilerine

Merhaba
Ben Bursa Cezaevi'nde yatan devrimci bir tutsağım. Hapishaneler tutsak devrimciler için bi-

rer rehabilitasyon, yıldırma ve caydırma mekanizması olarak işlev görür. Bu olumsuz koşullara rağmen dışarı sağlıklı bir devrimci olarak çıkmanın koşulu: İçerde zihinsel ve bedensel çalışmalara ayrı bir önem vermekle olur hiç kuşkusuz. Zihinsel faaliyetlerin bir parçası olan: Okuma, araştırma, inceleme gibi çalışmalar yürütmeyeceğimiz gerekli materyal olmaması nedeniyle yeterince yapamıyoruz.

Gerek cezaevi koşulları gerekse ekonomik zor şartlar nedenden dolayı yayınlarımızı yeterince takip edemiyorum. Yayınevinizin çıkardığı eserleri incelemek istiyorum. Bu konuda bana yardımcı olursanız sevinirim. Her türlü zorluklara rağmen yürüttüğünüz onurlu yayın hayatınızda başarılar dilerim.

Sevgi ve Selamlarımla

Savaş Kılıç
Özeltip Cezaevi/ B Blok
Bursa

Merhaba

Özgür Gelecek, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik çalışanları. Önce özgür bir geleceği yaratmak için yürüttüğünüz yayın hayatınızda başarılar dilerken yoremiz Av. Wörgl'den hepimize kırmızı kızı selamlarımızı iletiriz.

Arkadaşlar gereksinim duyduğumuz demokratik kitle derneklerini koruyalım ve geliştirelim. Bizlerin siyasi ve ideolojik gelişmemize katkısı olan mevzilerimizi koruyalım. Ve özgür bir gelecek yaratmak için merkezi halkaya dolaylı olarak bağlı kalamız.

DKD'lerinin içi bugün bazı oportünist orta yolcu çevreci mantıklar tarafından dafsız budaksız herşeyden soyut olarak görülmektedir. Esasta derneği görünümde görünen fakat özde düşünce olarak anti dernekçi görünümde olan ve dernekleri küçük gören herşey burun büken, lafa geldimi mangalda kül bırakmayan çok süslü püslü laf-

lar geveleyen, kafaları, ayakları harekete geçirmeyen esasta bu konuda felç olan insanların sayısını yurt dışında hiçte az değildir. Beleş devrimcilik yapan, torbasında olanları satmak ve kendisini tatmin etmek, kitlelerden kopuk, kitlelere laf yetiştiren bu tip insan yapısı bölgemiz WÖRGLDE'de kendisini göstermiştir.

Ve yine Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda ormanların yakıldığı, insanların zorla göç ettirmek istendiği bir dönemde derneğimiz TIROL TÜRKİYELİ İŞÇİLER SPOR VE KÜLTÜR DERNEĞİ WÖRGL Şubesi 6. Genel Kurulu'nu 8.10.1994 tarihinde 60'ın üstünde devrimci ve demokratların katıldığı kitlenin önünde belirlenen gündem maddeleri tartışılarak Genel Kurulu'nu yapmıştır. Ve yine YK'lu organlarını seçerek herkes kendi görev alanına dönmüştür. Ve daha güçlü bir DKD yaratmak için

Birlik, Mücadele, Zafer,
Yaşasın 6. Genel Kurulumuz
Biz Halkız Gelecek Ellerimizdedir.

Wörgl Özgür Gelecek
okurları adına A. Hıdır

Merhaba

Tarih, insanın insan olma kavgası; hep en iyiye, en güzel, en ideal olana doğru...

Bu tarihin en güzel yerinde yaşadık. 17 Ekim devrimi; en asil düşlerimizin ve en büyük özlemlerimizin yayınlanabilir olduğunu göstererek... O büyük devrimin, 17 Ekim depresinin tarihsel çoşkusunu ve kararlılığıyla, çalışmalarınızda ve mücadelenizde başarılar diliyorum.

Erhan Meydan
Yozgat Cezaevi
1. Koğuş

özgür gelecek

geleceğinin sözcüsüdür

SAHİP ÇIK!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve

Yazışmaları Müdürü: Fehmi Küçükbaşlan

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38

(0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal/İSTANBUL

Tel: (0216 306 16 02

ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koças İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ İZMİR

ÇUKUROVA: Melekçirmiz Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yeni Saybaçoğlu İşhanı K:2

NO:6 Telifaks: (0422) 312 09 04

BANKA: İSMM

- 6 aylık/1 yıllık gazete bedelli olarak 180.000 TL/360.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BUYUKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
- 6 aylık/1 yıllık gazete bedelli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BUYUKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5 İSVIÇRE FRANGI HESABI: 3001724-4 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

www.partizanarsiv.net

DAYATILAN TÜM YAPTIRIMLARA KARŞI,

Düşmana inat yaratılan mevzilerde tutun!

Sömürünün, zulmün en amansız yaşandığı yerkürenin Türkiye parçası üzerinde yaşayan halklar, egemen sınıf iktidarı altında vahşetin binbir çeşidine maruz kalmakta, onlarca kırimdan, katliamdan geçerek tarihi uzun yürüyüşüne yeni acılar katarak ilerlemektedir. İleriye doğru atılan her adım gericiliğin, egemenlerin bir adım gerilemesi, onun kaçınılmaz sonunun yakınlaşması demektir.

Devrim ile karşı-devrim bu çatışki içinde, her alanda, her özüde, her cephede kıyasıya bir mücadeleyi sürdürecektir, her baskın gelen tarihsel zor, karşıtını da gündeme getirecek, ve bu süreç bu şekilde ta ki yeni temsil edenin, özgür geleceği kurmayı sağlayacağını, özgür geleceği kurmayı sağlayacağını bildiği güne ve sonuçta sınıf denilen kavramı maddi temellerinden koparına dek sürecektir. Devrimin muzaffer yürüyüşünün temel koşulu ve de devrimin varlık koşulu halktır ve bu halk, kendi devrimci değerlerine yaratıcılığına tutunmadığı müddetçe, çok çeşitli yeni güçler tatması da kaçınılmazdır. Bütün değerlerin yaratıcıları, bu değerlerin sahipleri olmasını bilmedikleri ve bunda diretmedikleri, karşı-devrimin zorundan kurtulamayacaktır da.

Egemen sınıfların topyekün savaşının bir parçası olan ve bir yığın uygulamanın gündemde olduğu bu özüde, düşmanın amansız politik saldırıları yanında günümüzde sindirmenin, yok etmenin, eritiminin bir biçimi ve de kendi özgünlüğünde etkili bir biçimi olan yakma ve göç ettirme politikaları yoğun bir çabayla uygulamaya koyulmuştur.

Kürt ulusunun gerçekliğini yok sayan faşist-şoven devlet politikaları her alanda zoru esas almakta ve zor ile çözümlenemeyen birincil politik kazanım olarak görmekte. Faşizmin bu türden uygulamalarının, onun karakterinin zorunlu sonucu olduğu bilinmelidir.

Bütün askeri gücünü, tüm özel örgütlemeleri ve sunduğu olanaklar ile, emperyalizm tüm olanaklı imkanlarını da seferber ederek yok etmeye çalıştığı gerilla savaşını yok etmesi bir yana, onun gelişim ve tirmanışını durduramamış, gerillayı halktan teşhir ve tecrit edebilmek için sunulan tüm çabalar da yetmemiştir. Yetersiz olan bu çabaların, balığın yaşamının ve gelişiminin esas kaynağına yönelmeyi, denizi kurutmayı, gerilla ile halk arasındaki bağı koparmayı tercih konusu yapması boşuna değildir. Türkiye Kürdistanını, Kürtsüz yaşanabilir kılmaya her ne pahasına olursa olsun, ulusal başkaldırının ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin dayanakları haline gelen alanlarda devlet terörünü tirmandırmayı gerekli hale getiren, halka dayanarak yükselen haklı savaşların yenilgisinin koşulu da olan onu halktan soyutlama yöntemleri gündemdedir.

Devletin uygulamaları dönem dönem farklı biçimlerde gündeme gelse de, esas özü sindirme, eritme, yok etme amacı güçlü olup, devletin her kurum ve kuruluşuyla, dönem dönem kontr-gerilla, özel tim dönem dönem hizbullah TİT, köy koruculuğu ve son olarak da özel ordu ile gündeme getirilmiş tüm faşist gerici, zorba kurumlar ve onların cellatları ile yine kimi dönem toplu katliamlar, toplu köy yakmalar, toplu taramalar, sorgusuz sualsiz katletmeler, kayıplar, tecavüzler, kaçırıp öldürmeler, tehditler ile zorun en çirkef biçimleriyle uygulanan özel savaş her cephede en şiddetli biçimiyle sürdürülmüş kitleler bundan yurdundan sürülmüş, ya da bunu gerçekleştirebilmek için her yöntem denenmiştir.

Bu türden uygulamaların, genelde Türkiye Kürdistanı'nda her gün onlarca kişiyle karşılaşmak mümkün iken, devletin Dersim özügündeki politikası bugüne dek, Kürdistanın diğer alanla-

rına oranla daha farklı bir uygulama içine çekilmiştir.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın işbaşına getirildiği dönemlerde silah toplama, bölgeyi tarama vb. türden bahanelerle Dersim halkı yoğun baskının zümün, toplu işkencelerin, gözaltıların çeşitli tipte kontra pratiğinin en yoğun biçimde yaşandığı dönem olmakla birlikte, halka uygulanan zor karşısı zoru doğurmuş, Dersim halkı baskılara boyun eğmemiş ve kendi direniş geleneklerinden ödüün vermeyerek, faşizmi birçok cephede hüsrana uğratmıştır. Bu durum, tam da birçok alanda yenilgilerin yaşandığı, yitkinliklerin, umarsızlıkların boyverdiği dönemde, öncünün, halkın zor günlerini birlikte paylaşmada dirayetinin de yaratıcılığı ile dosta onur, düşmana inat bir direniş geleneği sürdürülmüştür.

Belli bir zaman sonra (83'lere gelindiğinde) TC'nin esas politikası Dersim'i içten içe çökertmeyi amaç edinen KANANMA politikası gündülmeye başlanmış, devlet halk için safına kazandırdığı tek tek bireylerle çeşitli kazanımlar da elde etmiştir.

Ama faşist diktatörlük bilirki, Dersim, dersim olarak kaldığı müddetçe çabının başı olmaya devam edecektir. "En doğru" politika, Dersim'i, Dersimlilerden arındırmak, onu insansızlaştırmaktır. Bu vesileyle 86'larda "Tunceli'yi Milli Park Bölgesi" ilan ederek, kitlelerin yoğun yoksulluklarını ve doğa koşullarının zorluğunu da kullanarak, cazibeli şehirlerin adları verilerek (Muğla, Antalya, Aydın, Mersin) Dersimli'lere "göç etmek istiyorum" belgesini imzalatmaya koyulmuş, bunu kısmen gerçekleştirebilmiştir. Dersim halkı bir yanda vatan-diyar olarak bildiği ve en anlamlı değerleri yarattığı, kanı ile canı ile suyuna, havasına, doğasına sevdası yüreğinin vurgunu iken, ve 38'lerin kanlı vahşeti ardından gelen, bir o kadar acılı olan, sürgün günlerinin de acısını duymasayarak uzak diyarlara gitmeyi hiç de istemediği durumda, bir yandan da yokluğun, yoksulluğun, baskının, zorun, yalnızlığın en amansız biçimde yaşanması yanında doğaya karşı savaşımında tümüyle kendi gücünün dışında hiçbir dayanağının olmadığı durumda, gidip gitmemeye yönünde tercihin bütün bunlara rağmen, TC'nin tüm anti-demokratik, tüm zor ve zorbalığına inat yarattığı mevzilerde tutunmayı seçmiştir.

TC devleti, bir yanda "Tunceli'yi Milli Park Bölgesi" seçtiğini söylerken bir yandan da, milli park olabilecek tek güzelliği olan ormanları yakıyor, devletin resmi güçlerine tahrip ettiriyor, halka her türlü olanağın yolunu kesiyor ve bu vesileyle, gerçekte "milli park mı, milli eritme mi?" güttüğünü açıkça ortaya koyuyordu.

Evet bu politikalarda tek bir amaç güdülüyordu, o da generallerin kendi ağızıyla dile getirdiği, "bir Tunceli'de olmasın, gerekirse yok ederiz" politikalarının esasıdır. Her dönem yeni biçimde "Tunceli kanunu" yürürlüğe sokulsa da, esasta olan aynı politikanın, sindirmenin-eritiminin- yok etmenin çeşitli biçimlerde sürdürülmesidir.

Köylülere toplu işkence, gözaltılar, tehditler sürerken '92'de yaygın bir biçimde uygulanan bir diğer uygulama da; rastgele ormanlara bombalar yağdırarak büyük bir kesimi orman içinde yaşayan köylülerin hayvanlarını dahi dışarı çıkamaz duruma getirmektir. Devlet başta muhtarlara imzalattığı belgelerle, "bombardimanlar olabilir, ormanlara girmeyin, herhangi bir şey olursa sorumlusu biz değiliz" dedirterek köylülerin can ve mal kıyımını bu yolla meşrulaştırıyor ve bundaki tüm sorumluluğu da tek geçim kaynağı orman olan ve ormana gitmeden yaşamını sürdüren insanlara bula-

yan köylüyü, "ben seni vuracağım, bombalayacağım, sen buna razı ol" şeklinde rızalığını da alarak, göç ettirme, sindirme politikalarına meşruluk kazandırmaya çalışmaktaydı.

Amaç aynı amaç, politika aynı politika.

Yerini yurdunu terk et, uzak diyarlara git. Gerillaya yardımı kes. YA DA ÖLÜRSÜN! İşte hepsinin esas özü bu. Devlet, genelde "halka hizmet" gibi bir sorumluluğu hiç mi hiç taşımadığı gibi, Dersim'de en erişilmez karakola milyonlarca yatırım yapabilirken, köyün yollarını temizleme, imkan sunma, okul, sağlık vb. türden adına "hizmet" denilen hiçbir şeyi yerine getirmediği açıktır.

Ya gidersin YA ÖLÜRSÜN, ikilemi bir kez daha pervasızca dayatılmaya çalışılmakta, halk yerinden yurdundan edilerek, daha büyük, daha vahim acıların kucacağına atılmaya çalışılmaktadır.

Bugün Dersim'de yoğun bir biçimde yaşanan yakma ve göç olayı, devletin bu türden uygulamalarının sonuçlarıdır. Bu durumda göç etmenin gerekçeleri ne olursa olsun, sonuçta, devletin resmi politikalarının hayat hakkı bulması, karşı-devrimin kazanımı olduğu bilinmelidir.

Başta da belirttiğimiz gibi iki cephe, iki kutup kıyasıya bir savaşım içinde. Karşı-devrim cephesi, varlığının ve de sisteminin devamı için, çok küçük de olsa bir kıpırdama gösteren, hak, hukuk, demokrasi talep eden herkesin tepesine vahşetin en çirkefiyle yüklenmekte, ona yaşam olanağı tanımadığı gibi, yaşamı çekilmez edip halkı dize getirmeyi amaçlarken, tüm değerlerin yaratıcıları olan halk, yaşamını varolan gerçekliğine uygun yönlendirerek, karşı-devrimin tüm zoruna inat, yarattığı mevzilerde tutunmayı dirayetlice yürütmelidir.

Bütün bunların karşısında kitleler yaratıcı ve yıkıcı gücünü birleştirmeli, devletin her politik uygulaması boşaya çıkarılmalıdır. Bu böyle yapılmadıkça köy-orman yakmaların ve göç'ün ardından yeni göçler gelecek; yoksulluklar, zulümler, kıyımlar alabildiğine devam edecektir. Kurtuluşu GÖÇ etmede arayanların, göç edenleri biraz yakından incelemesi gerekir. Bugün dağılaşmış hastasını hastanelere yetiştiremeyenler, yarın, büyük şehirlerin, büyük hastanelerinin kapısında, hem de bütün tabibinin yanbaşı, ellerini koynunda bağlayarak ağlayacaktır hastasının başında. Yeni sorunların bugün olandan daha katmerli olacağı ve hatta kazanılmış birçok insani değeri, onuru koruyabilmenin dahi olanağını bulamayacaklarını bilmeleri gerekir.

Gerekir ki, faşizmin her yaptırımına karşı, inada inat direnilmelidir. Onurlu olmanın da yolu budur!

Gerekir ki, kazanılan mevzilere, tutunmada da dirayetli olunmalıdır!

Hiçbir yolun, devlet tarafından sunulan hiçbir imkanın olmadığı koşullarda dahi, bugünkü nüfusun çok daha fazlası, bu topraklarda yaşayabilmiştir. Doğanın tüm güçlüklerini irade gücüyle altedebilmiş olduğunu düşündüğü müddet, bugün yaratmanın ve yeniden oluşturmanın beynimizde varolan açıklığını da değerlendirecek yaşamı daha bir güzel kılmak olanaklı olduğu gibi, Dersim'li'ye yaşanan da bu onurdur.

Devrimci MLM düşüncenin yol göstericiliğinde pratik te ona uygun olmalıdır. Bugün devletin köy-orman yakma ve GÖÇ ettirme politikasını kabullenmek, ona boyun eğmek, zulmün, sömürünün, acısının daha katmerlisine, daha bir çekilmez olanına, sistemin bütün çirkefligi ile sürmesine onay vermek demektir. Yaşamı halka zehir edenlere gereken cevap ancak onun tüm acılarında, halkın genel men-

faatleri paralelinde karşı koyuştur.

Bilinen odur ki, bugün büyük şehirlerin batakhanelerinde, insan pazarlarında, fuhuş sofralarında, açlıklarda, intiharlarda, sorgusuz ölümlerde olanlar, esasta, yerini yurdunu terk eden, ya da terk etmek zorunda bırakılan insanlardır. Bunun bin bir çirkef çeşidini günlük burjuva basında dahi bulabilmek mümkün iken, gerçeklerin kendisi çok daha büyük acılara yüklüdür. Kazanılan mevzilerde tutunmak bugün tüm devrimci, ilerici, demokrat kesim için bir zorunluluk olduğu kadar, bu mevzilerde tutunabilmenin yolu da, daha çok örgütlenerek, daha çok birleştirerek gücümüzü, daha çok kitleliliğe büründürerek bireyselliğimizi, daha çok sarsarak iradi yaratıcılığımızla yerküreyi, daha çok yükselterek meydanlarda sesimizi olanaklı hale getirilebileceğini bilince çıkartmak gerekmektedir.

İki kutbun, devrim ile karşı-devrimin çatışması her cephede sürecektir. Saflarımızı belirlemek, o safta mücadelemizi sürdürmek bir zorunluluktur. Ya devrim cephesini seçerek halkın yanında, onun kazanımlarına sıkı sıkıya tutunacağız, ya da karşı-devrim safında yer alıp her şeyden elimizi ayağımızı çekeceğimiz gibi kendi topraklarımızdan, yarattığımız değerlerimizden de elimizi çekip, uysal koyunlar gibi güdülmeye razı olacağız. Başka bir seçenek, başka bir yol yok!

Faşist diktatörlüğün her yönelimine karşı güçlü çıkışlarla müdahalede bulunmak, onu Türkiye ve dünya kamuoyunda teşhir etmek, dayatılan her yaptırımı kitlele karşı koyuşlarla boşaya çıkarmak, yaşamı her zorluğa, her güçlüğe inat sürdürmeyi erdem edinmek, insanca olmanın da onuru olacaktır.

Kitlelerin devrimci duygularını bütünleştirmek, onu bu ruh hali içinde şekillendirmek, daha bir gereklidir. Eğitimin, sağlığın, insanca yaşamının zorunlu her gereğinin köklü ve esaslı çözümlü, yerimizi, toprağımızı bırakıp, daha zor ve çekilmez koşullar içine kaçmakla değil, varolan sistemi bir bütün değişime uğratarak mümkündür. GÖÇ ile sorunların kurtulduğunu ya da kurtulacağını sanan herkes kısa zamanda, büyük yanılgılarla içiçe olduğunu anlayacak, anladığı ölçüde de geriye dönmek isteyecek, fakat bu kez geride bıraktığının da yıkılmış olduğunu gördüğünde daha bir çaresizlik içine düşecektir.

Varolan sistem koşulları içinde, her nereye gidilirse gidilsin, yoksul halkı bekeleyen son, acıdan, kıyımdan, sefaletten başka bir şey değildir. Bugün GÖÇ etmek bütün bunların varlığının devamına onay vermektir.

Bugün GÖÇ etmek, yıllarca kan-can pahasına yaratılan tüm güzel değerleri yok etmek demektir.

Tüm insani çabaya ters dönmek demektir.

Devrimci kişiliklerden ödün vermek demektir.

Doğru ve onurlu olan ise, bütün bunlara rağmen, gelecek güzel günlerin habercisi; bugün halka reva görülen, her türden çirkeflerin karşısına, kendi gücümüzün yaratıcı kudretine dayanarak, yaratılan mevzilerde tutunup, oluşturulan değerlere sahip çıkarak zora, karşı-zorla cevap vermektir! Proletarya partisi önderliğindeki halkın savaşçı gücüne tüm benliğimizle katılmaktır. Tek çözüm vardır; özgür geleceğimizi kendi ellerimizle yaratmak zorundayız. Bundan kurtuluşumuz yoktur, mecburuz. faşizme yem olmamalı, faşizmi yok etmeliyiz.

DHKP-C kuruldu

Haber Merkezi- Kısa adı DHKP-C olan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi'nin kurulduğu bildirildi. Gazetemize PTT kanalıyla ulaşan 7 Ekim 1994 tarihli ve "1 sayılı" haber bülteninde "Devrimci Sol, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesidir. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi, Devrimci Sol'dur" saptaması yapıldı. Açıklamada, ANAP döneminde adalet bakanlığı yapan Mehmet Topaç'ın cezalandırılması eyleminin, özellikle cezaevlerinde o dönem yapılan baskıların hesabını sormak ve örgütün kuruluşunu kutlamak amacıyla yapıldığı bildirildi.

Akkılıç katledildi

Haber Merkezi- 9 ekim günü, THKP/C Devrimci Sol militanı Ekrem Akkılıç, Dursun Karataş yanlıları tarafından katledildi. Akkılıç'ın katledilmesi üzerine, gazetemize PTT kanalıyla THKP/C Devrimci Sol tarafından "Oligarşi Ve Tasfiyeciler Devrimci Sol'u Teslim Alamayacaklar" başlıklı bir bildiri gönderildi. Bildiride, "Tasfiyeci saldırganlar son süreçte de Erol Akgün, Hakan Acar, Musa Uyar ve Ekrem Akkılıç'ı katletmişlerdir. Bir davanın, bir düşüncenin varlığını tek tek kişilerle sınırlı düşünmek büyük bir yanlıdır. Bir düşünce bu kadar zayıf ve zavallı olamaz. Bu olsa olsa bir kaç katliam daha gerçekleştirerek bunu sağlayabileceğini sananların düşünsel zayıflığıdır" denildi. Akkılıç 15 yıldır Devrimci Sol saflarında mücadele veren bir insandı.

Kawa'dan iki eylem

Haber Merkezi- Kawa Askeri Konseyi Basın Sözcülüğü tarafından gazetemize fakslanan bir bildiri, TC'nin "Kürdistan halkı ve doğasına karşı sürdürdüğü topyekün imha ve yoketme savaşına misilleme olarak" iki eylem yapıldığı bildirildi. Bildiride, İstanbul/ Küçükçekmece'de özel sektöre ait bir sanayi deposu ile İstanbul/Beşyüzevler'deki Türk Ocakları'nın yıkılması üstlenildi. Sözcülük tarafından yapılan yazılı açıklamada "Türk Savaş Kurmayı'na endeksli tüm kurum ve kuruluşlara ve de vatan hainlerine yönelik eylemlerimiz sürecektir" ifadesi kullanıldı.

"Soykırımı Dur Diyelim!"

Haber Merkezi- Kürdistan Sosyalist Partisi tarafından "Soykırımı Dur Diyelim!" başlıklı ve Ekim '94 tarihli bir bildiri yayımlandı. Bildiride "Rejim ordusu ve polisiyle, tankı ve topuyla pervasızca saldırıyor, Kürdistan'ı yakıp yıkıyor, Kürt halkından arındırmak istiyor" dendi. Bildiride savaşın durması ve barışa kavuşulması için "karşılıklı olarak ateş kesilmeli, diyalog başlatılmalıdır. Biz bundan yanayız." şeklinde uzlaşmacı bir ifade kullanıldı.

İsviçre'de tasfiyeciliğin acizliği

Haber Merkezi- TKP(ML) İsviçre Geçici Bölge Komitesi (İGBK), "Tasfiyeciliğin Acizliği" başlıklı bir bildiri yayımlayarak, tasfiyeci blokun yurt dışı özgülmündeki ilkesizlik ve pragmatizmini teşhir etti. Bildiride, tasfiyeci-darbeci kesim hakkında "Dışa ve özellikle de Parti iradesinden yana tavır koyan bizlere karşı, tavırlarından da açıkça anlaşılacağı gibi, MK bloğu, AK'çiler, İki Çizgiciler ve 2. MK'çılar olarak üç kanattan oluşan bir blok oluşturulmaktadır." saptaması yapıldı.

Avrupa'da İşçi Konfederasyonu içerisinde gelişen tartışmalarda, tasfiyecilerin kırk yamalı boğça gibi politika izlediği vurgulanan bildiride, bu blokun konfederasyon içerisinde %80-90 kitleye sahip olduğunu iddia ettiğini ama gerçekte azınlık olduğunu iyi bildiği için Konfederasyon Konseyi'nin içerisindeki çoğunluğun aldığı kararlara uymadığını açıkladı. Bildiride, iki çizgi mücadelesinden çokça bahse-

den tasfiyeci blokun, konfederasyon içerisinde azınlık olmaya ancak iki ay dayanabildiği ve sonunda ayrıldıkları ifade edildi.

HIRSIZLIK UĞRUNA "MK" KARARLARI ÇİĞNENİYOR

TKP(ML) İGBK, yayımladığı bildiride bu ayrılıktan sonra, tasfiyeci bloğun bir gece Zürih Demerği'ndeki eşyaları çaldığını belirtti. Bildiride, "Çalınan eşyalar arasında en anlamlı olanların, Barbara Anna Kistler, Aşur Erdoğan ve Hakkı Şenli'nin resimleri olduğunu ve ölümü/öldürülüşü konusunda gizlemelere gidilen Hakkı Şenli olayında hiçbir suçun unutturulamayacağı vurgulandı.

Hırsızlıktan sonra, olayın platform toplantısına götürülmesiyle beraber, tasfiyeciler faydacılık ve ilkesizliklerini bir kez daha ortaya koydular. Bildiride bu olay şöyle anlatıldı: "Birincisi, İşçi Konfederasyonu Konseyi'nin kararlarını ta-

nımayıp, ayrıldıkları halde, diğer örgütlerin bu durumu bilmemesinden de yararlanarak, Zürih Demerği'nin tüzüğünü ve üyelik sorununu tartışmaya açmışlardır. Buna rağmen işledikleri suçun telaşıyla, platforma katılan yoldaşlarımızın ortaya koyduğu İşçi Komitesi Konseyi kararlarını kabul etmek zorunda kalmışlardır. Şimdi buradan tasfiyeci MK bloğu ve YDB'sine sesleniyoruz: İsviçre'de yoldaşlarımızın MLSP-B, MLKP-K, KAWA, Devrimci Sol ve TİKB temsilcileriyle birlikte bizimle ortak imzaladığı anlayışı savunuyor ve 14 Nisan 1994 itibarıyla eski üyeler üzerinden İşçi Komitesi'ne bağlı tüm derneklerde genel kurullar yapılmasını kabul ediyorsanız HODRİ MEY-DAN!..

"İkincisi, 'MK' 2. toplantı sonuçlarında büyük tantana ile ilan edilen 'Mafya Hizbi hiçbir koşulda muhatap alınmayacaktır' kararı; tasfiyeciliğin İsviçre örgütü tarafından çalınan iki-üç parça demek eş-

yasının geri verilmemesi uğruna resmen çığnemiştir. Tasfiyeci MK bloğu temsilcisi, hırsızlık olayını eleştirmiş ve yoldaşlarının yanlış yaptığını söyleyerek eşyaların 1 hafta içinde geri verileceğini belirtmiştir. Bu özeleştirici Zürih için yaptıkları ilk özeleştirici değildi. Ekim 1994'te yapılan 'Kürdistan'daki katliamlar Ve İşçi Kıyımlarını Protesto Mitingi'nde, Zürih sorumluları bay 'Maydanos müsvettesi' MLKP-K, TDKP ve KAWA temsilcisine saldırıp provokasyon ortamı yaratınca da, tasfiyeciler özeleştirici yapmak zorunda kalmışlardır."

Bildiride, son olarak şu çağrılar yapıldı: "Tuttuğunuz yol yanlıdır. İnsanlarımızı tehdit etmekten, eşyalarımızı çalmaktan vazgeçin. Bu acizliktir...Darbecilik, tasfiyecilik, pragmatizm ve her türlü burjuva alışkanlıklardan arının! Tüm kötülüklerle savaşmak için dorukları fethetme cesaretini kuşanın ve Parti iradesi yönünde saf tutun!"

İsviçre'de korsan gösteri

Zürih/Özgür Gelecek- "İnsansızlaştırma Politikaları, Köy Ve Orman Yakmaları, Toplama Kampları Ve Dersim Katliamı da Kürt Halkının Haklı Mücadelesini Durduramayacaktır" başlıklı bir bildiri ile, bir kez daha Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki katliamlar, özeldede Dersim'deki katliamlar, İsviçre'nin Zürih kentinde korsan bir gösteri ile protesto edildi.

15 ekim günü saat 14:00'da istasyona yakın ve hareketli bir caddede başlayan yürüyüşe 250 kişilik bir kitle katılmıştı. THKP/C Devrimci Sol, MLKP-K, TKP (ML) GDYB, TİKB ve TDKP İsviçre Taraftarları tara-

findan düzenlenen korsan gösteri yaklaşık 1 saat sürdü.

Dersim katliamı ile ilgili Almanca bildirilerin dağıtıldığı gösteri sırasında "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma!", "Faşist Ordu Kürdistan'dan Defol!" gibi sloganlar atıldı.

Gösteride bir ortak pankartın arkasından düzenli ve disiplinli bir şekilde yürünmesi dikkat çekti.

Yürüyüşteki en önemli eksiklik ise yürüyüş mesafesinin kısa tutulmasıydı.

Dersim katliamlarını teşhir eden Almanca bildirinin okunması ve Devrim Andı'nın okunması ile gösteri sona erdi.

Yabancı düşmanlığı protesto edildi

İsviçre/Özgür Gelecek- İsviçre'de, Bern şehir istasyonuna yakın bir yerde başlayan ve parlamento binası önüne kadar süren bir yürüyüş yapıldı. 22 Ekim 1994 günü saat 14:00'da başlayan yürüyüş, İsviçreli anti faşist, anti emperyalist gruplar tarafından düzenlendi. 2 saat süren ve TKP(ML) GDYB, MLKP-K, TDKP, EKİM, PKK, KAWA ve Sri Lankalılar katıldığı yürüyüşte, 1000 kişiyi aşkın insan vardı. Yürüyüş esnasında geniş çapta bildiri dağıtılırken, "Yaşasın Enternasyonal

Dayanışma!" ve benzeri sloganlar atıldığı gözlemlendi. Parlamento binası önünde, Almanca bir bildiri ile Dersim'deki katliam ve sürgünlere ilişkin bir bildiri okunarak yürüyüşe son verildi. İsviçreli, daha sonra Yabancılar Dairesi önünde eylemlerine devam ettiler. Bu eylem sırasında polisler çatışma çıktı. İsviçre'de 25 Eylül 94'te yapılan referandumda ırkçılığa hayır dendi ise de, gizli gizli gelişen bir yabancı düşmanlığı göze çarpıyor.

ILAN

KÖK I. toplantısını gerçekleştirerek, parti güçlerimizin iradesini somutlaştıran çabaları gururla alkışlıyoruz. Bu iradenin, her türden gericiliğe karşı değişimin ve dönüşümün temsilcisi olduğuna olan inancımız tamdır. Parti ruhunun olgunlaşmasının simgesi de olan bu gelişmenin devrime bir adım daha yaklaşma anlamını içerdiğini biliyoruz. Bu nedenle, bu güne dek olduğu gibi bundan sonra da tüm çabalarımızı, tüm enerjilerimizi, tüm güçlerimizi Proletarya Partisi'nin bu muhteşem yürüyüşüne katacağımızı bildiriyoruz. Selam olsun Parti iradesine!

PARTİZAN
PTT Kamu Emekçileri

ILAN

Sınıfsız- sömürsüz bir dünya için, çeşitli ülkelerde girişilen devrim mücadelesinin ülkemizdeki kurmay olan proletarya Partisi'nin gerçekleştirdiği KÖK I. toplantısını coşkuyla selamlıyoruz. İyiden, güzelden, doğrudan ve haklıdan yana tüm değerlerin birer yıkılmaya çalışıldığı günümüzde, kendi geleneğinden taviz vermeden uzun yürüyüşünü sabırla sürdüren Proletarya Partisi'ne ve onun ayakları üzerinde kalmasını sağlayan tüm güçlere sonsuz ve sıcak dostluk selamlarımızı iletiyoruz. Selam olsun işçi sınıfının öncü kurmayına. Selam olsun KÖK I. toplantısına!

PARTİZAN
Maliye Kamu Emekçileri

ILAN

Proletarya Partisi'nin özverili ve yiğit evlatlarına bin selam. Bin selam parti iradesini KÖK'leştiren yangın yürekli evlatlara. Devrimin kızıl bayrağını güneşin kenarına asan onurlu yoldaşlara selam. Selam ateşe karşı ateşle yürüyenlere; Parti iradesine!..

PARTİZAN
Tarım Kamu Emekçileri

ILAN

Proletarya Partisi'nin iradesini temsil eden güçlerin, Parti geleneğini sahiplenerek, karartılan yönünü yeniden aydınlatan KÖK I. toplantısını selamlıyoruz. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının biricik umudu olan Partimizin Demokratik Halk Devrimi'ni bilimin ışığında geliştireceğine ve kurtuluşun anahtarı olan Halk Savaşına daha bir inatla şarılacağına olan inancımızla **GÖZÜN AYDIN EY ÜLKE** diyoruz, **GÖZÜN AYDIN!**

PARTİZAN
Demiryolu Kamu Emekçileri

Gülsuyu halkı devleti lanetledi

Kartal/Özgür Gelecek- Türkiye Kürdistanı'nda devlet güçlerinin yapmış olduğu zulmü protesto eden Gülsuyu-Gülensu halkı, 23 ekim pazar günü Nurettin Sözen Parkı'ndan yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş yaklaşık 150 kişilik kitlenin toplanmasıyla saat 13.00'de basın açıklamasıyla başladı. Derinim'deki olaylara yönelik basın açıklamasında şöyle denildi; "Dün Lice'de, Kulp'da, Şırnak'ta eşine az rastlanır bir vahşetle, köyleri, evleri ve evlere kapattığı insanları diri diri yakan faşist diktatörlük, şimdi de Dersim'e yöneldi. Yükselen Kürt ulusal mücadelesi karşısında büyük bir çaresizlik yaşayan devlet orta çağın barbar devletleri gibi geçtiği tüm yerleri yıkıp, yakmakta, insanları katletmektedir."

"Kırlı savaşın giderlerini emekçi halkın alınterinden karşılayan, 5 Nisan kararlarıyla emekçiler üzerindeki sömürüyü iyice katmerleş-tiren devlet, böylelikle Türk halkını da bu kırlı savaşa ortak etmektedir" diyen Gülsuyu-Gülensu halkı, özelleştirmelerle bir çok işçinin işten atıldığını, eğitime, sağlığa bütçe-den ayrılan payın, memura verilen zammın komik denecek miktarda olduğunu belirterek, devrimcilere ve komünistlere yönelik yargısız infazlarını sürdürdüğünü, Kürt ulusu karşısındaki kırlı savaşa, Dersim'de yapılan katliama, işçi, me-

Gülsuyu halkı devletin özeld Dersim'deki zulüm politikasına yürüyerek protesto etti

mur, ve öğrencilere yapılan baskılara karşı sessiz kalmayacaklarını, devrimci, demokrat halk olarak sonuna kadar karşı duracaklarını açıkladılar.

Basın açıklamasından sonra yürüyüşe geçen Gülsuyu-Gülensu halkı "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Kırlı Savaşa Hayır!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Dersim Faşizme Mezar Olacak!"

sloganlarını atarak yürüdü. Fakat polis, insanları daha sonra minibüs duraklarından gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar arasında Aydınlık gazetesi muhabiriyle İşçi Partisi üyesi Ali Ekber Barış'ın da bulunduğu açıklandı.

Gözaltına alınan 9 kişinin Cumhuriyet Savcılığı'na oradan da Gebze Cezaevi'ne gönderildiği kaydedildi.

Mersin'de yargısız infaz

Haber Merkezi- Mersin'in Arpaçbaşı ilçesindeki bir eve 26 ekimde polis tarafından yapılan baskında yaşamalarını yitiren iki kişinin Zeynep Gültekin ve Mücadele gazetesi eski Adana Temsilcisi Ahmet Öztürk olduğu öğrenildi. Operasyonda yaklaşık 500 polisin olduğu dikkati çekti. Operasyon sırasında pencereden atılarak kaçmak isteyen Sevgi Erdoğan iki bacağına da kırarak Mersin Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı. İki kişinin yaralarını yitirmesiyle sonuçlanan olayda polis "Dev-Sol örgütüne ait bir hücre evi" diye açıklarken polis olaya çatışma süsü vermeye çalışırken, çevre halkı olayı yargısız infaz olarak belirtti.

infazla ilgili Adana Haklar ve Özgürlükler Platformu adına 27 ekimde bir basın açıklaması yapan Hamide Öztürk katliama çatışma süsü verilerek uydurulan senaryolarla, iki insanın evinde infaz edilmesinin meşrulaştırılmaya çalışıldığını, yasal bir gazetenin temsilcisinin de örgüt üyesi olarak nitelendirildiğini, böylesi bir düzende, kimse'nin yaşam güncesinin kalmadığını, katliamı kınadığını ve herkesi duyarlı olmaya çağırıldığını belirtti.

İBMM Genel Kurulu'nun düzenlediği toplantıda söz alan CHP Kırşehir Milletvekili Coşkun Gökalp "Bu insanlar feröriste olabilir. Onları savunmuyorum. Ama insanların en temel hakkı yaşamak, yargılanmaktır" dedi. İçişleri Bakanı Nahit Menteşe' de olayı yargısız infaz olarak değerlendirmenin yanlış olduğunu söyledi. Ayrıca Mücadele gazetesi Mersin Temsilciliği tarafından yapılan açıklamada polisin gerçekleştirdiği yargısız infazı kınadıklarını belirttiler.

EKB'den örgütlenme kampanyası

İstanbul Tabipler Odası'nda bir basın açıklaması yapan EKB'li kadınlar "sınıf mücadelesinde bizde varız dediler"

İstanbul/Özgür Gelecek-8 Mart Dünya emekçi kadınlar Günü için EKB'nin başlattığı "Hayır De! Örgütlen" kampanyası boyutlanarak devam ediyor.

Emekçi Kadınlar Birliği (EKB) 28 Ekim'de Tabipler Odası'nda bir basın açıklaması yaptılar. Saat 11.00'de başlayan basın açıklamasına yaklaşık 50 kişi katıldı. Yapılan basın açıklamasında EKB şu konulara değindi "Günden güne artan emperyalist boyunduruk, dış borçlar, IMF ve Dünya Bankası eliyle dayatılan kölelik anlaşmaları... Öte yandan derinleşen krizin azınlaştırıldığı, emegen sınıfın eliyle örgütlediği, işçi-emekçi halka, Kürt halkına yönettiği resmi-sivil faşist saldırılar, kudurganlaşan haksız savaş, köy yakmalar, toplu

katliamlar, sokak infazları, cezaevi baskınları... İşçi kıyımları, zamlar, sendikasılaştırma, eğitim haraca bağlama politikaları... İşsizliğin, açlığın ve sefaletin, savaşın, şovenizmin ve ırkçılığın, özelleştirme adı altında soygunların, rüşvetin ve yolsuzlukların, ahlaki çürümenin; kısacası faşizmin hüküm sürdüğü topraklarda emekçimizi ve özgürlüğümüzü kazanmak için dövüşmekten başka yol yoktur. Tüm yapılan bu haksızlıklara dur demenin zamanı gelmiştir." Yaşanan bu sorunlara karşı mücadele edeceklerini açıkladılar.

Ayrıca hangi alanda olursa olsun tüm ezilen insanların bu kampanyaya katılmasını, mücadeleyi sonuna kadar sürdürmek gerektiğini ve sürdüreceklerini belirttiler.

EMEKÇİ KADINLAR BİRLİĞİ KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

Açılışında Buluşalım

Aşksız ve paramparçaydı yaşam
Bir insanın yüceliğinde buldum seni
Bir kavganın güzelliğinde sevdim
Bitmedi daha sürüyor o kavgaya
ve sürececek
Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek

EMEKÇİ KADINLAR BİRLİĞİ KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

İstiklal Cad. Rumeli İş Hanı 88/9 Beyoğlu -İSTANBUL
Tarih: 6 Kasım 1994 Pazar Saat: 12:00

İleri adım

Ozan Can Bakış

KÖK'ün tarihsel önemi üzerine

KÖK önemli ve ileri bir adımdır. Proletarya Partisinin yeniden merkezleşmesinin, hatalarından ve zaafılarından arınma sürecinin başlatılmasının birinci basamağıdır. Sınıf savaşında yerini almak isteyen MLM'in birliğinin, Partiye ve değerlerine sahip çıkmanın, sınıfın ve sınıf savaşımının sorunlarını tahsil etmenin ve somut çözümler sunmanın, bu özüm politikalarını yaşama geçirme mekanizmalarının yaratılmasının önemli bir adımdır. P'nin tasfiye edilmeye çalışılan politik-ideolojik, örgütsel hatlarının yeniden tesis edilmesinin ve küçük burjuva mülkiyetçi kişiliğini P'ye karşı grışığı darbe ve komplö sürecinin tüm nedenlerini ve sonuçları etkilerinin etkisizleştirilmesi ve giderek ortadan kaldırılmasının önemli bir adımdır. Özellikle içinde bulunduğumuz mevcut süreç iyi değerlendirildiğinde KÖK'ün toplanmasının ve proletarya P'sinin geçici de olsa bir merkezli yapılmasına kavuşturulmasının önemi daha da iyi görülecek ve kavranacaktır. Kim ne derse desin.

P'deki darbeci ve komplö anlayışın baş vurduğu darbeden beri merkezi yapısı dağıtılan P. örgütü ve kitleler MLM gelenek ve bilinçle hareket etmiş, darbeciliğin P'de al cınatmasına izin vermemiştir. Hesapladıkları % 90 % 100 rakam tutmamış ve tam bir kımaz yaşamış darbeciler. Bunun acizliği geliştirilen seviyesizlikler, saldımlar sonucu kitlelerde oldukça moral bozukluğu yaratmıştır. Dağılan merkezi yapı, ikilemede kalan kesimler oluşan- oluşturulan güvensizlikler hırsıyla geliştirilen saldırı ve iftiharlar vb. üzerine yapılan basitlikler politika olarak proletaryaya dayatıldı ve darbeciye uygulandı. Bunun karşısında merkezi yapısını yitiren MLM lerin tek doğru seçeneği vardı. Hemen P. İRADESİ'ne bağurmak. Evet MLM'le bina baş vurdu. Demokratik yöntemle merkezleşme sürecini başlattı ve sürdürüyorlar. Bu süreç esas olarak P'nin büyük iradesinin şekilleneceği oturuma kadar devam edecektir.

KÖK'ün ve KÖK toplanmasının önemi iyi anlamak ve bu oluşumun yüklenildiği tarihsel misyonu iyi kavramak için içinde bulunduğumuz geçitimizde mevcut durumu gerçekliğini iyi tahsil etmemiz ve doğru niteliğimiziz gerekir. Yoksa KÖK toplanmasının önemi kavrayamayız.

Mevcut durumda ve bunu şekillendirdiği olumsuzluklar gerek P'nin bünyesinde gerek genel anlamda devrimci hareketin bünyesinde oldukça etkili-dir. Sürecin çok yönlü ağırlığın altından kalkamayan devrimci yapılar, anlayışlar ve bireyler önemli ölçüde reformizme kaymakta, düzen iyi arayışlara yönelmektedir. Sınıf savaşımının içinde yer alma ve tüm sorunları SINIF MÜCADELESİNİN PRATİĞİNDE ÇÖZME yerine mücadeleden dışına eği-lim göstermesi çok ciddi anlamda kişilik sorunudur. MLM'i kavramama boyutuyla ilgili bir durumdur. Yaşanan çıkmaza karşı mücadele değil, teslimiyet tavrının veya teslimiyetin bir başka biçimi olan sesizce tavırsa geçiş-tirme mantığının ağırlıkta olması sürecin sorunlarını daha da artırmaktadır. Genel anlamda devrimciler ve özellikle de MLM'ler açısından bu sorun farklı boyutlarda da olsa yaşanmaktadır.

İşte bu anlamda MLM'lerin tüm bu sorunları çözmede P. açısından yaşa-nan olağandışı durumun olağan bir işleyiş ve süreçle sokması açısından KÖK önemlidir. KÖK'ü oluşturan ve P.yi dağınıkluktan kurtararak merkezi bir yapıya kavuşturma anlayışı hiç kuşkusuz ki MLM bilinç ışığında hareket etmiş hiçbir burjuva anlayışa etkin olmasına izin vermeyerek proletaryanın bünimine ve P'ye yönelik tüm saldırıları püskürtmenin tarihsel sorumluluğunu yüklenmiş ve bunu da önemli ölçülerde başarmıştır.

Bu başarı MLM bilimini önemli ölçüde içselleştirmiş tüm örgütlü kesimler-in ve P'ne sahip çıkan proletarya ve emekçi halkımızın tarihsel süreçteki başarısıdır. Burjuvaziye ve onun çeşitli renklerdeki politik-ideolojik şekillen-işine de önemli ve tarihi bir şamardır. Bunun herkes tarafından görülme-si ve böyle kabul edilmesi gerekir.

Ancak bu adımı kendi başına ele almak ve diğer tüm süreçlerden kopar-mak doğru bir anlayış olmayacaktır. Paziada büyütmek- arttırmak gerek- tir. Zira bu kendi koşullarında değerlendirilen ve bu anlamda önemli görü-len bir adımdır. Bunun devamı olmak zorundadır. Hedefleri olmak zorun-dadır ki vardır. Bu hedefine varmanın bir adımdır. Şimdi hedeflerimiz daha-ha net daha berrak belirlenmeli ve onlara varmak için atılan bu adamı sa-hiplenerek ikinci, üçüncü uygun adımlarla her an kazanabileceğimiz biçim-de ayaklarımız üzerinde durmalı, kendimize güvenmeli ve bunları aşabile-cek niteliğe, yol göstericiliğe sahip olan MLM biliminin gücünü her türlü burjuvaziye karşı daha kararlı, daha atılgan, daha özverili olmalıyız. Yaş-a-nan sürecin olumsuzluklarının her biri karşısında dert yananacı bir man-tıkla değil, tahliçli, araştırmacı, sorgulayıcı ve alternatifini yaratıcı yaratan, üretilen yeni alternatif politikalarla yaşama koymalı, kitlelerle bütünleş-me-liyiz. Politikaların, hattın doğruluğu ve yanlışlığı masa başlarındaki miş-kin tartışmalarla değil, biribir gerekçeler üreterek koşullara teslimiyeti de-ğil, devrimci yıkıcılığı, dönüştürücülüğü, yeniden yaratıcılığı, insiyatifi için-de anlayabiliriz. Bunun dışındaki yöntemlerle bırakalım topluma müdahale-yi, kendimize bile müdahale edemeyiz. Böyle olunca da bizdeki burjuva yan, burjuva hastalıklar egemen olur ve biz özünde burjuva ama söylemde dev-rimci oluruz. İşte bu anlamda sorgulamayı iki temel yönetime bir arada kul-lanarak yapmalıyız. Birincisi kendimizden başlayarak (tümnden varım) P'nin bütünlüğü sorunlarını belirlemeli, ikincisi ise P'nin ve sınıf mücade-lesinin sorunlarını belirleyerek kendimize doğru (tümnden gelim) imneli-yiz. Bu yöntemle bir bütünlük ve bütün içindeki parçaların sorunlarını belirler, onların birbirleriyle ilişkisi ve ilişkilerinin tespit edebiliriz. Bununla beraber çe-lişkinin veya ilişkinin neresine nasıl müdahale edeceğimizi de çok araştı-r-ma ve sorgulayıcı bir mantıkla belirlemeliyiz. Hazır kalıplar, hazır reçeteler-i yapılan müdahalelerin fazlalca bir anlamı olmayacaktır. Bütün konular-da olduğu gibi yöntem bulma ve uygulamada da doğru bilimsel olanları ara-yıp bulmalı ve uygulamalıyız. Gelişim, yeniden üretme, derleme ve yetkin-leşme böyle olur. Sınıfın P'nin ve bireyin sorunlarını ancak böylesi yön-temlerle sahip olan anlayışlar çözebilir, öbürleri ise çözemez, sapar. Sapma-nın götürüceği yer ise herkesin malumudur.

MLM'ere ve başlatılan ve sürdürülene KÖK sürecini sadece merkezleş-me-yi indirgemek ve "nasıl olursa olsun bir merkez" anlayışı derinesinde besitlemek doğru ve bilimsel bir yaklaşım olmaz. Sorunun niteliğine bakma-lı ve buna muazzam derecede önem vermeliyiz. Görtünyü kurtarmak de-ğil, niteliği yaratmak ve bunu kalabalıktırarak önemli-dir. Bu da basit, sıradan davranışlarla, çalışma tarzıyla olmaz. Bugüne kadar uygulanan davran-ışlar bütünü, oluşturulan ruhla şekillenme önemli ölçüde kendiliğinden şe-killenilen kişilikle insan tipiyile olmaz. Oluşturulan statükolarla, kurulan den-gelerle, cahilliğe, apolitik kişiliklerle tek yanlı, kusurlaşmış üretilen olma-yı esaslık, insan tipiyile olmaz. Bu "OLMAZ" diyebileceğimiz bütün hastalıklar tedavi etmek ve bünyeyi sağlamlaştırmak zorundayız. Bunun için tüm gücümüz, enerjimiz özveri ve kararlılığımızla bu burjuva kişiliği top-ye-kün savaş açmalıyız. Sorun kişilerin sorunundan öte bir sorun olarak sü-recin bütünlüğü sorunu olarak değerlendirilmelidir.

Evet P'nin devrimci hareketin, hatta uluslararası komünist hareketin so-runlarının hemen hepsi MLM'lerin esas sorunlarıdır. Daracak dünyalardan çıkıp sorunlara bütünlüklü bakmalı tüm olumsuzlukların bütünündeki ne-denlerine nedenlerine inmeli, soruna köklü ve kalıcı çözümler üretme misyo-nunu yüklenmeliyiz. Bunun MK ve acili P'dekilerden, bizdekilerden (kisi-lilerdeki) başlayarak çok yönlü bir SAVAŞ yürütmeliyiz. Kültürel, ahlak-sal, hukuksal, psikolojik, felsefi, politik, örgütsel vb. yaşamın tüm alanla-rında bu savaş başlatılmalı ve şiddetli biçimde sürdürülmelidir. Sınıf sava-sımının bir kaç noktaya adımı sınırlama anti bilimselliğini yıkmalı çok yönlü bir boyutuyla sorgulamalı, her konuda alternatif çözümler üretmeli ve buna denk düşen yeni kişilikler yaratmalıyız.

Bugün daha çok iç sorunlar ön planda. Bu dışa karşı mücadele edilmeye-ceği, sürece radikal biçimde müdahale edilmeyeceği anlamına gelmez- gel-memelidir. Esas olarak yeni sürece hazırlanmalı, çürümüş, dejenerer olmuş, dinamizmini yitirmiş, burjuvalaşmış, çirkinleşmiş ne varsa hepsiyile HE-SAPLAŞMALIYIZ. Yanlışı atıp doğruyu, çürümüşü atıp sağlamı, çirkin atıp güzel sahiplenmeli ve tüm bunları yeniden yeniden üretmek sınıf savaşı-mının ihtiyaçlarına cevap verebilecek niteliğe ve biçime büründürmeliyiz. Yenilenmenin anlamının zorunluluğuna muazzam derecede ihtiyaç duymalı ve buna uygun davranmalıyız.

KÖK süreci bu anlamda ele alınmalı ve neleri nasıl yapacağımızı, bu ba-kış açısıyla belirlemeliyiz. Yoksa atılan adımın fazlalca bir önemi olmaz. Gi-derek etkisizleştirir, sıradanlaşır. Unutmayalım ki bizi engellemeye çalışan burjuvazi yaşamın her alanındadır. O halde her alanda her an tetikte olun-malıdır. Sınıf savaşımı denilen şeyde budur zaten.

KÖK süreci, yenilenmenin, arınmanın, yetkinleşmenin, hesap vermenin, hesap sormanın sürecidir. Tarihi önemde burada yatmaktadır. Bunu iyi değerlendirilmeliyiz. Buna uygun davranmalıyız. Buna inanarak herkesle bir-liktir süreci omuzlamalıyız.

TC'nin kontrgerilla kaymakamı

Elbistan/Özgür Gelecek-Elbistan Kaymakamı Şükrü Görücü, bölgenin gerici güçleri ile elele vererek devrimci-demokrat insanlara gözdağı vermek için her gün yeni provokasyonlar sergilemeye devam ediyor. Bunlardan birkaçı şöyle:

30 Ağustos "Zafer Bayramı" bahane eden Görücü, arkasına MHP'li faşistleri de aldı ve gecekondu mahallelerinde bozkurt işaretleri yaptırarak, slogan attırdı. Muhtarları toplayıp yerel TV'de basın toplantısı yapan Görücü; ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren güçlere yardım edilmemesini örgütleme çalıştı. "Güreş Festivali" adı altında bir örgütlenme yapan Görücü, Belediye Başkanı Hacı Abdullah Dede, bölgedeki gerici kodamanların örgütü olan Elbistan Ticaret Odası ve Büyük Birlik Partisi parlamenterlerini davet ederek gövde gösterisi yaptı. "Festival"de sürekli bozkurt işaretleri yaptırıldı ve gerici sloganlar atıldı. Yerel televizyonlar ERTV, ETV, BEST ve TV bu gövde gösterilerini naklen yayınladılar. Öte yandan, Elbistan'a bağlı Malap köyü muhtarı İsmail İpek, 24 Eylül akşamı, saat on buçukta gerillalar tarafından cezalandırıldı. İpek'in cezalandırılması, bölgedeki devrimci-demokratlar tarafından sevinçle karşılandı. İpek, 12 Eylül ve sonrası birçok insanı ihbar ederek işkencelerden geçirtmişti.

Kürecik köylüsü göçe zorlanıyor

Malatya/Özgür Gelecek-Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik nahiyesinin 24 köyüne yaylaya çıkma yasağı koyan TC devleti, böylece halkı ekonomik çıkmaza sokup göç etmeye zorluyor.

Yörede bulunan muhtarlar, toplanarak Malatya Valiliği'ne bir dilekçe ile başvuruda bulundular. Dilekçede "Bizler yörede hayvancılıkla geçinen insanlarız. Yörede yaklaşık 10-15 bin küçük ve büyükbaş hayvan var. Bunlar yaylada otlatılmak zorundadır." denilerek yayla yasağının kaldırılması istendi.

Bu arada köylere giden korucuların ve askerlerin, köylüleri "Sizler teröristleri koruyorsunuz. Buraları terketmezseniz sizi bombalayacağız" şeklinde tehdit ettikleri öğrenildi. Yöreye giden Malatya Kaymakamı ve Malatya Emniyet Müdürü ise, "Eğer yayla yasağı kalkmazsa hayvanlarımız açlıktan öler" diyen köylülere, "Başka alternatifiniz yok. Size 15-20 gün maaşda. Ondan sonra biz karışmayız." dediler.

"Sizler şenlikte teröristlerle beraber silah sıkıyorsunuz, onları besliyorsunuz" diyen bölgedeki TC güçleri, yöre halkının yüzyıllar öncesinden gelen geleneksel Koç Salımı Şenliği'ni de yasakladılar. Halkın bu yasaklamaya da büyük tepki gösterdiği gözlemlendi.

Ayrıca Kürecik nahiyesinin Darıca köyünde, askerlerin gece yarısına kadar panzerle gezdiği ve halkı taciz ettiği bildirildi. Köylülerin anlatımına göre akşam saat dokuzdan sonra sokağa çıkmak yasak. Köylüler "Tuvalete bile gidemiyoruz. Baskı altındayız" diyorlar. Yaylalarda bulunan 200 haneden gerneye 3-4'ünün kaldığı aldığımız haberler arasında.

Dersim'de devlet zulmü devam ediyor!

Haber Merkezi-Dersim'de devlet güçlerince başlatılan operasyonlar yoğunlaşarak devam ederken son gelişen olaylarda yine çok sayıda köyün boşaltıldığı ve rastgele taramalarda birçok köylünün öldüğü öğrenildi.

Elazığ'ın Palu ilçesi Erdürek (Gökdere) nahiyesine bağlı Zoxpa (Beydoğan) köyüne baskın düzenleyen devlet güçlerinin köyü taramaları sırasında 13 yaşındaki Nurşen Butut isimli çocuk öldü. 13 yaşındaki kız çocuğunu öldüren askerler babasını da gözaltına alarak tehdit ettiler.

Mazgirt'in Xıran köyüne bağlı Kam mezrasından 10 Ekim günü Ali Karaca isimli bir değirmenci gerillalara un verdiği gerekçesiyle gözaltına alındı ve yoğun işkence sonucu öldürüldü.

Ovacık'ın Tornava nahiyesine bağlı Çakberi (Güneykoyak), Pozvenk, Yenışöğüt, Gewnik, Nevikan (Aslıcal), Tillek (Yoğunca) köylerinde daha önce boşaltılmış olduğu evleri 14 Ekim günü baskın düzenleyerek yaktıkları ve boşaltılmamış olan evleri de tehdit ettikleri öğrenildi.

Hozat'a bağlı Dalören (Pakire) köyü devlet güçlerince basıldı. Ve bir köylünün dövlüdüğü dövlülen Mehmet Akgün isimli köylünün göç ettirildiği öğrenildi.

Ovacık'ın daha önce basılan köylerine yeniden baskın düzenleniyor. Ve boşaltılan evler yakılıyor. 17 Ekim günü Ovacık'ın Tornova nahiyesine; Ortinek (yoncalı), Agdos (Dumantepe), Tillek ve Gevrik köyleri yeniden basılırken Büyükköy, Aslandoğmuş, Hülüküşağı, Bozikuşağı, Kızık, Isıtma, Satuşağı, Çakmaklı, Karayonca köylerinin de boşaltılması yönünde tehdit edildiği öğrenilirken Zoronik (Yeşilyazın) nahiyesine ve Tornova nahiyesine bağlı köylerde askerlerce sarıldığı köylülere yoğun baskı yapıldığı öğrenildi.

19 Ekim günü Ovacık'ın Çalbaş ve Ziyaret köylerini yakan devlet güçleri köyü tamamen yerle bir etti. Köylüler köyü gerillaların yaktığı yönünde bir tutanak imzalatıldı ve evleri yakılan köylülerin civardaki okullara yerleştiği öğrenildi. 20 Ekim günü Ovacık'a bağlı Arzumak (Yaylagünü) köyüne baskın düzenleyen devlet güçleri tarafından evdeki eşyalarla birlikte evlerin yakıldığı öğrenildi. Ayrıca tehdit altında olan Ovacık'ın Tornova nahiyesine bağlı Kuş-

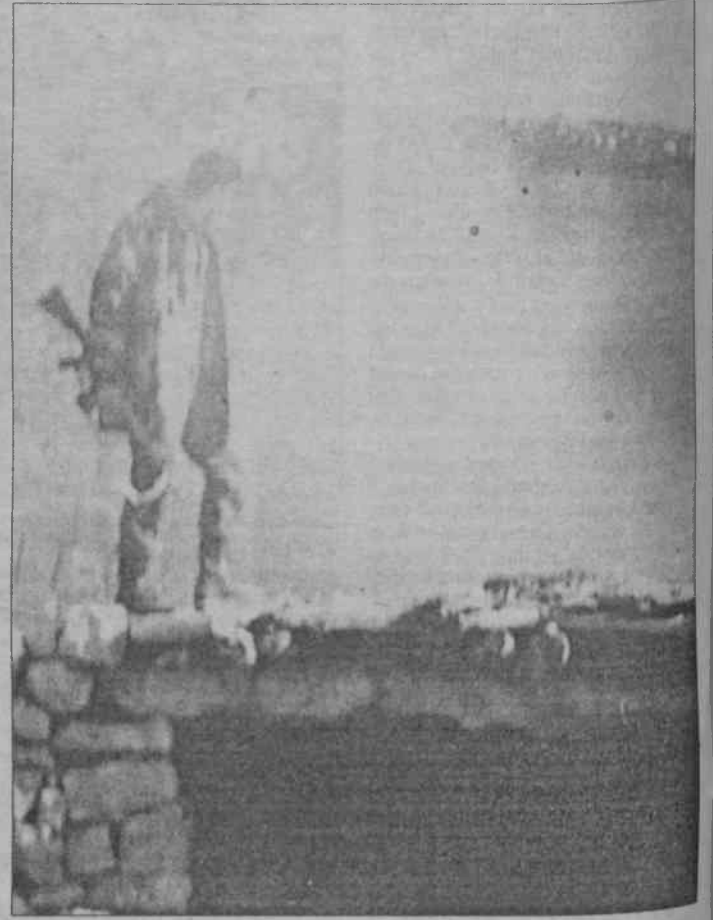
luca, Xandallar, Cıxberkya'nın 22 Ekim günü boşaltıldığı öğrenildi. Bütün bu köy yakma ve boşaltmaların yanısıra gözaltında kaybedilen köy muhtarlarının sayısı da giderek artış gösteriyor. 18 Ekim'den buyana Mazgirt'in Darıkent nahiyesine bağlı Komıkırac (Gülca) köyü muhtarından haber alınmazken daha önce gözaltına alınan ve hâlâ haber alınmayan muhtarlar da şunlar: Hozat'a bağlı Türktaner ve Tavuklar köyü muhtarları, Şükrü Akbalık, Hıdır Kızı, Müşkirek köyü muhtarı Hasan Çınar, Haçeli köyü muhtarı Kasım Karaç ve Pertek'in Dargüz (Elecik) köyü muhtarı.

Devletin, Dersim'de alan hakimiyeti alanı insansızlaştırma politikası doğrultusunda yoğun bir şekilde sürdürdüğü operasyonlar devam ederken, şimdye kadar Tunceli'nin Ovacık, Hozat, Mazgirt, Pülümür ilçelerine bağlı birçok köy yıkıldı yerle bir edildi ve insanlar yerinden yurdundan edilerek damadağın edilip surlara yollandı.

YAKILAN KÖYLER ALMAN BASININDA

Alman Resmi (2. Kanal) televizyonu ZDF (Züd Deutsche Funk) ve Berlin'de yayınlanan BZ (Berliner Zeitung) gazetesi, bölgede yaşanan katliam ve gözlemlerini anlattı. Berliner Zeitung gazetesinde, bölge halkıyla yapılan röportaj ve gözlemler "Yanan coğrafyanın politikası" başlığı ile yayımlandı. Görüşmeyi yapan Corinna Jansen'in yazısında Dersim köylerini askerlerin yaktığı yönündeki açıklamalara da yer verdiği kaydedildi. Tunceli'nin Hozat ilçesine bağlı köylerden birine bağlı 6 hanelik mevrada evi yakılan ananın anlatımı şu şekilde oldu.

"4 Ekim günü askerler bütün köylerin etrafını sarmış ve birçok köyü basmıştı. Bu baskılar devam ederken, 5 Ekim akşamı askerler ormanları yakarak köye indi. Bizim evin önüne gelince sana 10 dakika müddet evi boşalt yakacağız dediler. Ben niye yakıyorsunuz dedim. Ben evimi boşaltmıyorum dedim. Askerler de 'yukardan emir geldi dağ köyleri yanacak' dediler ve mevrada bulunan 6 evden 3'ünü yaktılar. Halkı dışarıya çıkardılar tarlada topladılar ve eşyalarını dahi almaları-

Faşist Türk ordusunun bir askeri, Dersim'de "vatani görevini" yaparken

na izin vermeden yaktılar ve hatta benim evimi, toplayıp getirdiğim kışık odunlarla tutuşturarak yaktılar. Öbür evlere de 2 gün süre tanıdılar ve 3. gün geldiğimizde burda olursanız evinizle birlikte sizi de yakarız dediler, ve onlarda bu tehdit üzerine evlerini terk edip göçtüler. Biz 4 kişilik aileyiz herbirimiz bir yere dağıldı. Çocuklarımız başka bir yere gitti.

Ben de Hozat'a akrabalarımın yanına gittim ve kaymakamlığa dilekçe verdim, askerler geldi evimi yaktı mağdur kaldım dedim dilekçemde Kaymakam bana sabret cevabını verdi. Kaymakamlıkta hiçbir girişim olmazken ben orda otururken bana yiyecek telif ettiler. Ben de nerde pişiri yiyeceğim bunları evim yok, silah yok dedim. Kağıtları aldılar ve sen git dediler ev veya lojman yardım konusunda hiçbir şey yapmadılar.

Hozat'tan sonra İstanbul'a geldim. Herşeyim orda kaldı tarlam, bahçem vardı. Bütün imkânlarım vardı orda şimdi ben burda ne yapabilirim aç ve açıkta kaldım herşeyim telef oldu, herşeyi yaktılar.

Ayrıca kendi mezraları civarındaki mezralarında devlet güçlerince tehdit edildiğini söyleyen ana, bu mezraların bir çoğunun komple boşaltıldığını, göç ettirildiğini de söyledi.

Ovacık'a bağlı köylerin birinden olan başka bir köylü anlatıyor. "Bizim bulunduğumuz köyde 50 hane var. Bütün insanları bir araya toplayıp olduğu gibi evleri ve herşeyi yaktılar. Hiç bir uyarıda bulunmadılar. O civarda 350 hane var onlarda tehdit ediyoruz. Bizim köyümüzün yakılması üzerine yakınımızda bulunan Çakmaklı köyüne ve oradan da Ovacık'a geldik. Biz orda iken Murat Karayalçın geldi köyleri askerler yaktığını gördü ama kabul etmedi. Bize yardım edeceğimiz söyledi -1.5 milyon gibi komik bir para yardımı- sonrada zaten vazgeçtiler bundan.

Çiller, "köyümüz yakılırken, havada askeri helikopterler uçuyordu" diyor, Dersimli muhtarlar "O helikopterler Ermeni, Rus, PKK, Afgan helikopterleri olabilirler" dedi.

"Böyle birşey varsa Başbakan kendisi açıklasın." şeklinde bir ifade kullanıldı. Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal ise şaşkın bir vaziyette "Ben böyle birşeyi sizden duydum. Bilmediğim birşeyi doğrulayamam" dedi.

ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz da yaka yaka köylerin bittiği saptamasını yaptı. Partisinin grup toplantısında "Terör bitmedi ama memleketin köyleri bitmedi" dedi.

Çiller ve "Afgan" helikopterleri

Haber Merkezi- Tansu Çiller, Dersim'den gelen muhtarların, köyler yakılarak helikopterlerin havadan izlediğini söylemesi üzerine "Bunlar dışarıdan gelmiş olabilirler. Ermeni, Rus, PKK, Afgan helikopterleri olabilirler" dedi.

Ovacık ilçesinde köyleri yakılan Kuşluca, Eğrikavak, Bilgeç, Buzlutepe, Tepsili, Karataş, Şahverdi, Yazıören, Elgazi, Yarım-kaya ve Mollaaliler köyü muhtarları, 27 Ekim günü Çiller'le görüştü. DYP Grup Salonu'nda gerçekleşen görüşmeye SHP Tunceli parlamenterleri Sinan Yerlikaya ve Azimet Köylüoğlu da katıldı. Muhtarlar "Köyler yakılırken havada askeri helikopterler uçuyordu" deyince Çiller, "Her helikopterlerin Türk ordusunun olduğu sanılmamalıdır. Gözlerimle görsen inanamam, bunlar dışarıdan gelmiş olabilirler. Ermeni, Rus, PKK, Afgan helikopterleri olabilirler." dedi.

Çiller'in ifadeleri, TC içerisindeki yetkililer tarafından şaşkınlıkla karşılandı. Olağanüstü Hal Bölge Vali Yardımcısı Ertürk "PKK helikopterleri yoktur. Bize böyle bir bilgi ulaşmadı." diyerek PKK'nin gerilla savaşı verdiğini ve kullandığı silahları uzun uzun anlatma gereğini duyurken Genel Kurul Başkanı Tuncel ile beraberine yakılan askeri helikopterleri de

"Böyle birşey varsa Başbakan kendisi açıklasın." şeklinde bir ifade kullanıldı. Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal ise şaşkın bir vaziyette "Ben böyle birşeyi sizden duydum. Bilmediğim birşeyi doğrulayamam" dedi.

Dersim'deki zulüme tepkiler sürüyor

İstanbul/Ankara/İzmir-Özgür Gelecek- Dersim'in yakılmasına tepkiler giderek artarken bu konuda Tunceliler Derneği Başkanı Selman Yeşilgöz'le görüştük, yaptıkları girişimleri ve tepkilerini anlattı: "Ağustos'un sonunda başlayan Orman ve köy yakmalarının ardından köy merkezlerine yönelme ekimin 4'ünde Ovacık'ta daha yoğunlaşarak başlıyor. Bunun için 4 ekimde DKO'lerle birlikte ortak bir basın açıklaması yaparak olayı kınadık. 8 ekim'de vahşet had safhaya varınca bir posta eylemi yaptık. Kitle ile birlikte yapılan bu eylemde amaç vahşete dönüşen bu olayı kamuoyuna yansıtmaktı. 600-700 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde bu ülkeyi yönettiğini söyleyenlere vahşetin durdurulması için çağrı yaptık. Ardından Ankara'ya gittik İstanbul, İzmir, Ankara, Mersin, Adana'daki Tunceliler dernekleriyle birlikte 11 ekimde TBMM'ne yürüyerek meclis Başkanı Hüsamettin Cindoruk'la ve başkan vekili Kamer Genç'le görüştük ve şu talepleri içeren bir yazı verdik:

- Yakılan ve yıkılan tüm yerleşim birimleri en kısa zamanda yapılsın, Ekim 1994 sonuna kadar.

- Mağdur durumda düşen halkımıza maddi ve aynı yardımın hemen yapılmasını ve TBMM'yi temin eden bir inceleme heyetinin kurulup yörede inceleme yapılmasını ve bu heyette sivil toplumdaki DKO'lerden oluşsun."

Ote yandan İstanbul'da, Dersim için "Acil Eylem Komitesi" oluşturuldu. 27 Ekim 1994 günü Tunceliler Kültür Ve Dayanışma Demneği'nde toplanan demokratik kitle örgütleri temsilcileri, komitenin, bölgede olup bitenleri yerinde incelemesi, inceleme sonuçlarının yerli ve yabancı kamuoyuna sunulması, zulme uğramış bölge halkına yardımda bulunulması, cezavlerindeki baskıları izlemesi ve belgelemesi gibi işlevleri olduğunu bildirdiler. Eylem komitesinde yer alan kurum ve kuruluşlar ise şöyle: Sosyalist Basın Platformu, HADEP İstanbul İl Yönetimi, Barış İnisiyatifi, Haklar Ve Özgürlükler Platformu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Divriği Kültür Derneği, Pir Sultan Canlar Derneği, Tunceli Kültür Ve Dayanışma Demneği, Demokratik Haklar Demneği, İstanbul Sendikalar Şubeleri Platformu ve Kamu Çalışanları Sendika Şubeleri Platformu.

Kış aylarında yaşam koşulları daha da ağırlaşan Dersim halkına ise **EMLAK BANKASI ATATÜRK BULVARI İSTANBUL ŞUBESİNDEKİ 30.000 / 11856-5 NO'LU HESABA** veya Tunceliler Derneği Genel Merkezi ile Avukatlar ve Kartal şubelerine makbuz kartları yardımıyla bulunulabilecek.

Ote yandan PKK'nın baskıları yüzünden yurt dışına gitmek zorunda kalan Tunceli Eski Belediye başkanı Mehmet Kocademir, gazetemize gönderdiği açıklamada "Faşist diktatörlük Kürdistan'da ve Türkiye'de bu imha planlarını gerçekleştiren başta Alman, Amerikan, İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin model silahlarını kullanmakta. Ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesindeki başarısı için, duyarlı Alman halkının, her gün oluk oluk akıtılan Kürt ve Türkiye halklarının kanına ve katliamlara seyirci kalmasını, faşist TC'ye sağlanan silah ve diğer yardımların kesilmesi hususunda duyarlı olmaları, TC'nin genelinde Kürt, Türk ve diğer halklara, özde Dersim'e yönelik katliamcı uygulamalarını nefretle protesto ediyor ve tüm halkları duyarlı olmaya çağırıyoruz." dedi.

Ote yandan 29 ekim günü, saat 16.00'da Sirkeci Postanesi'nin önünde çeşitli ilericilik kurum ve kuruluşları tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık bin beş yüz kişilerin katıldığı basın açıklamasına HADEP İstanbul İl Örgütü, Tunceli Kültür Ve Dayanışma Demneği, Pir Sultan Abdal Kültür Ve Tanıtım Demneği, Pir Sultan Canlar Demneği

Sirkeci Postanesi'nin önünde toplanan bin beş yüz kişi "Dersim'in Faşizme Mezar Olacak!" sloganını attı

Genel Merkezi, Sivas Yöre Dernekleri Platformu, Arguvan Sığırcı Uşağı Köyü Yardımlaşma Ve Sosyal Dayanışma Derneği, Emekçi Kadınlar Birliği, İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu, Belediye İş 2 Nolu Şube, Tüm Sağlık-Sen Aksaray Şubesi, Devrimci Sosyalist Basın Platformu, Jiyana Nû gazetesi ve Yeni Demokrat Gençlik imza koydu. Açıklamada devlet yöneticilerinin inkara ve yalana dayalı politikalarından vazgeçmesi istenerek şu talepler okundu: "Bölgede başlatılan operasyonların derhal durdurulmasını; doğanın tahribine yol açan orman yakmalarına derhal son verilmesini; bugüne kadar boşaltılan, yakılan köy ve yerleşim birimlerinin hemen oturulacak hale getirilmesini; zarara uğrayan yurttaşların zararlarının acilen karşılanmasını; soruşturmayla tabi tutulan ve gözetilene alınan insanların derhal serbest bırakılmasını; bölgede uygulanan gıda ambargosu gibi çağdışı uygulamalara son verilmesini; bu amansız kirliliğin derhal durdurulmasını istiyoruz."

Basın açıklaması okunduktan sonra "Yaşasın Halkların Kadeşliği!", "Dersim Faşizme Mezar Olacak!" sloganları atıldı. Sloganların atılmasıyla beraber, Yeni Demokrat Gençlik imzalı ve üzerinde "Yaşasın halkların Devrimci İsyanı" yazılı bir pankart açıldı. Polis, açılan pankartı almaya çalışırken çıkan tartışma sırasında dört kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan sadece Görgün Vural'ın ismi öğrenilebildi. Yeni Demokrat Gençler "Arkadaşlarımızı istiyoruz" dediler. HADEP İstanbul İl Başkanı, gençlerin olayı bu boyuta getirmemelerini istedi. Bunun üzerine gençler, dört kişinin gözaltına alınmasını protesto etmek amacıyla 5 dakikalık bir oturma eylemi yaptılar. Polis gözaltına alınanları bırakmayınca, gençler alkışlar ve ışıklar eşliğinde sloganlar atarak dağıldılar.

DERSİM

Devletin Dersim üzerinde oynadığı oyun devam ederken halkın tepkisi de yükseliyor. Köy yakmalar üzerine, Hozat'ta esnaf kepenk kapatarak, baskıları protesto ederken, 444 köylünün de valiliğe, köylerini askerlerin yaktığı yönünde suç duyurusunda bulunduğu öğrenildi. Ayrıca Tunceli Cumhuriyet Lisesi öğrencileri de okul kantininde düzenledikleri bir forumla köy yakmaları protesto ettikleri ve "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" şeklinde

sloganlar attıkları öğrenildi.

ANKARA

Ovacık Belediye başkanı Musa Yerlikaya ve 10 köy muhtarı, "İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Başkanlığına" başlıklı bir dilekçe gönderdiler. Ovacık ilçesinde 3 ekim günü Tepsilli, Eğrikavak, Kuşluca, Bilgeç, Elgazi ve Halıtpınar köylerinin, 4 ekim günü Yazıören, Mollaliler, Cevizlidere, Karataş ve Hanuşağı köyü Kızılveren mezrasının, 5 ekim günü Şahverdi, Yarımkaş köylerinin, 6 ekim günü Işıkvuran ve Çat köylerinin TC güçlerince yakıldığını belirten dilekçede, "Yakma eyleminde ev sahiplerine evlerine tahliye etmesi için süre tanımadığından bütün ev eşyası ile ziynet eşyası yanmıştır. Anne durumunda ki kadınların bebeklerinin çamaşırları ile bezlerinin alınmasına bile müsaade edilmemiştir." denildi. 300 civarında aile reisinin Ovacık Cumhuriyet Başsavcılığı'na ve İlçe Kaymaklığı'na suç duyurusunda bulunduğunu belirten dilekçede, 15 köyün tamamen yandığı ve 30 köyün panikten dolayı boşaltıldığı vurgulanarak, Ovacık ilçe merkezinde 450 ailenin geçici olarak bulunduğu bildirildi. Dilekçede "Yetkililer tarafından her türlü yardım yapılacağı söylenirken, bugüne kadar herhangi bir yardım yapılmamıştır" denildi.

İZMİR

HADEP İzmir İl ve İlçe örgütlerinde 17 Ekim günü devletin, cezavlerindeki insanlık dışı baskılarını ve Dersim'deki köy yakmalarını protesto için yapılan açık grevi 21 Ekim günü saat: 13.00'de bitirilerek, HADEP İzmir il binası önünde toplanan yaklaşık 1500 kişi, kortej halinde Basmane Postanesi'ne kadar sessiz yürüyerek TBMM Başkanlığı'na telgraf çektiler. İHD İzmir Şubesi, Tüm-Tis Sendikası İzmir Şubesi, İzmir Savaş Karşıları Demneği ve BSP İzmir İl Örgütü yöneticilerinin de destek için hazır bulunduğu eylemde, polislin de yoğun güvenlik önlemi aldığı gözlemlendi.

TBMM Başkanlığı'na gönderilen telgraf meinde şunlar yer verdi: "Kürt'ler de kendilerini siyasal anlamda özgürce ifade etmelidirler. Yakılan, yıkılan köyler ve cezavlerindeki insanlık dışı uygulamaları protesto ediyor, TBMM'yi demokratik esaslara uymaya davet ediyoruz." Eylem olaysız bir şekilde sona erdi.

Özgürce

İsmail Yıldız

Bakış'a dair

Yayınçılık üzerine etraflıca düşünmek gerekiyor. Gazeteden arkadaşlar neredeyse Bakış köşesinin altına "Bakış'a dair" adı altında bir köşe daha açacaklar. Bakış'ın altında bir de açıklamalar okuyoruz. Oruçoğlu'yla gazete tartışıyor, TKP(ML)'nin Yurtdışı Büro'su tartışıyor vb... Bu böyle olmamalı!

Hoş bir görünüm değil. Okuyorum, düşünüyorum ve üzülüyorum. Gazeteden arkadaşlar sorunu doğru rotaya sokabilmek ve ilişkiyi sağlıklı bir şekilde yürütebilmek için çarpınıyorlar. Kıvrandıklarını, kazanıcı olma çabalarını görüyorum. Kazanmak ve ilişkiyi sağlıklı bir rotaya sokmak iyidir.

Ama Muzo'yu anlamakta zorlanıyorum. Zira, birinci olarak; Muzo kültür-sanat konularında yazıyordu artık o nitelikteki yazılarını göndermiyorum. İkinci; yazılarında siyasi-ideolojik konularda açılımlar yapmak, örgütsel ve pratik deneyimler taşımak çabasını değil, proletarya partisini eleştirme ve siyasal çizgisinin yanlışlığını ispatlamak çabasını görüyorum. Üçüncüsü, yazılarında bir dizi yanlış anlayışlar var.

Kuşkusuz kültür-sanat sayfasında ve kültür-sanatla ilgili açılan (öyle konuşulup düzenlenmiş) bir köşede doğrudan politik-ideolojik ve pratik konular yazılamaz diye bir anlayış yok (kaldı ki her konu aynı zamanda bir kültür konusudur da) ancak esas olarak, çizilen rotaya uygun hareket etmek gerektiği çok açıktır. İstisnalar olabilir. Muzo için bu, özellikle PP'si içinde darbecilik-tasfiyecilik gündeme geldikten itibaren istisna olmaktan çıktı, çizgi haline geldi.

Neredeyse kültür-sanat konularına ilişkin yazılarını kesmiş gibi. İkinci nokta ise birinciden daha önemlidir. Zira bu yayın organının niteliği ve çıkış amacıyla çalışmaktadır. Eleştirilemez hiçbir şey yok, konu bu değil. Konu, her eleştirinin her yerde ve her zaman yapılmasıdır. Akına geldiği anda ve yerde eleştirmek ya da tartışma açmak verimli değildir. Verimli ve sağlıklı olamayacağı için de bunları bir disiplin altında ele almak zorunludur. Toparlayıcı bir sonucu hedeflemeyen ve katılımcıların eşit hakları kullandığı sağlıklı bir düzey izlemeyen, gelişigüzel açılan tartışmalar verimli olamaz, hazineye bir şey katamazlar. Proletaryaya ve proletarya partisine hizmet edemezler. Mayın iyi bir savaş aletidir ama "serseri mayın"ın ne yapacağı da belli olmaz. Buna dikkat etmek, mayını yönlendirmek gerekir. Hiçbir kimse "serseri mayına özgürlük" talep edemez!

Kaldı ki Muzo'nun yaptığı eleştirmek, tartışmak sınırlarını da aşan bir noktadadır. Gazetenin 16. sayfasının üst tarafı hem revizyonist görüşlerin kürsüsü olma yolundadır hem de haksız hukuksuz bir keyfiyet içinde eleştiriler yöneltilmektedir. Bunun demokrasiyle ya da sansür vb. ile bir ilgisi yoktur. **DISİPLİN**'le ilgisi vardır. Bunu en iyi bilmesi gereken de Muzo'dur. P. Partisi'nin içinde çıkan darbecilik ve tasfiyecilik olgusu Muzo'ya disiplinsiz davranma ortamı yaratmıştır. Muzo'nun yaptığı da fırsatçılıktır. Eğer "boyutlu, cesur bir tartışmaya ihtiyacımız var"sa bunun bir yolu-yöntemi ve hukuku da olmalı değil mi? Sadece hukuk olsun diye hukuk ya da yöntem demiyorum, ancak böyle bir durumda toparlayıcı ve ilerletici sonucu yakalayabileceğimizi bildiğinden böyle diyorlar. Amacımız dağıtıcı ve güven sarsıcı olmak değil de, örgütlenmek, daha da yüksek bir birlik kurmak ve güven geliştirmek/pekiştirmek maksada yaramaz budur. Ters, bilinçsiz de olsa parçalayıcılıktır, dağıtıcılıktır, güven yitiricidir... Demokrasiyle, tartışma özgürlüğüyle de bir ilgisi yoktur. Tartışma özgürlüğü, istediğini istediği yerde ve zamanda tartışabilmek değildir.

Bu yazıyı yazmadan Muzo'nun bu sayıda yayınlanacak yazısını okuma olanağım oldu. Gazeteden arkadaşlar yazıyı, yine altına bir açıklama ekleyerek yayınlayacaklarını söylediler. Bu, ne engin ve sabırlı bir anlayıştır, şapka çıkarıyorum! Hiçbir hakkı-hukuku olmayan bu sınır aşıcı yaklaşıma rağmen kazanıcı olmak için ısrarla çabayı sürdürmek iyidir, ancak bunun da bir yeterlilik düzeyi olmalıdır diye düşünüyorum. Yanılıyor muyum?

Üçüncü bir nokta ise, ortaya sürülen yaklaşımların çoğunun yanlışlığıdır. Bunlar üzerinde detaylıca durmayacağım. Hem yerim müsait değil, hem gazetenin köşe yazarlarının kendi köşelerinde böyle bir tartışma yürütmelerini doğru bulmadığımdan, hem de gazetenin yayın politikasını dikkate alıp, "tartışma yayın organı" haline dönüşürmek istemediğimden. Gelişigüzel ve disiplinsiz tartışmadan yana değilim.

Ama yine de yukarıda söylediklerime ek olarak bir kaç noktanın altına çizmeden geçemeyeceğim.

Bir; Yirmi iki yıllık bir geçmiş var, bu inkar edilmemeli, saygı duyulmalı. Küçümseyici yaklaşım iyi değildir. Bu kendini de inkardır.

İki; Düşünceden korkan zaten komünist partisi olamaz. Ama düşüncüyü pancar tarlası içinde gezinen sıçanın özgürlüğü gibi ele alamayız. Bu liberalizmdir, sorumsuzluktur. Örgütlenmeyi, sonuçları toparlama ve bir sonuca gitmeyi değil, içindeki dökül boşalmayı sağlar. Mücadeleye ve örgütlülüğe hizmet etmez.

Örgütlemek ve örgütlenmek istiyormusunuz? O halde usturuplu tartış!

Üç; "Baş düşman hariç herkesle ittifak" kulağa hoş gelen ancak sınıf mücadelesi açısından, somutta proletarya partisine hizmet etmeyecekse, taktik ve stratejik olarak katkı sunmayacaksa boş bir sözdür ve tehlikelidir. MLM'lerin ittifak ve eylem birliği anlayışı mevlanacılık anlayışıyla karıştırılmamalıdır.

Dört; "Her iki tarafta da kıyamet kadar sol komünist var" ama bakıyoruz, bir taraftan komutanla selam ve şakşak diğer tarafta, proletarya partisi programına eleştiriler... Bu, kuşluğu zedeler...

Beş; "Örgütlenelim, savaşa doğrudan katılalım" anlayışını işlemek değil de, birakanları, ayrılanları, gerileyenleri hoş karşılayalım anlayışını işlemek ne anlama geliyor? Bugün sınıf mücadelesinin hangisine ihtiyacı var? Kuşkusuz, "herkesin devrim mücadelesinde yapacağı bir şey var ve gücü yettiğince yapmalı" anlayışında olmalı, toparlamaya çalışmalıyız. Ama esas olan nedir, hangi çağdır? Hangi siyaseti izlemeliyiz? Bu, örgütlenin, savaşın, ilerleyin olmamalı mı?

İkinci bir nokta ise, "karıncanın sidiğinin denize faydası vardır" ama bu karınca olmayı kutsamak ya da hoş görmek olmamalı. Ayrıca daş denize karınca kadar sidik katanlar, fil tahtında oturmak gibi bir

Polis düğüne vahşice saldırdı

İstanbul/Özgür Gelecek- İstanbul'un orta yerinde bir düğünün basılarak insanların işkenceden geçirilmesi bu metropol şehirde belkide ilk kez yaşanıyor.

23 ekim günü insanlar, akrabalarının, dostlarının çocuğunun sünnet düğününe hem geleneksel görevlerini yerine getirmek hemde eğlenmek için İstanbul Sarıyer'de Gözde Düğün Salonuna gelirken polisin saldırısına uğrayacaklarını düşünmezlerdi. Gözü dönmüş polisler, düğüne gelenlere yaşlı, çocuk, genç, sakat demeden vahşice saldırdılar. Bu saldırı sonucunda bir çok insan ağır bir şekilde yaralandı. Daha sonra toplam 32 kişi gözaltına alınarak karakollarda psikolojik işkence ve baskıya maruz kaldılar.

Daha düğünün başlangıcında polisin engelleme girişimleri; gerek ışıkların sebepsiz(!) kesilmesi, gerekse düğünde oynanan tiyatro oyununun engellenmesi oldu. Düğün sahibi ve konuklar buna aldırmayarak düğünlerine devam ettiler. Polis bunu hazmedememiş olacak ki oradaki insanlara saldırarak düğünü yarıda kesti. Yapılan saldırıda insanların tek tek kimlikleri alınmaya, durup dururken insanların üzerlerinin aranmasına çalışıldı. Ancak orada bulunan kitle polisin bu keyfi tutumlarına ve saldırılarına sessiz kalmayıp, bu uygulamalara karşı çıktı. Daha önce kimliği alınanların kimliklerinin geri verilmesini ve polisin saldırgan tutumuna son vermesini istedi. Kitlenin kararlılığı karşısında paniğe kapılan Sarıyer Emniyet Amirliği hemen çevik kuvvet getirterek dışarıda yağmur altında iki saat bekletilen insanlara saldırdı. İnsanlar dayak ve ağır hakaretler eşliğinde yerlerde sürüklenerek polis arabalarına bindirildi. Saldırı esnasında Adile Soylu ve çalışanlarımızdan Recep Aydın ağır şekilde yaralandı. Ayrıca düğünde bulunan 5 çalışanımız da gözaltına

Polis tarafından öldüresiye dövülenlerden Adile Soylu.

alındı. Gözaltına alınan toplam 32 kişi Tarabya Karakolu, Sarıyer Merkez Karakolu, Sarıyer Emniyet Amirliği, Hisarüstü Karakolu ve Yeniköy Karakolu'na götürüldüler. Ertesi gün savcılık tarafından ifadeler alındıktan sonra, aynı günün akşamı Terörle Mücadele Ekipleri gelecek tekrar ifade almaya çalıştılar. Ancak gözaltına alınanlar polise ifade vermeyi reddederek açlık grevine başladılar. Polis hayali suçlar üreterek gözaltına alınanlara kabul ettirmeye çalışmış, kimilerine işbirliği tiklif et-

miş, kimilerini de ölümlü tehdit etmiş.

Tamamen keyfi olan bu uygulamaların sonucunda gözaltına alınanların tümü 25 ekim günü çıkarıldıkları mahkeme tarafından serbest bırakıldılar. Serbest bırakılanlar ertesi gün İHD'de bir basın açıklaması yaparak olayı kınadılar. Polisin saldırısı sonucu yaralananlar adli tabipliğe başvurarak Adile Soylu 5 gün, Recep Aydın'da 2 gün iş göremez raporu aldılar ve Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundular.

Cezaevlerinde baskılar artıyor

Haber Merkezi- Diyarbakır E-Tipi Cezaevi'nde bir siyasi tutsağın katliyle, onlarcasının yaranmasıyla sonuçlanan saldırının ardından diğer cezaevlerinde de baskılar artarak yoğunlaşıyor.

Baskıları ve hak gasplarını protesto etmek için hemen hemen tüm cezaevlerinde dönüşümlü ve süresiz açlık grevleri yaygınlaşarak devam ediyor. Bir yandan tutsaklar direnişlerini sürdürürken diğer yandan tutsak yakınları da açlık grevleriyle yakınlarına destek veriyorlar. Şu anda açlık grevlerinin devam ettiği cezaevleri şunlar:

Antep Cezaevi: Tutsakların bir kısmının beşer günlük açlık grevleri 20. gününe girerken, bir kısmının başlattıkları açlık grevi 17. gününe girerken bir kısım tutsak da süresiz açlık grevinin ölüm orucuna çevirdi.

Diyarbakır Cezaevi: Tutsakların başlattıkları açlık grevi 7 ekimden itibaren devam ediyor.

Elbistan Cezaevi: Tutsakların başlatmış olduğu dönüşümlü açlık grevi 20. gününde.

Ankara Özel Tip Cezaevi: Tutsakların başlatmış olduğu açlık grevi 17. gününde.

Elazığ Cezaevi: 8 ekimde başlatılan dönüşümlü açlık grevi bir sonuç veremeyince tutsaklar 20 ekimden itibaren süresiz açlık grevine çevirdiler. Süresiz açlık grevinin ardından devlet güçlerinin saldırısına uğrayan tutsaklardan 35'nin hücreye kapatıldığı öğrenildi.

Boca ve Aydın Cezaevi: Bir süreden beri tutsakların dönüşümlü olarak devam ettirdiği açlık grevi 28 ekimden beri süresiz açlık grevine çevrildi.

Malatya Cezaevi: 7 ekimde başlatılan dönüşümlü açlık grevi devam ediyor. Ayrıca Diyarbakır Cezaevi'nden, Antep Cezaevi'ne sürgüne götürülen tutsaklardan yaklaşık 19 kişiden haber alınmadığı kaydedilebileceği de en büyük endişe kaynağıdır.

Temmuzdan ekime Türkiye Kürdistanı'nda zulüm

Haber Merkezi-11 temmuz-2 ekim 1994 tarihlerini kapsayan 3 aylık savaş bilançosu çıkaran İHD İstanbul Şubesi Kürt Halkları Komisyonu'nun raporuna göre: TC'nin Türkiye Kürdistanı'nda sürdürdüğü kirli savaş sonucu;

- Devletin oluşturduğu toplama kampları 3
- Telef olan hayvan sayısı: 1000'in üzerinde
- Devlet güçlerinin yaktığı ve yıktığı ev: 415
- Gözaltında ölüm: 18
- Yakılan Orman (köy olarak): 55
- Gözaltı: 1785
- Devlet güçlerinin öldürdüğü sivil: 57
- Devlet güçlerinin yaraladığı sivil: 46
- Ekinleri devlet güçlerince yakılan köy: 13
- Yakılan, yıkılan ve boşaltılan köy: 66
- Gıda ambargosu uygulanan köy ve ilçeler: 11
- Faili meçhul ölü: 36
- Faili meçhul yaralı: 11
- Silah bırakma ve ellerinden silahları alınan korucu sayısı: 430
- Mayın patlaması sonucu ölen sivil: 16

Dolaysızca

Ferhat Ali

Dersim

Dersim'i yaktılar, yıktılar, insansızlaştırdılar... Kan, acı ve gözyaşıyla kavruluyor Dersim. 1938'lerin acısı daha dinmeden yeni 38'ler planlanıyor. Soykırım ve vahşet zinciri özellikle belirli yörelerde yoğunlaşarak sürüyor. Yıllardır sürdürülen karşı-devrimci "topyekün savaş", son yıllarda emsali görülmemiş boyutta "atılım" kalkmış bulunuyor; ve hem de en iğrenç, en bayağı ve en aşağılık yöntem ve araçlarla.

Gerici zor, devrimci zor'la amansızca çatışıyor Dersim'de. Gerici zor, halkla çatışıyor Dersim'de. Gerillayı cephe gerisinden soyutlamak istiyor, emperyalist koltuk değnekli burjuva-feodal iktidar "Yak, yok, öldür"le halkın aşağıdan gelen dolaysız girişimini, gerillaya süren desteğinin önünü kesmek istiyor kıyıcı iktidar. Yığınların devrimci tutumunu yatıştırmak başlıca amaçları.

"Topyekün savaş" kurmayları, sınıfsal ve ulusal kulvarda ayağa doğrulan heybetli devrimci silahlı mücadelenin yolunu tikamak, devrimci zor'u işlevsizleştirmek rotasına kendisini kilitlemiş bulunuyor. Devrimci silahlı mücadelenin en yaygın, en yoğun, en zengin içeriğiyle yaşam bulduğu alan hiç şüphesizki, Türkiye Kürdistanı'dır. Türkiye Kürdistanı'nda da bu mücadele kollarında canlı gerçek haline gelmiş bulunuyor. Ve yine hiç şüphesiz ki, gerillayı seferber etmede asıl söz sahibi PKK ve akabinde TKP(ML)'dir; ve sonra diğerleri. emeğin koleştirilmesine dayalı faşist düzenin amacı, "yak yık öldür"le, "alan hakimiyetiyle", a) gerillayı en vazgeçilmez "olmazsa olmaz"ından soyutlamak, yani, halktan; b) gerillayı cephe gerisinden mahrum bırakmak; c) gerillayı, beslenmek için gerekli kaynaklardan uzak yörelere hapsedmek; d) gerillanın hareket alanını daraltıp işlevsizleştirmek; e) gerillanın içinden çıkıp geldiği kır nüfusunu ana merkezlere toplamak ve göçe zorlamak; ve f) Kürt ulusu nüfusunu yabancı ulusal unsurlarla harmanlamamın yolunu açmak.

Dersim yandı, yıkıldı; sürüldü Dersimliler. Acılarıyla yoğruldu Dersim; evlâtsiz analar, yaşlı babalar birbaşına kaldı dağların doruklarında. Gençler ya hapiste, ya göçte ya da gerilladaydı. ama bu da yetmedi... Komprador patron-ağaların "topyekün savaş" hükümeti bununda da yetinmedi. "Ya yakacak ya yakacaklardı"!.. Ve yaktılar... Birbaşına kalan dedeler de yaşlı analarda, bezleri içinde bebekçiler de evlerinde kalmamalıydı... Onlar da sürülmeliydi. Uzaklara, çok uzaklara sürülmeliydi... Evleri yıkılmayıp yakılmaydı ki evsiz kalıp burardan uzaklaşmıyduydular ve bir daha gerillaya kapıyı açmamalıydılar; ve gerilla çalacak kapı bulamamalıydı.

"Ya yakılacak, ya yakılacak" nağrası Dersim'de de yaşam buldu. Gözün aydın Tansu!

Dersim, 38'lerde de amansız, zorlu çatışmalara, başkaldırıya sahne olmuştu. Yine göçe zorlanmış, yine evleri yakılmış, yıkılmıştı. Ve tıyler ürperten toplu katliamlara maruz kalmıştı. Bugün aynı oyun sahneleniyor. Fakat geçmişten çok farklı bir olgu var bugün. Bu olgu gerilladır; bilinçli, örgütlü gerilla. Geçmişte mevcut hareketi birkaç yılda vahşice boğdular. Oysa bugün bu imkansız. Devrimci zor, gerici zor karşısında heybetlice ve fevkalade cebelleşiyor. Gerilla inançla, özveri ve ısrarla savaşıyor; ve burjuva-feodal iktidar buna karşın topyekün savaş çığıyla da olsa umutsuzca çırpınıyor. Ve güçsüz öfkesini "yak-yık-öldür"le harekete geçiriyor kıyıcı iktidar. Ne var ki, yıkıntılar, alevler arasında halk yığınlarının dinmek bilmeyen fena halde öfkesi tüm oyunları, aşağılık hesapları boşa çıkarmada gecikmeyecek ve gerilla bu öfkeye ivme kazandırmada kendine düğeni kuşkusuz yerine getirecektir.

Türkiye Kürdistanı'nı yakmakla ulusal ve sınıfsal kavaşımı boğacaklarını umanlar, Dersim'i alevle tutuşturmakla gerillayı halk desteğinden mahrum bırakacaklarını sananlar beyhude bir çırpınış içinde dirler. Hayal görüyorlar. Yakmakla, yıkmakla bir halkın, bir ulusun yok edildiği, bir devrimci sürecin boşa çıkarıldığı nerede görülmüştür ki.

"Devrimin umudu kalabalıktır." Güzel demiş Lenin. Kalabalık bugün Dersim'de gerillanın arkasında saf tutmuştur. İşte zurnanın zırt dediği yer burasıdır. Bu gereğin farkında olan "topyekün savaş" kurmayları gözünü bu kalabalığa dikmiş bulunuyor: Önsüz devrim olmuştur; önsüz devrimci süreç ilerletilemiyor. Devrimci zor' da gerici zor' da gözünü bu alana dikmiş bulunuyor. Gerilla bu alana yükleniyor, karşı-devrim de. Nedir ki, somut pratik tanıtlıyorki, kalabalığı gerilla arkasına almış bulunuyor; gerici zor'sa karşısına. Gerici zor'un tutanması da burada başlıyor. Bunu aşmanın, bu düğümü çözmeyen yolunaysa egemen güçler "yak, yık öldür" ve "alan hakimiyeti"nde görmüş bulunuyorlar.

Dersim'lerin yakılmakla bitmeyeceğini, yığınların bu yolla saf değiştirmeyeceğini aptallar bile bilir. Ama civisi çıkmış bu özel savaş hükümeti bu yolda ısrar ediyor. Beyhude!

Devrimle karşı-devrim amansız, zorlu bir savaş içinde. Marx'un dediği gibi, "devrim, güçlü ve birleşmiş bir karşı devrim yaratarak ilerler." Yükselen devrim birleşmiş, merkezileşmiş, donanımlı gerici bir zor'la karşı karşıya bulunuyor. Ve bu birleşmiş zor, devrimin sırtını yere getirmek için her aracı, en insanlık dışı metodu kullanmayı bile göze almış bulunuyor. Bu iğrenç araç güneydoğunun birçok yöresinde olduğu gibi çok daha yoğun ve güçlü olarak Dersim'de uygulamaya sokulmuş bulunuyor.

Tarih tanıtlayacaktır ki, geçmiş direniş geleneğine sahip Dersim, "topyekün savaş" uygulayıcıların son aşağılık yöntemini de boşa çıkaracaktır. Kaldı ki bu kez Dersim halkı gerillasına da sahip. Ve tüm Türkiye, Türkiye Kürdistanı Dersim'in yanında saf tutuyor.

Karşı-devrimin bu yöntemi de hurdaya çıkacaktır. Dersim'in geleneksel direniş bilinci modern gerilla bilinciyle tümleşerek karşı-devrimci zor'u etkisizleştirecek ve sonunda sınırlı bir alana çakılı bırakacaktır.

Halk yığınları zorlu bir savaşla karşı karşıya. ama bu savaşım, ama bu acı, bu zorlu mecrâ, onları gelecek savaşlara hazırlamak için çok değerli, çok soylu deneyimleri de beraberinde getirecektir. Ve unutulmasın ki, her savaşım, bu savaşım verener için çok büyük özevleri de gerektirir. Gerilla ve Öncü, savaşım daha da yoğunlaştırarak, vur-kaç taktikleriyle "alan savunucularını" zora sokacak silahlı mücadele biçimleriyle "yakılan Dersim'e" bir yanıtın adidir. "Saldır, saldır ve gene saldır" şiarı tam da şu anda yaşam bulmalıdır. Şehirde ve özellikle de kırda gerillanın tetik sesleri gökğürütüsünü bile boğmalıdır. Boğmalıdır ki, acı ve gözyaşı ile sulanan topraklarda, yanan Dersim'in alevleri arasında acılar sevince, öken umutlar güvenle dopdolu umuda dönüşebilsin ve yığınlar gerillanın arkasında devrimin umudu olan kalabalığı yaratabilsin.

Direnin beşiği Dersim, "Öncü'nün onurudur; gerici zor'un da sonsuz korkusu. Direnişin beşiği Dersim, devrimci sürecin nirengi noktasıdır ve ezilenlerin de sürgün veren fideliği.

Karşı-devrim Dersim'de gemiyi karaya oturtmuştur; ve Dersim gerici zor amandan artık tamamıyla kaybedilmiştir. Bu böyle biline. Zor'la alemler kayan da Dersim... dayan!

Şehit gerilla topırağa verildi

Kartal/Özgür Gelecek- Sivas'ta devlet güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşen (TKP/ML) Darbeci kesime mensup gerilla Cömert Kayar (Mahir-Cenk) 25 ekim salı günü saat 12.00'de Sarıgazi Mezarlığı'ndaki Tuzla Şehitleri'nin yanına gömüldü. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı cenaze töreninde, devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşundan sonra "TIKKO Gerillaları Ölümsüzdür!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Cenk Yoldaş Ölümsüzdür!" sloganları atıldı ve tören sona erdi.

Malatya Sümerbank işçileri yürüyüş yaptı

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya Sümerbank fabrikasında çalışan 1000'i aşkın işçi toplu İş Sözleşme (TİS)lerindeki usulsüzlüğü ve TİS farkları ödenmediği gerekçesiyle protesto yürüyüşü yaptı. 1000'i aşkın işçinin saat 14.30'da gerçekleştirmiş olduğu fabrika'dan DYP il binasına kadar 3 km'lik yürüyüşte işçiler hükümeti istifaya çağırarak, diğer partilerin de DYP'den farksız olduklarını belirttiler. İşçiler "Batı illerde ara seçim var diye oradaki işçilere ödeme yapılıyor; bizlere neden ödeme yapılmıyor" diyerek "Hükümet İstifa!", "İşçi Köylü Elele Genel Greve", "İşçi Memur Elele Genel Greve" diye sloganlar atarak tekrar fabrika önüne geldiler. Gösteriye polislin müdahale etmediği gözlemlendi.

İşsizlere ve sosyalist basına gözaltı

İzmir/Özgür Gelecek- 17 ekim günü, işsizler "Herkes İş" talebiyle Çankaya'daki İş ve İşçi Bulma Kurumu önünde toplandıkları sırada polislin saldırısı sonucu aralarında Alinteri muhabiri Ali Asker Bal ve Partizan Sesi temsilcisi Mehmet Çakar'ın da bulunduğu 15 kişi gözaltına alındı. Mehmet Çakar aynı gün serbest bırakıldı. İkinci gün serbest bırakılan Birol Cüce'nin vücudunda çeşitli işkence izleri var. Serbest bırakılan Mehmet Çakar ile Birol Cüce Terörle Mücadele Şubesi'nde bulunan diğer kişilere yoğun işkenceler yapıldığını belirttiler.

21 Ekim'de İHD İzmir Şubesi'nde Alinteri gazetesi ve işsizler tarafından yapılan basın açıklamalarıyla işsizliği protesto edenlere yönelik polis saldırıları kinandı. Alinteri gazetesi yaptığı açıklamada muhabirleri Ali Asker Bal'ın gözaltına alındığını, polislin çeşitli baskılarına maruz kaldığını belirterek, "Türkiye'de basına ve basın mensuplarına yapılan saldırılar şüphesiz ilk değildir. Çünkü sömürücü, faşist düzenin, basinsız bir ülke, kulaksız ve gözsüz bir halk yaratmak hep var olan hayalidir. Fakat bu konuda da başarılı olamayacaklarını buradan herkese duyuruyoruz." denildi. İşsizler ise açıklamalarında şunlara değindiler: "İşsizliği protesto etmek suçsa bu suçu işlemeğe devam edeceğiz. Bizi işsizliğe mahkum eden bu düzen suçludur. Ve işçi sınıfı önünde er geç yargılanacaktır."

CEMTAŞ işçisi direnerek öğreniyor

İstanbul/Özgür Gelecek- Sendikalarının tanınması ve birikmiş alakalarını alabilmek için iş bırakan 250 civarında CEMTAŞ işçisi, topluca işten atıldı. 21 ekim günü işten atılan işçiler aynı gün direnişe başladılar.

21 ekim cuma günü işyerine gelen işçiler "Biz sendikamızın tanınmasını istiyoruz. Sigorta primlerimiz, mesailerimiz ödenmiyor, biz hakkımızı istiyoruz" diyerek makineleri açmazlar. CEMTAŞ'ın sahibi Abdullah Taşçı da "Çalışmıyorsunuz çıkın gidin" der. Makinalarının başından ayrılmayan işçiler, idari bölümde çalışan müdürlerin sopalı saldırısına uğrar. İşçileri makina başından sopalara uzaklaştırmaya çalışırlar. Bu arada jandarmadan da yardım istenmiş ve jandarma vakit kaybetmeden patronun imdadına yetişmişti. Jandarma desteğiyle işçiler dışarı atılırken Abdullah Taşçı jandarmaya "vurun, diğçikleysin, hepsinin kemiklerini kırın" diye talimat vermedi ihmal etmez. Derken işçilerin hepsi yaka paça dışarı atılır.

CEMTAŞ, tekstil üretimi yapan bir fabrika. Şimdiki binasına 6 ay kadar önce taşınmış. Hemen yanında yeni bir bina yükseliyor. Onun yan tarafında da bütün artıkları Hoşdere'ye atılan boyahane bölümü var.

CEMTAŞ patronu Abdullah Taşçı fabrikayı yeni binaya taşırken işçilerle toplantı yaparak, ekonomik durumunun kötü olduğunu söylemiş ve işçilerden yardım istemiş. Bunu kabul eden işçiler "Altı-yedi aydır dayanıyoruz. Ekonomik kriz diye tutturdular. Nedir bu kriz. Herkesin krizi geçti ama bizim krizimiz geçmedi. Biz buradan ekmeği yiyoruz. Adam yeni taşındı belki sorunları vardır dedik. Mesaiye de kaldık. Ama hep böyle olmaz" diyorlar.

Daha önceleri sendikalı olmak için girişimde bulunan işçiler hep atılmış. İlk etapta 10 kişi daha sonrada 14 kişi atılmış. İşçilerden biri "O zamanlar işçilerde birlik ve dayanışma yoktu. Patron yine 10 kişiyi atıp kurtulurum diye düşündü. Ama bu kez yanıldı. Baktıki başa çıkmayacak sopalara sarıldı" diyor.

Başka bir işçi "Ben bir haftadır burada çalışıyorum. İşe başladığım ikinci günü patron şeflik teklif ederek maaşımın iki katını vereceğini söyledi. Karşılığında da işyerindeki komiteye katılmama, işçiler arasında neler konuşulduğunu, neler yapıldığını iletmemi, yani ajanlık teklif etti. Ama ben bunu kabul etmedim. Arkadaşlarımı satmam" derken. İşten atılırken dayak yiyen bayan işçilerden biri "Ben dövülen ne ilkim, ne de son olacağım. Benden önce de bir arkadaşımızı 2 gün tavana asmışlar. Bugünde hepimizi sopalara çıkardılar. Müdürlerin dolaplarının altında demirden sopaları var. Herhangi bir olaya karşı polis gibi müdahale ediyorlar. Aslında jandarma ve polise gerek yok." diyor. CEMTAŞ'ta 6 yıldır çalışan işçiler sadece 3 milyon maaş alıyorlar ve mesailer de ödenmiyor. Emeğinin karşılığını isteyen işçi kadınlar patronun "Size verdiğim para az geliyorsa size genelev açayım da çok kazanın" yanıtıyla karşılaşılıyorlar. Tabi buna pek şaşırıyorlar. Kadın işçilerden biri "Oğluna piç diyen adamdan ne bekler ki" diyor. CEMTAŞ patronu sendikacıları da unutmuyor onlara da "zibidi" yakıştırmasını yapıyor.

Yaklaşık bir haftadır jandarma ablukası altında direnişleri devam eden işçiler eylemin ilk günü eylem komitesini oluşturdu. Direnişin ilk gününde akşam üzeri fabrikanın

CEMTAŞ işçileri "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" diyor

önünden Esenyurt Kültür Merkezi'ne kadar yürüyen işçiler bir toplantı yaparak sonuna kadar direnme kararı aldılar. İşçiler yağmura inat direnişlerini kararlı bir şekilde devam ettirirken, işçilerin hepsini atan patron sendikadan vazgeçmeleri koşuluyla işçileri geri alacağını söylüyor. Ama işçiler bunu kabul etmiyor. İdari bölümde çalışanlar makinelerin başına oturtulmuş. Üretim bu şekilde devam ettirilmeye çalışılıyor. Patronun çağrısına bakıldığında işlerinin yolunda gitmediği anlaşılıyor.

Direnişin 5. gününde bir trafik kazası geçiren işçilerin bir kısmı yaralandı. Yaralı işçiler direniş alanını terk etmeyip "Ne olursa olsun burayı terk etmeyeceğiz" diyorlar.

DISK Tekstil-İş Sendikası yetkilileri ise patronla uzlaşmaya çalışmalarına rağmen uzlaşma sağlayamadılar. Sendika yetkilileri yasal yol-

larla işçilerin haklarını arayacaklarını söylerken, direnişçi işçiler "Biz gerekirse burayı işgal edeceğiz. Yasalar buna engel belki, ama biz yasaların kimin yanında olduğunu çok iyi biliyoruz. Tek amacımız sendikamızın tanınması değil. Burada çalışan işçiler olarak mücadelemizi ve kendimizi belli bir yere taşımaktır. En azından Güneydoğuda yaşanan savaşa harcanan paraların bizim cebimizden çıktığını biliyoruz. Biz patronların kime hizmet ettiğini de biliyoruz." diyorlar.

Direnişin 6 gününde çalışacak 5 işçi bulan patron işçileri fabrikaya getirdi. Fabrikada direniş olduğunu gören yeni işçiler "Biz çalışmıyoruz" diyerek direnişçi işçilere katıldılar.

CEMTAŞ işçisi direnişini bu kararlılıkla sürdürürse hem kazanacak hem de aynı işkolundaki işyerleri için bir örnek oluşturacaktır.

Sağlık emekçileri: "Sağlıktan tasarruf olmaz"

İstanbul/Özgür Gelecek- Özellikle üniversitelerde ve bağlı fakülte hastanelerinde tasarruf genelgeleriyle ortaya çıkan koşullar işçi ve memurları isyan ettirecek duruma getirdi. Cerrahpaşa Hastahanesi çalışanları da 26 ekim günü yaşadıkları sorunları dile getirmek ve PTT çalışanlarının aynı günkü eylemlerini desteklemek amacıyla bir basın açıklaması yaptılar.

Hastane yemekhanesi önünde toplanan yaklaşık 250 hastane çalışanı, pankart ve dövizler taşıyarak sloganlar eşliğinde hastane bahçesinde bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Yürüyüş sırasında "Sağlıkta Tasarruf Olmaz!", "Hastaneler Halkındır Satılmaz!", "Hastane Gelirleri Nereye Gidiyor!", "Dernek Yasası Değil Toplu Sözleşme!", "Herkes Eşit Ücretsiz Sağlık!", "Düşünenler Hapiste Yiyiciler Mecliste!", "Devlet Terörüne Son!" şeklinde sloganlar atıldı. Yürüyüş esnasında hastalarda pencerelerden alkışlarla eylemcileri desteklerken, hastane bahçesindeki hasta yakılarının da yürüyüşe katıldığı gözlemlendi.

Dekanlığın önünde toplanan işçi ve memurlar adına Tüm Sağlık-Sen ve Tez Koop-İş açıklamaları

okundu.

Tüm sağlık-Sen'li memurlar adına yapılan açıklamada, kriz bahanesiyle bugüne kadar kazanılmış hakların geri alınmaya çalışıldığı, emekçilerin vergileriyle kurulan hastanelerin ticarethaneye dönüştürüldüğü belirtildi. Açıklamada "Hastane geliri vakıflar aracılığıyla birilerini zengin ediyor. Sendikamızın örgütlü mücadelesiyle kazandığımız ücretsiz servis hakkımız gaspediliyor. Mücadelemiz ve kurulu sendikalarımız yok sayılarak sendikasızlaştırma dayatılıyor. Kendimize yönelik uygulamalar

hakkında, düşünce açıklamamız dahi yasaklanıyor. Hırsızların, yolsuzların, rüşvetcilerin, mafyaların, ücretli kölelik düzeninin kirli pençelerini üzerimizden atana kadar direneceğiz." denildi.

"Zam + Zulum + İşsizlik = Özelleştirme" "1 top mermisi = 10 milyon, 1 hekim maaşı = 10 milyon", "Sustuk servislerimizi kaybettik, sustuk kreşler zamlandı, sustuk, sendikamızı kaybettiriyorlar, sustukluğa hayır", "Ratasyonla hekimler ölüme gönderiliyor", "Bütün haklarımızı yediler, patlıcana da şükür edin dediler" şeklinde dövizlerin taşındığı eylemde hastane işçilerinin örgütlü olduğu Tez Kop-İş Sendikası adına da bir açıklama yapıldı.

Açıklamada "Yalanın, talanın, yolsuzluğun, rüşvetin önünü alamayan iktidar çareyi biz işçilerin aşını, ekmeğini daha da küçültmekte ve işsizler ordusuna yeni işsizler katmakla bulmaktadır. Tasarruf genelgelerinin sonucu olarak, üniversite hastanelerinde çıkan yemekler artık esir kamplarında dahi yenmeyecek duruma gelmiştir. Afrika'nın açlık bölgelerinde bile böylesine kötü ve kalitesiz yemek verilmemektedir. Biz işçiler ve memurlar olarak bu gaspçı, inkarçı ve insan emeğine saygısız gidişe dur demek için insandan, insan emeğinden yana dürüst ve haksızlıklara karşı olan herkesin harekete geçmesini istiyoruz" denildi.

Daha sonra dekanla görüşmek üzere temsilciler gönderildi. Dekan'ın Ankara'ya gittiği öğrenilince, dekan geldiğinde temsilcilerin dekanla görüşmesi ve bu görüşmeden sonuç alınmaması durumunda eylemlere devam edileceği kararı alınarak eylem bitirildi.

Kargo işçisi sınıf bilinciyle donanıyor

Aras Kargo işçileri almakta kararlı görünüyor

Istanbul/Özgür Gelecek-İşçi sınıfımızın geçen yüzyılın ikinci yarısından beri yoğun bir şekilde sürdürdüğü hak arama mücadelesi sayılı eylemlerle aktif bir şekilde devam ediyor. Son süreçte 12 Eylül'e işbaşına gelen cuntta yönetimi faşizan uygulamalarla sınıf savaşımını engellemeye çalışmıştır, bunu başaramadığı da söylenemez ne var ki son yıllarda Türkiye'de yükselen devrim mücadelesi köylülüğün ve işçi sınıfının tekrar uyanış ve ayağa kalkışına sahne oluyor. Doğuda köyler kaynıyor, sanayi şehirlerinde işçilerin sendikalaşma mücadeleleri yükseliyor. Ve bunlardan biri olan Aras Kargo işçileri ise kararlılığı ve sınıf bilincini giderek yükselterek sınıf mücadelesini ilerletiyor. Aras Kargo işçisi siyasi baskı ne kadar yoğun olursa olsun sömürüye baş eğmeyeceğini göstermekte kararlı.

Istanbul Aras Kargo'nun çok sayıda şubesi bulunmasıyla birlikte az sayıda ve dağınık olan Aras Kargo işçisinin üzerindeki acımasız sömürsünü polisle işbirliği içinde sürdüren aras kargo patronuna karşı işçiler kargonun beyni olan aktarma merkezinde işleri durdurarak karşı koyuyorlar.

Ankara'da Aras Kargo işçisinin 5 günlük işgal eylemi ile hız kazanan Aras Kargo işçisinin hak arama mücadelesi kararlı bir şekilde sürdürülerek devam etmekte.

Ankara'daki direniş destek amacıyla İstanbul'da Aras Kargo işçileri 1 günlük vizite eylemi ile arkadaşlarının direnişini selamlamış 1 Eylül günü tekrar vizite eylemi ile sömürüye karşı direniş geçmişlerdi. Bunun üzerine Aras Kargo patronu 29 işçiyi işten atarak işçilerin birliğini ve sendikal mücadelesini engellemek için gözdağı vermeye çalışmış fakat bu da işçileri engelleyememişti. Patron-polis işbirliğiyle işçiler üzerinde yoğun bir baskı ve sindirme politikası uygulanıyor.

Alibeyköy Aras Kargo'da şu anda direniş 30 işçi ile devam eden direniş 50 gününü doldurdu. İşçilerin her türlü baskı ve olumsuzluğa rağmen sürdürdükleri hak arama ve sendikalaşma mücadelesini bir türlü içine sindiremeyen patron işçilere her fırsatta polis çağırarak saldırıyor. Kendi işyerleri önünde dahi oturmalarına izin verilmeyen işçilere Alibeyköy dar getirilmeye çalışılıyor. Sürekli işçilerin oturma eylemi yaptıkları yer değiştiriliyor, eşyaları tahrip ediliyor, gözaltına

alınıyor. Öyleki müdüre bakmak bile suç olabiliyor. Direnişçi aras kargo işçileri işe yeni alınan ve müdüre bakan bir işçinin yan baktığı gerekçesiyle ertesi gün işten atıldığını söylediler.

İşçileri sağlıksız koşullarda 12-14 saate varan mesailerle, 2.5 milyon gibi yaşam Standartlarının çok çok altında ve de sigortasız çalıştıran patronun keyfi uygulamaları ve Aras Kargo işçisinin hak arama mücadelesini yıldırmak için başvurmadığı hiç bir yöntem kalmamış paravan şirketler kurarak, sokağa attığı işçilerin yerine kendi ailesini çoğunu çocuğunu getirip, dışardan adam getirip taşeron işçi çalıştıran ve kendi yakın çevresinden oluşan faşistleri polisleri kullanarak işçiler üzerinde yoğun baskı uyguluyor, işçileri haklılık mücadelesinden vazgeçirmeye çalışıyor fakat Aras Kargo işçileri herşeye rağmen direneceklerini söylüyorlar. Diğer şubeler tarafından da desteklenen Alibeyköy aktarma merkezindeki Aras Kargo işçileri kamuoyunu karşı karşıya kaldıkları baskı, zulüm ve acımasız sömürü karşısında duyarlı olmaya ve destek vermeye çağırıyor. Patron-polis işbirliğiyle sömürü düzeninin temsilcileri her türlü hak arama ve demokratik halk mücadelesini karartmaya çalıştığı gibi Aras Kargo işçisini de halktan soyutlamaya çalışarak işçilerin halkla bütünleşerek sömürü ve zulme karşı verdikleri mücadeleleri engellemeye çalışıyor. İşçileri ziyarete gelen destekçileri gözaltına alarak gözdağı vermeye çalışıyor.

Aras Kargo işçisinin şu ana kadar vermiş olduğu mücadelenin sonucunda DİSK'e bağlı Nakliyat-İş'te örgütlenerek hak arama yönünde örgütlü mücadelenin ifadesi olan sendikalarını kazanmışlar. Bundan sonra da sendikal haklarını alma mücadelesini yürüterek mücadeleyi yükseltiyorlar. Ankara eyleminden sonra direniş giderek yaygınlaşıyor. İstanbul'da Nakliyat-İş'in 1 yıldır sürdürdüğü sendikalaşma mücadelesi sonucu şimdiye kadar çok sayıda Aras Kargo işçisi sendikali olmuş durumda.

Nakliyat-İş Sendikası'nda örgütlenen Aras Kargo işçileri gerici ve eylem kırıcı nitelikte bir sendika olarak ve kargo işçisinin kazanımlarını sahiplenmeye çalışan Tüm-Tis Sendikası için şöyle konuşular. "Tümtis'e sarı demek iltifat olur, beyaz daha doğru"

Aras Kargo işçileri gerici ve eylem kırıcı nitelikte bir sendika olarak ve kargo işçisinin kazanımlarını sahiplenmeye çalışan Tüm-Tis Sendikası için şöyle konuşular. "Tümtis'e sarı demek iltifat olur, beyaz daha doğru"

Aras Kargo işçileri gerici ve eylem kırıcı nitelikte bir sendika olarak ve kargo işçisinin kazanımlarını sahiplenmeye çalışan Tüm-Tis Sendikası için şöyle konuşular. "Tümtis'e sarı demek iltifat olur, beyaz daha doğru"

Şu anda işçiler işyeri önünde işten atılan 30 işçi ile devam eden oturma eylemlerini işleri geri verilene kadar sürdürdüklerini belirttiler. İşçilerin örgütlediği Nakliyat-İş Sendikası ise Ekim 94(7) sayılı bülteni ile bir basın açıklaması yaparak şu sözlerle yer verdi. "Çalışma hakkının insan haklarının temel olduğunu belirterek 158 No'lu 110 sözleşmesi tam olarak uygulanıncaya kadar ve tüm işçi arkadaşlar, iş yasasının 24 maddesi uyarınca geri alınıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz. Taşeronluk ve acentalığın, sendikal örgütlenmeyi engellemek ve işçilerin kazanılmış eski haklarını yok etmek için paravan olduğu ortadadır.

Acentalığın tüm Aras Kargo işçilerinin çıkarılmasını hedefleyen bir yapı değişikliği olduğu gün gibi aşikardır. İşverenler toplam 3 bin işçinin 100 milyarı aşan kıdem tazminatlarını vermeme için her türlü ali-cengiz oyununa başvurduğunu biliyoruz" diyerek Aras Kargo patronuna şu şekilde seslendiler; "Aras Kargo işvereni, onun kötü niyetli hizmetkarları ve acentalık altında yasa dışı işçi düşmanlığı yapanları uyarıyoruz.

Çalışma hakkımıza ve sendikal örgütlenme haklarımıza sahibiz ve haklarımızı kimseye çiğnetmeyeceğiz."

İşçilerin emeğini sömürerek servetlerine servet katan işçi ve emekçi halkı baskı ve zorla yönetimi altında tutarak acımasız sömürüye maruz bırakan Aras Kargo patronunu zor günler bekliyor. Çünkü Aras Kargo işçisi üretimden gelen gücünün farkına varmaya başladı. Ve bunu kullanarak haklarını almakta kararlı görünüyor.

Kolektif / Tutsaklardan Ufuk Gökçe

Devrimci dürüstlük ve siyasi cesaret

Devrimci bir kişilik dönüşüm olayıdır. Özel mülkiyetin hakim olduğu toplumda dürüst olan az olur. kolay da değildir. Sömürücü sınıflar, toplumun fertlerini ilihine kadar bozmaktadır. Beyinleri ve toplumsal ilişkileri sürekli bombardmana tabi tutmaktadır. Böyle toplumda etkilenmemek veya az etkilenmek kolay da değildir. Dolayısıyla yapısı gereği bozulmuş toplumda öncelikle az bozulmuş olanlar önce siyasi olarak, buna paralel ilişkiler ve yaşamlarıyla ondan kopacaklardır. Koptukları oranda devrimleşecekler ve özel mülkiyet sistemine, başta siyasi olmak üzere her cephede saldırarak, insanları, çürümüş toplumdan çekip alarak devrimleştireceklerdir. Dönüşürüp, devrimleştirdiği oranda hedeflerine adım adım varacaklardır.

Değişim ve dönüşüm için iradi müdahale şarttır. Bunun için dönüştürücüler, ilkin kendilerini dönüştürmeleri, devrimleştirmeleri gerekir. bu bir dönüşüm olayıdır. Ne derece sağlanırsa o derece devrimci olunur. Bu dönüşüm için dürüstlük şarttır. Dürüst olmayan dönüşemez, devrimleşemez. Devrimden menfaati olabilir, devrim saflarında yer alabilir, şu ya da bu oranda çaba sarfedebilir, bu anlamda devrimci-demokrat olabilir ancak gerçek devrimci olamaz. MLM olamaz. Sürekli devrimleşmek bilimsel olmaktır. O da MLM olmaktır. MLM bilimi ışığında bakmaktır. Onu hayata uygulamaktır. Bilimsellik her soruna önyargısız girmektir. Gereği olgularda aramaktır. Onları bilimsel tarzda açıklayıp yön göstermektir. Bilimsel olmayan dürüst olmaz, dürüst olmayanlar da bilimsel olmaz.

Dürüstlük ilkin kendine karşı dürüstlüktür. Kendine karşı dürüst olan başkalarına karşı da olur ve onları dönüştürmede başarılı olur. Böyle olmayanlar bunları başaramaz vereceği bir şeyi de olmaz.

Önderlik ciddi iştir. Herşeyden önce bilimsellik, dürüstlük, teorik, siyasi tahill, siyasi öngörü, siyasi birikim, tecrübe, siyasi olgunluk, siyasi yetenek, açık yüreklilik, siyasi cesaret vb. gerektirir. Bu yönleri olmayanlar veya önemli ölçüde bunlara muhtaç olanlar ölçülü olmak zorundadır. Kalbini aşan şeyler üzerinde laf etmemelidirler. Çapını aşan şeyler üzerine konuşup hele de suçlamalarda bulunurlarsa söyledikleriyle mahcup edilebilir.

Bu yönleri olmayan biri, Eylül ayında yayın hayatına başlayan "Partizan Sesi" adlı 15 günlük siyasi gazetesinin "Açıka" köşesinde "Önderler ve Öndercikler" başlıklı bir makale yazmış. Kuşkusuz herkesin yazı yazma hakkı vardır. Her iddiaya samlanlar bakış açlarına göre, işledikleri sorunlara ilişkin düşüncelerini açıklamaları en doğal hakkıdır. Benimseyen benimser, benimsemeyenler de eleştirme hakkına sahiptir. Ama anlayış bazında bakış açısını ifade etme yerine, o bazda eleştirecek hedefler varsa açık eleştirme yerine çamur atmalar, şabeler yaratmalar oluyorsa, böylece bilimsel olunuyorsa, dürüst olunuyorsa, hangi siyasi yapılanmayı hedeflediğini açıkça belirtecek kadar siyasi cesaret sahibi olunmuyorsa o zaman başkalarının da söyleyeceği çok şey olacaktır.

Önder ve önderlik üzerine bir yazı yazılırsa önderlerin sınıf hareketindeki fonksiyonu ve önderlik sorununa ilişkin teorik bir bakış açısı konur. "Önderler ve Öndercikler" başlığıyla yazılınca bir kıyaslamaya gidiliyor demektir. O başlık siyasi yapıların önderlerinin kapasitesini, önderlik yeteneklerini koyup kıyaslamaya gidiyorsa demektir. Ki bu durumda ya böyle bir başlık kullanılacak ya da kıyaslamaya uygun hangi siyasi hareket kasteditiyorsa açık gireceksiniz ve siyasi cesaret göstereceksiniz. Kıyaslamalar açık olur. Tabi her şeyden önce söylenen herşey bilimsel olmak zorunda. Çamur ve şabelerden uzak olmak zorunda, dürüst olmak zorunda. Bu açıdan yazıyı okumayanlar bulup okumalı ve böylece önderler sorunu üzerine söyleyebilecek şeylerin ne derece kavrandığını, nasıl ele alındığını, nasıl bir yöntemle hareket edildiğini görmelidirler. Böylece önderler sorunu üzerine fetva vermeye kalkışanların önder ve önderlik çapı görülmelidir.

Siyasal dönüşümü sağlamayanların kimseye vereceği bir şeyi yoktur. Çünkü bilimsel olanın dürüstlüğü gösterilmiyor. Kendisi dönüşüme muhtaçtır. Ele aldığı konuya ilişkin siyasi bir yaklaşımla ve tahill yoktur. Cesaret yoktur. Kıyaslamaya giden kıyasladıkları yapılanmaları anlayışlarıyla, kapasiteleriyle genelle genel, kişisel kişisel girmelidir. Ya da o tür şeylere girmemelidir. Eleştirisi varsa ideolojik siyasi anlayış ve rollerine girmelidir. Doğru olan budur.

Sözkonusu yazıyı okuyanlar ilk etapta tamamen darbe yaptıkları proletarya partisi saflarının kastetiklerini sanır. Ancak siyasi hareketleri, siyasi olayları izleyen dikkatli okurlar görecektir ki, bir kaç yerde P. Partisine yönelik, namuslu, dürüst olmayan iftiralar getiriliyor. Esas olarak diğer biraç örgüt kastediliyor. Ama eleştirdiği örgütleri açık yazma cesaretini kendisinde bulamıyor. Oysa kimleri eleştiriyorsa açık eleştirisi daha namuslu bir tavır olurdu. Niye açık eleştirmekten korkuluyor? Kendi zayıflıklarından olduğu açıktır. Aynı zamanda eleştiren oursa "ben" veya "biz" sizi kastetmedik" demek ve hemen toristan etmek içindir. Bu, bildiğimiz oportünizmin tipik yöntemlerinden biridir.

Sözde eleştiride, en kahraman Ridvan havasına giriliyor. Öyle bir havanın "bilimselliği" bir yana, öyle bir hava, o havayı veren anlayışların içinde bulunduğu zavallı ruh hallerini gösterebiliyor... Başka yazıda bunun üzerine durulması gerektiği için geçiyoruz.

Köşe "yazarı" başka şeylerin yanısıra bir örgüte atıfta bulunarak "birkaç değerli yoldaş hakkında ölüm fermanı imzalamaktan çekinmeyen" diyerek eleştiriyor. Ama bunu söyleyenler hiç de dürüst değildir. Çünkü başta kendi siyasi saflarına da aynı şeyi yapmaktadır. Eleştirme hakkı olması için kendilerinin öyle anlayışın olmaması lazım. Eleştirenlerin ciddiye alınması için kendilerinin eleştirdikleri konuda samimi, dürüst, namuslu olmaları lazım. Ama bunların zerresi yoktur. Çünkü nisan 17'sine kadar yoldaş dediklerine, 18 Nisan'da kendileri de ölüm kararları almışlardır. Şimdi dürüstlük, namusluluk, bunun neresindedir? Bilimsellik bunun neresinde? Bir dizi konuda olduğu gibi MLM'lik bunun neresinde?

"ML bir bilimdir, bilim ise dürüst ve sağlam bilgi demektir. Bilimde yalana dolana yer yoktur. Öyleyse dürüst olalım." (Mao, C.3)

Sorumluluk bilinci ve al

Yazılarımızı okumak için "okumak" değil, öğrenmek, kavramak ve hayata uygulamak amacıyla okumalıyız.

Proleteryanın öncü örgütü yeni bir süreç yaşıyor. Bu süreç iradi olarak müdahale ile geldiğimiz bir süreç değildir. Öncüye dayatılarak gelinen bir süreçtir. Öncü güçleri dayatılan sürece bilinçli bir müdahalede bulunarak öncünün iradesini yeniden merkezileştirecektir.

Bu süreçler yaşanmadan öncü ve örgütlenme bir reorganizasyona ihtiyaç duyuyordu. Yeniden yapılanmak zorunluydu. Bunun çabası vardı. Bu süreç yaşanmadan öncü yönetiminde kimileri komplocu tarzda tasfiyeciler darbeciliğe başvurarak öncü ve sınıf hareketine darbe vurdu. Bu durum irademiz dışında, her olumsuzluğun bir olumlu yön taşıması gibi esaslı olumsuz olsa da bu da olumlu bir yön taşımıştır. Bu aynı zamanda ideolojik-siyasi, örgütsel ve pratik arındırma ve insanlarımızın zaaflarından arınmasını oluşturmaktadır. Bu hata ve zaaflarla savaşmak zorundayız.

Bugün öncünün iradesinin ana ve acil görevi yeniden merkezi önderliği sağlamaktır. Öncünün iradesini temsil eden çoğunluğun bugün uğraşı da budur. Öncü güçleri bu tarihi sorumluluğunu yerine getirecektir. Her gecikme anının öncüye, potansiyeline, sınıf hareketine ve tarihi rolüne vereceği zararın bilincinden hareketle üzerine düşenleri yerine getireceğinden kimsenin kuşkusu olmasın. Sınıf düşmanlarına karşı mücadele içinde bu birinci adımdır. İkinci adım yeniden yapılanma ve arınma süreci olmalıdır. Sınıf düşmanlarına karşı mücadelede daha aktif rol oynamak ve tarihi misyonunu layıkıyla yerine getirmek için bu şarttır, zorunluluktur.

İçinde yaşadığımız süreçte, öncünün her ferdi sorumluluk bilinci taşımalı ve kendi sorumluluğunun bilincinde olarak hareket etmelidir. Bu süreçte herkes sorumluluğunu ve sorumluluk bilincini kapsamlı olarak bir kez daha iyi düşünmelidir. Çaba, güç ve enerjisini onlarca misline çıkarmalıdır ve dumandan yükseltmelidir.

Birincisi, herkes ilkin kendi hata, zaaf ve yetersizliklerini yeniden ve yeniden gözden geçirmelidir. Yani ilkin kendini haçerlemelidir.

İkincisi, öncünün örgütlenme ve dalları, çalışma tarzı, daha önemlisi pratiğimizi, yani söz ile pratiğin uyumunu, aksaklık ve tıkanıklıklarımızı, ideolojik zaaflarımızı bütün faaliyetlerimizin merkezi halkaya ne derece hizmet ettiğini ve daha nasıl verimli kılacağını gözden geçirmeliyiz. Bu bir zorunluluktur. Öncü belirttiğimiz bu yeniden yapılanmayı (reorganizasyonu) yaşamak zorundadır. Bu şekilde arınma süreci yaşamalıyız. Öncünün her ferdi, bu sorunları kavrayıp bilinci ışığına çıkarmalı ve sorumluluk bilinciyle harekete etmelidir.

Sorumluluk bilinciyle hareket etmek için kişi, kendisi sorumluluğunun bilincinde olmalıdır. Sorumluluk bilincini kavramayanların sorumluluk bilinciyle hareket etmeleri ve sorumluluğunu yerine getirmeleri beklenemez.

Sorumluluk bilinci, bir sorunu ya da sorunları görüp kavramak, çözmek ve değiştirip dönüştürmenin bilincine varmaktır. Değiştirip-dönüştürmede tarihin yüklediği rolü ve sorumluluğunu görmek ve kavramaktır. Değiştirip dönüştürmek için onun bilincinde olmak gerekir. Bilincine erişmek için teorik, siyasal birikim gerekmez. Teorik ve siyasal birikim bilince çıkarılan sorunları daha da ileri taşımaktır. Bilinç ise "insanın kendisini ve çevresini tanıma yeteneğidir". Kendisini, çevresini sorunları tanıma yeteneğinin ötesinde, mevcut sistemi yıkmaya ve toplumu değiştirme, mücadelesini yürütme, öncülü olma ve öncü önderliğinde, onun inisiyatifli altında örgütlü, bilinçli bir mücadele yürütme, bu mücadelede görev ve sorumluluk bilincinde olma ve bunun bilinciyle hareket etmekten bahsediyoruz.

Sorumluluk bilinciyle hareket edip görevlerini yerine getirmek için kişiye iddia olmalıdır. İdeolojik bağlılık-inancı olmalıdır. Azim olmalıdır. Bir komünistte, öncünün her ferdi bu daha da önemlidir.

Bir şeyi, bir düşünceyi, öncünün düşüncesini benimsemek, savunmak yetmiyor. Kavrama ve hayata uygulama mücadelesi vermek gerekir. Zaten kavramak hayata

uygulamaktır, gerekli örgütlülükleri oluşturmak, hayatla bütünleştirmek ve geliştirmektir.

Siyasal çizgiyi kavramak ve hayata uygulamak için insanda iddia olmalıdır. "Ben bu işi, bu görevleri yapacağım, başaracağım, yaratacağım" diye bir iddia olmalıdır. Bunun için azim, kararlılık ve özveri olmalıdır.

Öncülü olma dava adamı olmaktır. Dava adamı azimli, kararlı, yaratıcı ve özverili olmalıdır. Dava adamı savunduğu ideolojik davaya kendini adamaktır. Düşünceleriyle, örgütsel görevleriyle, günlük pratik işleriyle, bütün gücü ve yeteneğiyle, bütün yaşamını adamaktır. Dava adamı olmak, sorumluluk bilinci taşımadır, sorumluluk bilinciyle görevlerine sarılmaktır.

Sorumluluk bilinci, kendini sürekli geliştirmek ve kendini yenilemektir. Yenilenmek, bilgisizliğini, kavrayışsızlığını gidermektir. MLM bilimini, öncünün görüş, karar ve talimatlarını kavramaktır. Sorunları bilinç ışığına çıkartmaktır. Kendisinin, yoldaşlarının ve öncünün eksiklik, hata ve zaafalarını görüp gidermektir. Burjuva ideolojik zaaflarını örgütsel ve pratik faaliyetlerindeki olumsuzlukları sürekli gözden geçirerek ivedilikle gidermektir. Bütün bunları sınıf mücadelesi seyrinde günlük faaliyetleri içinde gidermektir.

Sorumluluk bilinci, MLM biliminin Türkiye'ye uygulanması olan öncünün stratejik ve taktik görüşlerini, talimatlarını pratik faaliyetlerini yaratıcı bir şekilde uygulamak ve geliştirmektir. Öncünün ve örgüt pratik faaliyetlerinin sonuçlarını merkezi görev ve bu görevlere bağlı olarak önüne konulan perspektifleri ne derece hayata uygulayıp uygulamadığıyla ölçüp gözden geçirmektir.

Sorumluluk bilinci, öncünün politikasını belirlemede olduğu kadar daha çok onu kavramada ve pratiğe uygulamada aktif rol oynamaktır. Saflarda yanlışlara, ideolojik saplantılara, darbeciliğe, tasfiyeciliğe, öncünün görüş, karar ve işleyişini yıkmaya çalışanlara, yolundan saptırmaya, ideolojik, örgütsel ve pratik tasfiyeciliğe karşı tereddütsüz bir şekilde, azim ve kararlılıkla mücadele etmektir. Öncünün ideolojik-siyasi netliğini, örgütsel birliğini korumak için üzerine düşen rolün azamısını yerine getirmektir. Sınıf düşmanlarına karşı mücadele ederken her türlü anti-MLM akım, oluşum ve çabalara karşı ideolojik mücadele yürütmektir.

Sorumluluk bilinci her zaman olduğu gibi bugün daha çok proleter sıkı disipline sahip olmaktır. Proleter disiplin bilinçli ve gönüllü bir disiplindir. Demir disiplindir. Laçkalığa, sorumsuzluğa, duyarsızlığa, gevşekliliğe, kibirliliğe, aşırı demokrasi olan demokratizme karşı amansız bir mücadeledir. Küçük burjuvazinin, aydın bozuntularının her şeye itiraz etmesi, devrimci disiplini kölelik olarak görmesi ve her fırsatta laçkalaştırma çabalarına savaş açarak, öncüde demir disiplini sağlamaktır.

Sorumluluk bilinci, acımasız düşmanlarla savaş halinde olduğuna bir an bile unutmamaktır. Düşmanlarına karşı öncünün aldığı ve önüne koyduğu görevleri tereddütsüz yerine getirmektir. Aldığı görev ve sorumluluklarını zamanında yaratıcı ve geliştirici bir tarzda yerine getirmektir.

Sorumluluk bilinci, öncü saflarında vurdum duymaz, duyarsız, hantal, uyusuk, sınıf kını körelmiş, ruhsal olarak erozyona uğramış ve buna yüz tutmuş olanları sarsmak, sorumluluklarından almak ve öncü dışına atmaktır. Olumsuzluklarını samimiyetle görüp giderecek olanları çeşitli faaliyetler içinde dönüşmelerine yardımcı olmaktır.

Sorumluluk bilinci, görevlerinin bilincinden hareket etmeyen, görevlerini yerine getirmeyen ve hatta görevlerini geciktirmek için elinden geleni yapanlara, görünüşte koşturuyor gözükmesine rağmen, özünde görev ve sorumluluklarının gereklerinin çok çok uzağında bir pratik sergileyen, onunla hem kendisini, hem öncüyü ve tabanını avutan unsurlara tereddütsüz tavır almak, böylelerinin tavır ve pratiklerinin öncü düşmanlığı olduğunu görüp, öncüden uzaklaştırılmasını sağlamaktır. Öncü bu tür unsurlardan ivedilikle kendini arındırmalıdır.

Sorumluluk bilinci, insanlara yardım et-

olunarak değişip dönüşüleceğinin ve dönüştürülmesi gerektiğinin bilinciyle hareket ederken, kimi unsurların dönüşmesinin mümkün olmayacağını, her insanın dönüşmeyeceğini (bu nedenle kendini ciddi sarsmayan, görev ve fonksiyonlarını hakkıyla yerine getirmek için içtenlikle ve bütün enerjisiyle çaba sarfetmeyen unsurların artık dönüşmeyecekleri gerçeğini) görüp kabul etmektir. Amacımız bütün insanlığı kurtarmaktır; bütün insanları kazanmak, dönüştürmektir, bunun için bütün insanlara yardımcı olmaktır. Ancak bu yönlü uyarı çaba ve emeklere rağmen dönüşmeyecek veya belli bir sorumluluk altından kalkamayacak olanların olduğunu görüp, kabul etmek zorundayız. Ve öncü böyle unsurlardan arındırırken, sorumluluk bilinciyle dolu, genç, dinamik, coşkulu elemanlar getirmeli, genişletmeli, yaygınlaştırmalı görev ve sorumluluk vermekten kaçınmamalıdır. Ancak bir atımlık "azim" ve "coşku" taşıyanlara güvenerek hareket etme değil, gerçekten mücadelenin zorluklarını göğüsleyen, azimli ve coşkulu olanlara dayanarak ve güvenerek hareket etmeli ve görevlendirmeliyiz.

Sorumluluk bilinci, görevlerin büyü-küçüğü, önemli-önemsizliği ayırımına bakmadan, onları küçümsemeden görev ve sorumluluk almaktan kaçınmamaktır. Her sorumluluğun bir yükü ve zorluğu olacaktır. Her görev ve pratik faaliyetler sürecinde hatalar olacaktır. Ölüler bir şey yapmadığı için hata da yapmayacaklardır. Doğal olarak, hele de mevcut sistem içinde faaliyet yürütürken bilerek veya bilmeyerek hatalar yapmamak mümkün değildir. Yetersiz kalmamak mümkün değildir. Yetersizlik izafi bir kavramdır. Yeterliliğin sınırı yoktur. Doğal olarak faaliyetlerimizde hayli yetersizlikler olacaktır. Hata ve yetersizliklerden dolayı eleştirenler de olacaktır. Bu gayet doğaldır ve zorunludur da. Pratik faaliyetlerin sonuçlarından hoşnutsuz olanlar ve hatta haksız, kasıtlı ve olmayan şeyler yüklemeye çalışıp eleştirenler de olacaktır. Bunların olacağını hesaba koyarak hareket etmeliyiz. Bunlara rağmen görev ve sorumluluk almaktan kaçınmamalıyız. Bunları hesaba koymadan hareket edenler ve bunlardan korkanlar, sınıf mücadelesinin zorluklarını, öncünün görevlerini, faaliyetlerini ve siyasal mücadelenin zorluklarını kavramayan bu zorlukları yaşayamamış siyasi toylardır, mücadelenin zorlukları ve karmaşıklığını kavrayamayanlardır. Siyasal cesaretsiz veya kendine güvenemeyenlerdir.

Sorumluluk bilinci, dağınıklık ve boşlukların yaşandığı dönemlerde daha da duyarlı, özverili ve azimli olmaktır. MLM bilimine, öncüye, devrime, mücadeleye ideolojik bağlılığını yitirmemek, ideolojik sağlamlığı korumak, zorlukların üstesinden gelme azmine, dorukları fethetme ruhuna sahip olmaktır. İdeolojik sağlamlık MLM bilimine ve öncüye umudunu yitirmemektir. Sadece düşman karşısında değil, en kötü koşullarda bile öncünün sorunlarını omuzlamakta tereddüt etmemek, sallantıya girmemek ve bacakları titremeden azimle görevlerine sarılmaktır. Dağınıklık-boşluk dönemlerinde daha fazla duyarlılık, daha fazla azim, daha bir coşku ve fedakarlıkla hareket etmelidir. İdeolojik sağlamlık devrimci yükselişin muazam olduğu ve işlerin yolunda gittiği dönemlerden çok özellikle çalkantıların yaşandığı bu gibi dönemlerde belli olur. Böylesi dönemler kadro ve üyelerin ne derece konumlarına layık olduğu ve ne derece siyasal uyanıklığının ve duyarlılığının olup olmadığının ortaya çıktığı dönemlerdir.

Sorumluluk bilinci, tarihin boşlukları affetmediğini, böylesi dönemlerde sorumluluk bilincini kavramayan ve bu bilinçle hareket etmeyenleri de affetmeyeceğini bir an olsun unutmamaktır. Böylesi dönemlerde tarihi rolünü oynama yerine, fırsatçılık yapanları, sorunların derinleşmesini bekleyenleri veya hindirmeye çabalayanları, ellerini ovuşturana, bunları yaparken "kurtarıcı" pozlarına bürünerek öncüyü oyalayıp dağınıklığa uğratmaya çalışanları öncü tasfiyecisi olarak değerlendirip tarihe geçirmek, tavır takınıp affetmemektir. Sadece belli hesaplarla fırsatçılık yapma umudunu taşıyanları değil, aynı zamanda belli yaşanan boşlukları fırsat bilip kendi sorumluluk alanını dağınıklıkla kapama niyetiyle yapınları

belli dağınıklık-boşluk fırsatını kullanarak sorumsuzluklarını meşrulaştıran ve bunu genel-leştirenleri de mahkum etmektir.

Sorumluluk bilinci, böylesi dönemlerde dağınıklıklardan ve olumsuzluklardan kimin ne kadar güzel ve ne kadar kapsamlı yakınmasıyla, arabeskleşmesiyle değil, olumsuzlukları sorumluluk bilinciyle ne derecede kavrayıp müdahale ettiği, azim, kararlılık ve fedakarlıkla görevlerine ne derece dört elle sarıldığıyla belli olur. İdeolojik sağlamlık, sorumluluk ve kişilik işte o zaman kendini gösterir. Güven ile güvensizlik, yetenek ile yeteneksizlik; önderlik özellikleri, önderlik vasfı ile önderlik kapasitesinin zayıflığı ve önderliğe muhtaçlık; ideolojik-siyasi kavrayış, siyasal uzak görüşlülük, siyasal uyanıklık ile ideolojik zayıflık, siyasal kavrayışsızlık, dar görüşlülük, körlük, örgütsel inşa yeteneği, toparlanıp atak yapma ile örgütsel dağınıklığı sürdürme, hatta daha hızlandırma değilse bile pek de ciddi rahatsızlık duymama, hem askeri alanda hem pratik faaliyetlerde girişkenlik, fedakarlık ve yaratıcılık göstermenin özgüdeki önemini görmek ile bu pratik faaliyetlerdeki gevşeklilik, beklenti, ruhsuzluk, küçümseme, yaratıcı olamama arasındaki farklar, bunlar arasında tercih kılma, bunlara duyarlı olma, kendine, yoldaşla-

Öncü hareketinin dönüşüm sürecindeki önemi

ve gereklerini yerine getirmek, haksız, geri ve tehlikeli yönlerine karşı çıkıp, onları eğitip, dönüştürmektir. Politik bilinci ve siyasal deneyimleri düşük olanların yıkıcı, ölçsüz ve kavrayışsız yönlerinin olması doğaldır. Doğal olmayan onların sesine kulak verilmemesi, sorunlarına, taleplerine ya kulaklarımızı tıkayarak yanıt verilmemesi, ya da onları kazanma, örgütlenme ve yön verme görev ve fonksiyonlarımızı yerine getirmek için ciddi çaba sarfedememizdir.

Sorumluluk bilinci içte ve dışta her türlü oportünist- revizyonist, tasfiyeciler anlayışlara sapmalara, yetersizliklere karşı ideolojik mücadele yürütürken, bütün dikkatini sınıf düşmanlarına karşı iktidar mücadelesine yoğunlaştırmak gerektiğini hiçbir zaman unutmamak ve gevşetmemektir. Bir başka ifadeyle öncünün dikkatini sürekli iç sorunlardan dış sorunlara- sınıf düşmanlarına karşı pratik mücadele görevlerine çekmek ve onun üzerine yoğunlaşmak gerektiğini bir an olsun unutmamak ve gevşetmemektir. Öncünün öteden beri iyi kavrayamadığı ve insanlarını iyi hazırlayamadığı bir sorundur bu. Öncü'nün insanlarını durmaksızın bu düşünce, duygu ve pratikle yetiştirmesi gerekmektedir. Bir öncü için en kötü şeylerden biri öncünün dikkatini sürekli iç sorunlara, iç boğuşmalara çekmektir. İç sorunları sürekli ön plana çıkaran, dikkatleri ona yoğunlaştıran bir öncü kaçınılmaz olarak pratik görevlerini tali plana düşürür, dikkatleri pratik faaliyetler üstüne yoğunlaştıramadığı için önüne koyduğu pratik görevleri yerine getiremez, onlar üzerine yoğunlaşmış önemli gelişme sağlayamaz, kendiliğinden cillik kaçınılmaz olur. Beklenen gelişme de sağlanamayınca kaçınılmaz olarak dikkatler tekrar iç sorunlara, iç mücadeleye döndürülür ve böylece önemli ölçüde kısır döngüye döndürülür. Beklenen verimi veremeyen öncü önderliği de güven ve otorite sağlayamaz, yapıya esas görevi olan ideolojik, siyasi, örgütsel ve pratik önderliği, MLM bilimi doğrultusunda iradi müdahale olan yönlendirmeyi sağlayamaz. Önderliğin asıl fonksiyonu olan iradi müdahale ve sevk ve idare etme rolünü oynayamazsa alta veya dışındaki atmosfer onu etkileyecek, yönlendirecek ve girdabına çekecektir. Böylesi bir duruma maruz kalan bir önderlik de; sistemin zaafı ile çevrilen öncü bünyesinin aktif kılması ve üzerinde otorite sağlama, bütün bünyesini bir silah mekanizması veya bir gemi dümeni gibi istediği zaman istediği yöne ve görevlere göre yönlendiremeyecek, sevk etmesi mümkün olmayacaktır. Bu olumsuzluğun bilinciyle öncü ve bütün bünyesi bu yılların eksikliğini gidermek için bütün bünyesinin dikkatini iç sorunlara değil, dış sorunlara, sınıf düşmanlarına karşı mücadeleye, pratik görevlerine çekmelidir. Bünyesini, tabanını bu temelde eğitmeli, hazırlamalı ve duyarlılıkla şekillendirmelidir. ZAFERİN AŞLA KENDİLİĞİNDEN GELMEYECEĞİNİ UNUTMAMALIDIR!

rına ve öncüye güven böyle dönemlerde ortaya çıkar ve belli olur. Böylesi dönemler, kimin ne kadar yük taşıyacağı ve kime ne derece güvenilerek ne yapılabileceğinin netleşerek ortaya çıkacağı dönemlerdir. Böylesi dönemlerde daha önce ya hiç ya da iyi keşfedilememiş cevherler daha iyi ortaya çıkar. Öncü böyle bir süreci ilk yaşamıyor. Boyutları farklı da olsa on civarında öncü tasfiyeciliği, yıkıcılığı yaşanmıştır. Birçok kadrosu bu bütün süreçler içinde yetişerek, tecrübe kazanarak ve yaralarını sararak bugüne gelmiştir. Dün nasıl bunların üstesinden gelmişse, olumsuzluklar asgariye indirilmiştir, bugün de bu sorumluluk bilinciyle hareket edecek ve bu sorunların üstesinden gelme becerisi gösterilecektir. Olumsuzluklara iradi müdahalede bulunup asgariye indirme görevini mutlak bir şekilde yerine getirecektir. Bundan kimsenin kuşkusuna olmasın. Elbette her amacın, her güzelliğin, her zorluğun ve her olumsuzluğun bir bedeli olacaktır.

Sorumluluk bilinci, konum, görev ve seviyesi ne olursa olsun herkesin kendi altlarının, tabanını sesine kulak vermesinin vazgeçilmez önemini görmesi demektir. Onları dinlemek, gözlemleyebilmek, seslerini, tepkilerine, taleplerine kulak vermek, onların haklı yönlerini destekleyip geliştirmek

sizlik vb. şeklinde kendini gösteren yozlaşmaya savaş açmalıdır. Yeni sürece bu yönüyle de arınarak girmek zorundayız. Her insanımız KİMİNLE NEYİ NEREYE KADAR KONUSMASI GEREKTİĞİNİ BİR AN BİLE OLSA UNUTMAMALIDIR. KİMİNLE NEYİ NEREYE KADAR BİLMESİ GEREKTİĞİNİ İYİ BİLMELİYİZ.

Darbeci tasfiyecilerini ideolojik- siyasal yanılı, çıkılmaz ve içinde buldukları çöküntünün verdiği erozyonla proletarya öncüsüne tam kendilerine yakışan bir kişilikle saldırmakta, kompo, yalan, demagoji ve dedikodu başlıca yöntemleri olmaktadır. Bu, sadece bir bakış açısı değil, aynı zamanda bir kişiliktir de. Böylesi anlayış ve dönüştürilemeyen kişiliklerden farklı bir şey de beklenemez. Dolayısıyla bunlar doğal sonuçlardır. Bunların özelliklerinin yalnızca, böyle dönemlerde bugün yaptıkları gibi her gün yeni bir yalan, şaibe, iftira, dedikoduya başvurmakta ve başvurmaya devam edeceklerdir. MLM bilimi ve buna uygun bir politik sokak kültürünün başlıca yöntemleri olacağı ve olduğu açıktır. Bu durumun bilincinde olarak onların siyasi olmayan yönleri, uydurmaları, dedikoduları ile uğraşılmalıdır. Her dedikodularına cevap yetiştirme, yalanlarını düzeltme peşinde koşulmamalıdır. Her dedikoducu ve yalancı sürekli gündemi belirlemek için bir şeyler uydurup, dikkati üstüne çeker. Bu durumda böylelerinin peşinden koşmaktan ve malzemeleri üzerine tek tek durmak onların çektiği ortama girmek, onların amacını gerçekleştirilmesine yardımcı olmaktır. Yalancı ve dedikoducu ile yarışa girmek de mümkün olmaz. Bir dedikoducu ile yarışa giren dedikoducu olmak zorunda kalır. İlgi isteyen çocukların dikkatleri üstüne çekmek için başvurduğu yöntemler gibi tasfiyeciler de hergün yeni yalan ve dedikodular üretip ilgi odağı olmaya, dikkatleri üzerine çekmeye çalışmaktadırlar. Politik olmayan şeylerle uğraştırmalarına müdahale edilmez, başlıca yöntemlerinden uzaklaşıp siyasal sorunlara gelmek zorunda kalacaklardır. Siyasal sorunlarla uğraşmak zorunda kalmaları halinde hem politik mücadelevi seviyeli olur hem de kendilerini dönüştürme ihtimalleri artacaktır. Böylece bizler de politik mücadele dışı şeylerle uğraşmak zorunda kalmamış olacağız. Öncü ve bütün fertleri bu durumun bilincinde olmalı ve bu bilinçle hareket etmelidir.

Sorumluluk bilinci, bugün darbe süreciyle daha da laçkalaşan disiplinsizliğe, laçkalığa savaş ilan edip, sıkı bir disiplin, proleter ordunun disiplinini sağlamanın, sınıf düşmanlarını yenmede, özellikle "yasadışı" faaliyet yürüten KP'ler için vazgeçilmez olan çelik disiplinin bugün daha da önem taşıdığı ve bu disiplini yeniden sağlamanın vazgeçilmez ivedilik taşıdığı bilincinde hareket etmektir. Temelini ideolojik birlik ve gönüllülüğün alan demir disiplin, öncünün birçok yönüyle tasfiye edilmeye çalışıldığı ve arınarak yeniden yapılandırıldığı koşullarda bugün daha da önem taşıyor. Öncü önderliğinin yanısıra her insanımıza görev düşüğü ve herkesin sorumluluk bilinciyle kendini sarsıp hareket etmesini zorunlu kılıyor. Bir düşünce akımının her ferdi, bu konuda üzerine düşen sorumluluğuna azami yerini yerine getirmede müddetçe öncü önderliğinin yalnız başına başarı kazanamayacağı, bir an olsun unutmamalıdır. Arınmak her konuda sorumluluk bilinciyle hareket etmektir. Askeri bir disiplin sağlayamadığımız müddetçe hiçbir görev ve kararın yerine getirilemeyeceğini, kimsenin kimse üzerinde bağılayıcılığı olamayacağı ve bünyesine hükmedemeyen bir öncünün sınıfa öncülük yapamayacağını asla unutmamalıdır. Laçkalığa, koşullu davranışlara, başı bozukluğa alışkanlık haline getiren, bozguna ve anarşist, yarı-anarşist anlayışlara karşı acımasız olmak, savaş ilan etmek zorundayız.

Sorumluluk bilinci, faaliyetlerinde öncüye karşı duyarlı olmaktır. Öncünün sadece ideolojik- siyasal, örgütsel değerlerini, işleyiş, kural, gelenek ve kültürünü korumak değil, aynı zamanda öncünün her türlü araç- gereç ve olanaklarını korumak, bu tür şeyleri öncüye sağlamak, kazandırmak, yaratmak ve geliştirmektir. Öncünün değerleriyle yaratılan değerleri düşmanlara kaptırmadığı gibi, tasfiyeciler öncü düş-

manlarına da kaptırmamaktır. Öncünün ol her şeyi, öncüye mal olmuş her şeyi gözbeğ gibi korumaktır. Bütün değerlerin ni emeklerle elde edildiğini asla unutmamak! Öncünün her türlü emek ve değerlerini koruyacağı gibi korumayanların kendi değerleri erezyona uğramış demektir. Öncünün her ferdi bu yönüyle kendini yeniden ve yeniden gözden geçirmeli ve kendini yenilemelidir. Bu yönüyle erezyona uğrayıp da kendini zayıflayanlara derhal tavır alınmalıdır. Bu tür insanların "kayıbı" kayıp sayılmaz. Bu konularda katı olmak zorundayız.

Sorumluluk bilinci, öncünün bütün karar, talimat ve görüşlerini belirleme katkılı bulunmanın önemi kadar daha önemlisi, bunların tekrar tekrar okunup tartışılıp kavranılması ve hayatla bütünleştirilmesidir. Hayatla bütünleştirme sürecinde onları geliştirmek, insanlarımızı kararlı, kararlı ve yazıları şöyle bir gözde makta veya okumak için okumakta. Onları kavramak için tartışmamaktadır. Ya da içine bakmadan geçmiş yazı diye yeni okumamakta, yeni insanlara verilecek olanları vermemekte, kendisi için "okunmuş" "geçmiş" olanın yeni insanlar için yeni şey olduğunu kavrayamamaktadır.

Sorumluluk bilinci, hem örgütü ve insanları tanımak, hem faaliyetin sorunlarını kavramak ve hem de pratik görevleri yerine getirmede halde ortamını bulduğunda kahraman kesilenlerin nesnel durumunu belgeleriyle ortaya koymak için RAPOR sisteminin önemini kavramak rapor sisteminin yerleşimdir. Rapor sadece bu yönleriyle değil, aynı zamanda üstün altı denetlemesi ve sorunlarını çözme önderlik sorunları bildiği halde çözüm sunmıyorsa, yol- yön gösteremiyorsa altın da üstü denetlemesi, yardımcı olması ve müdahale etmesini yani, üstün altı, altın üstü denetlemesini sağlayacaktır. Rapor sistemi hem üstün hem de üstün sunması, özellikle zamanı ve sistemi olarak sunması önem taşıyanlar ve sistemin bu sorun düzenli ve sistemli oturtulmalıdır.

Sorumluluk bilinci, çeşitli nedenlerle dümana deşifre olan profesyonellerin hem uc kaptırılmaması hem de faaliyetlere zarar vermemesi için derhal başka alanlara aktarılması veya değiştirilmesidir. Deşifre olup da, faaliyetlere her an zarar verecek durumda olanların rahmen ve düşman böylesi üzerinden öncüye ulaşması ve ulaşmaya açık olduğunu bilmesine rağmen alan değiştirmeyi düşünmeyen, veya değiştirmeyen insanların kınanması bakımından asla unutmamalıdır. Böylesinin tavrı nesnel olarak öncü dümanlığı değerlendirilmelidir. Böyle durum olanları derhal başka alanlara aktarmayın önderliği de mahkum etmeli, ve siyasal tav almalyız.

Sorumluluk bilinci kısacası öncü ruhunu taşımaktır. Öncü ruhu MLM biliminin bağılıdır. MLM biliminin gereklerini içimiz özgünlüğünde yerine getirmektir. Öncü ve görüşlerine bağlıdır. Kendini öncüye davasına adamaktır. Dava insanı olmaktır. Dava insanı bilinç, azim, kararlılık, fedakârlık ve yaratıcılık ister. Her insanımız böyle olmalıdır ve bu ruhla eğitilmeli ve şekillendirmeliyiz.

Sorumluluk bilinci ve öncü ruhu, özgürlük gerektirir. Sorunları zamanı da tespit edip, gereklerini yerine getirmektir. Öncü ruhu, her somut durumda öncünün önünü tıkayan, sorun ve sorunlar neyse onları kavramak, onlara yönelmek ve çözmek olmalıdır. Taktik tavrı ve her tav stratejiye hizmet etmeli, taktik içinde taktiklere başvurma becerisini gösterebilmelidir. Her somut durumda, öncünün önündeki halkayı, ana sorunu, öncelikli görevini kavramaktır. Her somut durumda önünü tıkayan neyse öncelik görevini ona yönelip, onu çözmeye becerisini göstermektir. Öncü olmanın sorumluluk bilinciyle hareket edip, görevini bir an olsun unutmamaktır. Ve t sorumluluklarımızı yerine getirmek için GÖREV BAŞINA!

Kamu çalışanları yürüdü

İstanbul/Özgür Gelecek- Kamu çalışanları, grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakka yönelik engellemeleri ve 5 Nisan kararıyla çalışanları yoksullaştırma politikalarını yoksullaştırma politikalarını protesto etmek için 26 Ekim çarşamba günü 150. Yıl Telefon Posta İşletme Müdürlüğü önünden Kadıköy Meydanı'na kadar yürüdüler. Tüm Haber-Sen'in yaptığı bir günlük iş bırakma eylemine yaklaşık 2 bin 500 kamu emekçisi katıldı. Yürüyüş boyunca "Suskun Toplum İstemiyoruz", "Zam Zulüm İşkence, İşte Açık Reçete", "Tansu Amerika'ya", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Geliyor, Geliyor, Genel Grev Geliyor" sloganları atıldı. Saat 11.00'de başlayan yürüyüşte polisler yoğun güvenlik önlemi aldığı dikkati çekti. Yürüyüş boyunca halaylar çeken kamu emekçilerini çevre halkı sokaklara çıkıp alkışlayarak desteklediler. Kamu emekçileri, yaptıkları basın açıklamasında şunları söylediler; "İşçiler, kamu emekçileri işsizlik tehdidi altında. İşyeri kapatmaları ve özelleştirme ile yüzbinlerce emekçi açlığa terk ediliyor. Hak arama örgütleri olan sendikalarımız işsiz hale getirilmeye çalışılıyor. Sermaye bütün hatlarıyla emek cephesine çok yönlü saldırılar içerisinde. Ekonomik, siyasi krizin faturası yine işçilere, kamu emekçilerine, yoksul halka havale ediliyor. Biz emekçiler bu diyeti ödemek istemiyoruz. Bu diyeti bu güne kadar bu ülkeyi yağmalayıp, lüks ve debede içinde yaşayan Koç'lar, Sabancı'lar, Narin'ler, Tara'lar, Bezmen'ler, Özal'lar, Çiller'ler ödemelidir." Ayrıca genel olarak Tüm Haber-Sen'in almış olduğu bir günlük iş bırakma kararına, Bostancı PTT Hastanesi çalışanları da katıldı. Hasta bakımı nedeniyle içerde gerçekleştirilen bir günlük iş bırakma eylemi, Bostancı İçerenköy E-Karayolu'nu 5 dakika kesen 150 kişinin katılımıyla da destek verildi. Memurlar, hükümetin tutumunun değişmediği taktirde haklı mücadelelerini devam ettireceklerini belirttiler.

Kartal SSK çalışanları yine ataktaydı

Kartal/Özgür Gelecek-Kartal SSK Tüm Sağlık-Sen 1 Nolu Şube çalışanları 26 Ekim çarşamba günü grevli-toplusözleşmeli sendikal hakların korunması için bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Sabah saat 10.30'da bir basın açıklamasıyla başlayan konuşmada "Ağlamak zamanı değil. Artık kapalı kapılar ardında bu bir avuç zalime küfürler zamanı geri de kalmıştır. Söz bitmiştir artık, şimdi alanın vurucu gücünü onlara göstermenin zamanıdır. Güç bizdedir. Yaşamı güzel kılmak herşeyi yaratan bizlerin ellerindedir. Kendi yaşamlarından hiçbir şekilde ödün vermeyen devamlı satan, alan bu azınlık şimdi de tükenmişliğinin bir kanıtı olarak Güneydoğu ve Doğudaki köyleri yakıp, yıkip, boşaltarak köylüleri zor durumda bırakmaktadır. Biz insan haklarına yapılan bu tür baskıların, zorba yöntemlerin her zaman, her yerde karşındayız" denilerek, "Tam zamanıdır haykırmanın, sokaklara dökülmenin, Gelecek Ellerimizdedir" diye belirtildi. Polisin, pankartların asılması ve davul zumanın çalınmasına yönelik baskıları kitle tarafından sloganlı ve alkışlı protesto edildi. Davul ve zumanın çalınmasını engelleyen polis, çalışanların türkülerini, halaylarını engellemeyemedi. Kartal Tüm Sağlık-Sen çalışanları "Yaşasın Grevli TİS'li Sendikal Mücadelemiz", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Türkiye Kürdistanı'nda toplama kampları projesi

Haber Merkezi-Türkiye Kürdistanı'nda yoğun olarak yaşanan köy boşaltmalar; boşaltılan köy insanların bölge dışına sürgünü gibi uygulamalar, TC açısından umulan sonucu vermeyince, yeni uygulamalara, yani bölge insanını bölge dışına göç ettirme değil; bölgede tutma uygulaması. Yeni bir arayış; adı TOPLU ÇİFTLİKLER PROJESİ (TÇP)

TÇP fikri ortaya atılmasıyla birlikte Kürt illerinde yoğun köy yakmalar, köy boşaltmalar gündeme geldi. Özellikle de Dersim'de uygulanan köy yakmalar olayı Dersim halkının, Dersim'de ve diğer illerde tepkiyle karşılaması, direnmesi sonucu, bu olay, gündeme oturdu. Dersim halkının bir bütün olarak tavır geliştirmesi sonucu, hakim sınıfların bir kesimi, hala "PKK yaktı" demesine rağmen esas olarak kamuoyu buna inanmamakta; köy yakma ve boşaltmalarının devlet tarafından yapıldığı artık herkesin malumu.

İlk önce kendileri buna ne kılıf buluyorlar, ne söylüyorlar ona bakalım. Tansu Çiller: "Proje başkanlığın koordinatörlüğünde, Maliye Bakanlığı, Ziraat Bankası, Türkiye Emlak Bankası, Tarım Reformu ve İşletmeleri Genel Müdürlükleri tarafından yürütülecektir" demektedir.

Söz konusu projenin bölgede tarım ekonomisinin geliştirilmesini amaçladığını belirten Çiller, "Bölgede, yaşanabilir ekonomik tarım işletmeleri ölçülerine ulaşmayan işletmelerin, kredi desteği ile dahi varlıklarını sürdürmeleri imkansız gözükmektedir. Tarımsal gelişme-

TC askerlerinin Kürt köylüsüne yoğun baskıları devam ediyor

nin sürdürülebilmesi, ancak yaşanabilir tarım işletmelerinin yaygınlaştırılması ile mümkün olacaktır. Bölgedeki işletmelerin ekonomik olarak tarımsal üretim yapabilecek büyüklüğe ulaştırılması, pazara açılması, teknik bilgi ve yeni teknolojiyle desteklenmesi gerekir. Üretimin artırılması için 'Toplu Çiftlikler Projesinin' uygulanması gerekmektedir." diyerek bu projenin adını ve amacını açıklıyor.

Ama gerçekten, bu projeye amaçlanan üretimin artırılması, bölgeye refah sağlamak mı? Elbet-teki hayır.

Bu projeden amaçlanan esas olarak, halkla bütünleşen sınıfsal farklılıkların ortadan kaldırılması ve toplumsal kurtuluş mücadelesini bastır-

abilmek amacıyla bu şekilde halkla olan ilişkiyi-bağı kopartma, çiftliklerde topladığı Kürtleri, daha hızlı asimilasyona tabi tutarak Türkleştirme ve buralarda uygulayacağı baskıyla koruculuğu daha da geliştirmeyi hedeflemektedir.

Bu benzeri projeleri daha önce Vietnam'da, İsrail-Filistin'de İspanya'da vd. bölgelerde uygulanmaya çalışıldı, ancak tutmadı. Bu proje tutar mı? Tutmaz mı diye pratikte beklemeye gerek yok; dünyadaki diğer pratiklere baktığımızda tutmayacağı açık değil mi? Bizce açık...

Son sözü hep tarihin gerçek yaratıcılığı olan kitleler söyleyecektir.

Adana'da yargısız infaz

Adana/Özgür Gelecek- Adana'da polis, 14.10.1994 tarihinde Küçük Saat ve Büyük Postane önünde ardarda patlayan 2 bombanın ardından akşam saat 20.00 sularında Leyla Orhan (18) ve Asım Aydemir'i infaz etti. Valilik olaydan sonra yaptığı açıklamada Leyla Orhan ve Asım Aydemir'in polislerle çatışmada öldürüldüğünü açıkladı. Görgü tanıkları ise olayın Anadolu Mahallesi, Çukurova Caddesi'ndeki Mercimek

fabrikası önünde meydana geldiğini belirttiğinden sonra polislerin hiçbir uyarı yapmadan gençlere ateş açarak katlettiklerini belirtti. Polis yaptığı açıklamada çelişkili ifadeler kullandı. Olaydan 2 gün sonra öldürülen Leyla Orhan'ın ailesi yaptığı açıklamada kızlarının kesinlikle siyasetle uğraşmadığını belirterek "Kızımızı katledip eline silah veren devlet güçlerinin hesap vermeli ve bu tür katliamlara son vermeli" dediler.

Aydın'da gözaltı ve tutuklu ailelerine saldırı

İzmir/Özgür Gelecek- 25 Ekim'de Aydın'ın Koçarlı ilçesine tutuklu ziyaretine giden Mücadele Gazetesi muhabiri Mehmet Göçekli ve yanında bulunan Hamit Saatçi, Koçarlı'daki Mücadele okuryuyla birlikte gözaltına alındı.

Bir muhbirin ihbarı sonucu gözaltına alınan üç kişi, Koçarlı Karakolu'na götürüldükten kısa bir süre sonra Aydın Siyasi Polisi'nce yapılan tehditler, küfürler ve fiziki saldırılarla karşılaştılar. "Aydın'a adım atarsanız, sizi gebertiriz" diye saldıran polis, çeşitli suçlamalar ve senaryoları kabul ettirmeye çalıştı. Daha sonra mahkemeye çıkarılan üç kişi, yasa- sak yayın bulundurmaktan 68.000 TL'ye para cezası, yasa- sak serbest bırakıldı-

lar. Aynı gün, Aydın Cezaevi'nde de jandarmalar tarafından ailelere karşı saldırılar gerçekleşti. Karşılarında herşeyi boyun eğen ve yaptırımları kabullenen insanlar yerine hakkını arayan ve baskılara sessiz kalmayan, devrimci aileleri vardı. Getirdikleri yiyecekleri talan edilen ve jandarma tarafından taciz edilen aileler, bu uygulamalara hemen karşı çıktılar. Ailelerin kararlı tavırlarını hazmedemeyen hincini onlara saldırarak ve tehdit ederek almaya çalışan jandarma komutanı "bana emir verseler içerdekilerin hepsini kurşuna dize- rin" diyerek gerçek niyetini ortaya koydu.

Tüm Haber-Sen eylem yaptı

İzmir/ Özgür Gelecek- Tüm Haber-Sen'in Türkiye çapındaki eylemliliği İzmir'de de 250 kişinin katılımıyla PTT Baş Müdürlüğü önünde yapıldı. 26 Ekim'de saat: 13.00'te PTT Baş Müdürlüğü önünde biriken kalabalık kitle iki ayrı pankart açarak slogan atmaya başlayınca polis, kitleye müdahale ederek sloganları susturmaya çalıştı. Polisin saldırısı sonucu Tüm Haber-Sen İdari Sekreteri Erdi Beçeren gözaltına alındı. Saldırı anında kitle "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganını attı. Kitle birbirine kenetlenerek polislerin provakasyon girişimlerini boşa çıkardı. Basın açıklamasını okuyan Tüm Haber-Sen İzmir Şube Başkanı Bekir Dike şunları söyledi: "Bir taraftan konuşan Türkiye, sosyal devlet, hukukun üstünlüğü, çalışma barışı gibi kavramlardan dem vuracaksınız öte yandan TBMM'nin onayladığı yasa gücündeki İLO sözleşmelerini yok sayarak sendikal haklarımızı gasp etmeyi hedefleyen kararlar alacaksınız. Bu çifte standart değil de nedir? Bugün PTT çalışanlarının üzerinde giderek artan ekonomik ve siyasi baskılar sabrımızı taşıma noktasına getirmiştir. Okula giden çocuğuna aldığı kitabın, defterin, kalemin parasını ödeyemeyen, borcundan dolayı bakkalın, manavın önünden geçemeyen, eve et götürmeyle kalkan unutan,

Kenan Bilgin kaybedilmek isteniyor

İzmir/ Özgür Gelecek- Tüm Bel-Sen İzmir 1 Nolu Şube üyeleri, Kenan Bilgin'in gözaltında kaybedilmek istenmesini engellemek için, 25 Ekim'de TBMM Başkanlığı'na protesto amaçlı telgraflar çektiler. Telgrafta, 12 Eylül '94'te Dikmen'de gözaltına alınan Kenan Bilgin'in hala Terörle Mücadele Şubesi'nde olduğunu ve hala mahkemeye çıkarılmadığını belirtilerek Kenan Bilgin'in gözaltında olduğu, ağır işkence gördüğü ve bizzat Kenan Bilgin'in 'Beni uzun süredir burada tutuyorlar, mahkemeye çıkarmıyorlar, beni kaybedecekler' şeklinde bağırdığını ifade etmektedirler. Oysa Emniyet Müdürlüğü ve DGM Başsavcılığı, Kenan Bilgin'in gözaltında olduğunu kabul etmemektedir. Kenan Bilgin'in bir an önce savcılığa çıkarılmasını istiyoruz. Kenan Bilgin'in yaşamını kurtarmak için tüm yetkilileri göreve, kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz." Ayrıca İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, TBMM İnsan Hakları Komisyonu, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı'na birer telgraf çekildi.

Temiz toplum kimler yaratır?

Günümüz Türkiye'sinde yolsuzlukların, talanların, had safhaya ulaştığı şu günlerde zaman zaman kazara da olsa ortaya çıkmasıyla kamuoyunu rüşvet skandalından meşgul ediyor. Aslına bakılırsa bu yolsuzlukları skandal olarak nitelendirmek de pek uygun düşmüyor. Çünkü skandal sıradışılığı ifade eden bir terimdir. Türkiye'de de artık yolsuzluk, rüşvet, talan, iltimas şaşılacak bir durum olmaktan çoktan çıkmıştır. Bugün bu kamuoyunun gözünde yapılan burjuva klikleri arasındaki dalaşa açık bir şekilde görülüyor.

ISKI ve İLKSAN yolsuzlukları pailak verdiğinde hükümetin bütün yetkilileri o günlerde "temiz toplum", "Temiz eller" palavrasını yaygarası kopartmışlardı. Yine aynı şekilde demokratikleşme, konuşan toplum, düşünen toplum, şeffaflaşma yapacağız vaatleriyle kurulan SHP-DYP koalisyon hükümeti işbaşına gelmişti.

Egemen sınıflar ne zaman ki dara düşüyor o zaman toplumun, halkın taleplerini isteklerini ağzına pelesenk yaparak, talepleri içi boş ve anlamsız hale getirir. Demokratikleşme

vadiyle yönetime gelen koalisyon hükümetinin başarılı olduğu tek şey vaatlerinin tam tersine; infazlardır. gözaltında kaybetme... vb. Yani azgın bir devlet terörü uygulamalarıdır.

Çiller, Eylül 1993 tarihli bir açıklamasında yolsuzlukla ilgili şöyle demişti. "Bir büyük sorumlulukla, açıklıkla, kamuoyuyla her adımda herşeyi paylaşarak ve ihbarını aldığımız herşeyi değerlendirerek kim olursa olsun her ihbar anında soruşturarak ve değerlendirerek devletteki bu tahribatı onaracağız."

Temiz toplum konusunda Çiller vermiş olduğu hiçbir sözü yerine getiremediği gibi aynı zamanda kendisinin debuna benzer yolsuzluklara adı karışmış, vergi kaçırması, servetine servet katmış ABD'ye taşınmıştır. Bugünde Emlak Bankası eski genel müdürü Engin Civan'ın vurulmasıyla ortaya çıkan rüşvet olayıyla ilgili de şu cüretkar açıklamayı yapıyor: "Tüm kirliliğin cezalarının yine yetkili makamlarla verileceğini herkes bilmelidir." Halbuki kendi dönemleri daha önceki dönemlerde aynı şekilde sayısız rezaletlerinde yansıması olan şu anda bilinen yalnızca 200 yolsuzluk dosyasının hiçbirisi so-

nuçlanmamıştır ve hala sonuçlanmayı beklemektedir. Aynı zamanda da rüşvetçiyse, hırsızla pişmanlık yasası çıkartma peşine düşmekte geri durmuyor.

Yine geçen yıl sözde temiz toplumu yaratma amacıyla mecliste 11 siyasi parti temsilcisiyle oluşturulan "Temiz toplum hazırlık komisyonu" kurdular ama zaten kendilerinde bu batağın içerisinde kokuşmaya başladıkları için böylesine bir kurulun yolsuzlukları araştırması akıl karı olmadığı gibi el atacak durumu da sözkonusu değil.

Çiller'in dediğine göre "Türkiye kanunlara saygılı bir hukuk devletidir. Türkiye'de yargı ve infaz kurumları vardır. Tüm "kirliliğin cezalarını" yine yetkili makamlarla verileceğini herkes bilmelidir."

Çiller'in dediği gibi ülkemizde yargı ve infaz kurumları vardır. Ama kime, kimlere vardır. İlk başta düşünen kafalara, ilerici yurtsever, demokrat, devrimci, komünistlere vardır. Onları katletmek ve de susturmak için vardır.

Yine geçmişte olduğu gibi suçluların cezasını suçlular verecek, tabi bu ceza nasıl bir ceza olur artık siz

Edes ailesi ile Özal ailesinin mutluluk tablosu sanki, halkın gözüne baka baka ne yapalım bu işler böyle oluyor der gibiler.

düşünün.

Ama şu da bir gerçek ki yarının temiz toplumunu kuracak olan bugünün temiz elleri başta komünistler ol-

makla birlikte devrimci- demokrat, yurtsever dinamiklerdir.

Yarının temiz toplumunun adı Komünizmdir.

Faiz- döviz savaşı tekrar başladı

Faizlerin yüksek olması nedeniyle insanlar paralarını bankalara yatırdılar. Bu nedenle pazara sürülen mallar alıcı bulamadığından sermaye çevrelerini sıkıntıya sokmuştu. Sermaye çevrelerinin ve IMF'nin baskısı sonucu Başbakan Çiller faizlerin düşürülmesi emrini verdi. Faizlerin düşürülmesiyle birlikte döviz de bir den büyük bir artış gösterdi.

Tabii, Çiller'in sermaye çevrelerinin bu dayatmasına kısa sürede olumlu yaklaşım göstermesi yaklaşan ara seçim ve dolayısıyla sermaye çevrelerine şirin gözükerek onların desteğini arkasına alma isteğindedir. Elbetteki mevcut düzen partilerinin hiçbir sermaye çevrelerinin ve IMF'nin dayatmaları karşısında direnecek güçleri olmadığı gibi zaten kendilerinde sermaye partileri idi.

Faizlerin düşürülmesi ve dövizin yükselmesi piyasada yeni bir krizin yaşanmasına neden oldu. Bankalardaki vadeli tasarruflar mevduatlarında ağustos ve eylül aylarında hızlı bir reel gerileme yaşandı. Bunun üzerine Merkez Bankası, bankalara döviz, döviz büfelerinde efektif satışına geçti.

Hazine, yaptığı altı aylık bona ihalesinde, piyasalardan gelen baskıya dayanamayınca faiz oranını yaklaşık iki puan yükseltmek zorunda kaldı. Bankacılar, hazinenin faiz oranını yükseltmediği sürece, piyasaların durulmayacağını belirtiyorlar.

Hazine, hem iç borçları ödemek, hemde atağa geçen dövizdeki yükselişi frenlemek amacıyla bona faizlerini yükseltti. Önceki günlerde üç ay vadeli bona ihalesinde faizi yükselten hazine, birkaç hafta önce başlatılan bona satışlarından da faizleri yükseltmek zorunda kaldı. Hazine, üç aylık bona faizlerini % 18,7'den % 19,5'e çıkardı. Hazinenin faiz yükselmesine rağmen, dövizdeki hızlı artışı devam etti. Dolar serbest piyasada 36.000 TL'ye yükselirken, Mark'ta 24.150 TL'ye alıcı buldu. Hazinenin yapacağı 34 trilyonluk geri ödemeyle dövizde yeniden büyük hareketlilik bekleniyor.

Hakim sınıflar içerisinde girmiş olduğu ekonomik krizden kurtulabilmek için her türlü cambazlık yapılmaktadır. Hakim sınıflar, özelleştirme adı altında, ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının ve halkımızın emeğini emperyalizme peşkeş çekerek, komprador, uşak niteliklerini karakterlerini en açık şekilde gözler önüne sermiştir-sermektedir.

Emekçi halkımız, zaten içerisinde bulunduğu baskı, zulüm, işkence, işsizlik, açlık vb. ortamından daha katmerlisini yaşayacakları bu sürecin bilincine, ayrımana varmak, kendi gerçek kurtuluşları olan Demokratik Halk Devrimini mücadelesine aktif olarak katılmadık. Bilincki, bu sömürü düzeni yıkılmadan özgür ve mutlu olunamaz.

En yüce değer: Emek

Emek (İş), İnsanın doğayı değiştirmek için gerçekleştirdiği bilinçli ve yararlı çalışmadır. Yani emek sosyal bir varlık olarak insan faaliyetinin bir biçimidir. İnsanlaşma emekle başlamıştır, dolayısıyla emek toplumların mutlak ve başta gelen bir şartıdır. Marx'ın deyişleriyle emek, "kendisini insanla tabiat arasında ceyran eden bir fiil olarak" tanımlar. Hayvan doğadan toplar; İnsansa doğayı emeğiyle üretir, değiştirir ve hizmetine koşar. Önce emek vardır; sonra el, dil, ve bunların ürünü olan düşünce.

Emek insanı ve insan toplumunu yaratmış, bunun sonucu olarak da insan beynini ve bilinçini oluşturmuştur. İnsan, emeğiyle, doğayı değiştirir kendisini de değiştirmiştir. Değişme süreci; fiziksel, biyinsel, değişme yani insanı özelliklerin, değerlerin oluşmasıyla başlar, baltalı ve mağaralarda yaşayan insanın günümüzün uzaya ayak basmış, atomu keşfetmiş insana kadar sürer.

Bu süreç, şu an ki insan düşünce ve beyin yapısının hayal edemeyeceği aşamalara doğru devam edecektir. Engels bu konuda "Emek insanın bizzat kendisini yaratmıştır" der. İnsanı insan kılan ve doğaya egemen kılan emeğin özü ve nitelikleri diyalektik felsefeye açıklığa kavuşturulmuş, böylece emeğin toplumsal önemi, değeri, niteliklerinin açıklanması bilimsel bir temele oturtulmuştur. Bilimsel bir gözle baktığımızda emeğin tarihsel sürecini insanlık tarihinin serüveni olarak niteleyebiliriz. İnsanın bir emekçi olarak emekçiliği dışında bütün öteki niteliklerinden arınmış bir emekçi olarak ortaya çıkması bu tarihsel serüvenin sonucudur. İnsanın ilk mülkiyet ilişkisi de kendi emeğinin sahibi olmakla başlar. Herşeyden önce işgücü denilen kudretin hareketi geçirilmesinin sonucudur emek.

Emek bir eylem bir faaliyettir fakat bir ilişkidir. Bu ilişkiler bir yandan insanla doğayı (emeğinin makinalar ve emek nesnelereyle ilişkisi) öte yandan insanı insanla (patronla işçi, işçilerin kendi aralarındaki ilişki) birleştiren ilişkilerdir.

Genellikle, dönüşüme uğratan nesnelere doğrudan temasa giderek üretim sürecini gerçekleştiren icra edici emek, genellikle bir yaratış, öngörü işi olan entelektüel emekle karşılaştırılır. Sosyal emek, aynı anda, bu iki karaktere bürünür. Çünkü Marx'ın dediği gibi "emeğin vardıysa sonuç, emeğinin hayalinde önceden vardır."

Meta, insanın herhangi bir gereksinmesini gideren ve kişisel tüketim için üretilen bir şey değil, satış için değişim amacıyla üretilen yani toplumsal gereksinmeyi gideren ürüne denir.

Metanın niteliği, metayı yaratmış olan emeğin ikili niteliğinden gelir. Meta içinde üreticinin maddelenen emeği bir yandan somut emek (örneğin bir ayakkabı) ve soyut emek (örneğin bir ayakkabı) olarak ayrılır. Somut emek, belirli

amaçla, akla uygun, yararlı bir biçimde harcanmış olan emektir. Aynı zamanda somut emek metanın kullanım değerini yaratır. Soyut emek ise; genellikle insana özgü emek-gücünün harcanması olarak ele alınan emektir. Buda metanın değerini yaratır.

Meta üretiminde somut emekle, soyut emek arasında, uzlaşmaz karşıt bir çelişki vardır. Bu çelişki de özel emek ve toplumsal emek arasında bir çelişki olarak kendini gösterir. Bu çelişki büyük üretici ile küçük üretici arasındakiine benzer, biri yıkıma giderken diğersinin daha da palazlanması anlamına gelir. Emek (iş), toplumda bölünmüştür, toplumsal işbölümü arttıkça, üretim dalları çoğalır ve üreticileri birbirine bağlayan bağlar kuvvetlendikçe onların karşılıklı bağımlılıkları genişler. Bu durumda her üreticinin emeği toplumsal emeğin bir parçasını oluşturur, toplumsal bir niteliğe bürünür.

Üretim araçlarının özel mülkiyetinin hüküm sürdüğü bir toplumda, üreticiler kendi işlemlerini ayrı ayrı yönetirler; aralarında birlik yoktur. Bundan dolayı esas olarak toplumsal bir emek olan kendi işleri özel emek olarak görünür. Böylece emeğin toplumsal niteliği gizlenmiş olur. Bu toplumsal nitelik ancak pazarda değişim anında kendini gösterir.

Emekçi açısından emek, her zaman bir çaba olarak (bu çaba hangi koşullarda olursa olsun) kendisini gösterir. Demek ki emek, yorgunluk kaynağıdır ve bu itibarla gerek fiziksel gerek entelektüel bakımdan az ya da çok zahmetlidir. Tarihsel bakımdan emek bir külfet olarak tezahür etmiştir. Özellikle de özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla birlikte emek, oluşturan insana yabancılaşmaya başlamıştır.

Herşeyde rağmen emek, bütün insan toplumları için mutlak bir zorunluluktur. Sınıflara bölünmüş bütün toplumlarda emekçiler üretim araçlarını ellerinde bulunduran ve bu yüzden emeğin ürünlerine sahip çıkanlara yani sermayeye bağımlı bir duruma getirilmişlerdir. Emek bu koşullar altında, bir zahmet bir külfet olup çıkar bu zahmetin sonucudur ki mal/ürün, biçimine dönüşen emeğin emekçiden koparak emekçiyi karşıtlanmasına yani emeğin yabancılaşmasına yol açar. Emeğin yabancılaşması emeğinin kendi emeğinin kendisine egemen olması durumudur. Emekçi mal yapar, üretir, üretimi malda emeğini meydana koyar. Emekçi ürüne kendisinden de bir şeyler katar. Mal biçimine dönüşen emek piyasada satılır ve anamalcı / sermayeyi güçlendirir. Sermaye güçlenince emekçiyeye daha çok egemen olur, böylece kendi emeği emekçiyeye egemen olur.

Ancak üretim araçlarının toplumsal mülkiyetine dayanan bir üretim tarzında ise emek bir zahmet, külfet olmaktan çıkacak ve insan kişiliğinin özgül bir ifadesi olacak ve bir ihtiyaç haline gelecektir. Emekçi işi, üretici

Rüşvet yolsuzluğuna çare: Özelleştirme!

Emlak Bankası Genel Müdürü Engin Civan'ın vurulmasıyla ortaya çıkan yolsuzluk ve rüşvet skandalı, komprador burjuvazi ve toprak ağaları tarafından kamu bankalarının özelleştirilmesi için bir kampanyaya dönüştürülmeye çalışılıyor.

Bu malını hırsıza karşı koruyamayan birinin, malını mülkünü hırsıza verip de kurtulmasına benzer. Bankaların işlevine bakıldığında, düşük faizlerle halktan toplanan mevduatları, nakit para sıkıntısı çeken kompradorlara dağıtmaktan ibarettir. Kamu bankalarının bunun dışında devletten çeşitli giderlerini karşılamak gibi bir ek yükümlülüğü de vardır. Bu şekilde dağıtılan para burjuva yasalarına göre yasaldir. Fakat komprador patron-ağaların, açgözlülüğü, kâr hırsı, doymazlığı kendi koyduğu yasaları bile çiğnemekten alıkoyamaz. Bugün Engin Civan'ın vurulmasıyla ortaya çıkan rüşvet, yolsuzluk zinciri, kompradorlar, yasal yollara bile gerek duymadan bakanlara, bürokratlara, banka genel müdürlerine 3-5 milyon dolar rüşvet vererek, trilyonlarca lirayı çalmaktadırlar. Kamu bankalarının özelleştirilmesine TÜSIAD, "karşı kampanyaya açma" önerisiyle katıldı. Yayınladıkları bildiri "rüşvet ve yolsuzluğa siyasal kurumlara karşı güvensizlik yarattığı için kamu bankaları özelleştirilmeli." Öneri gayet basit: rüşveti yolsuzluğu önlemek için kamu bankalarını özelleştirerek büyük hırsıza vereceksin. Böylelikle, rüşvet ve yolsuzluk ortadan kalkacağı gibi ikide bir ortaya çıkan yolsuzluk ve rüşvet skandalına ile halkın devlete olan güveni de sarımsıyacak! TÜSIAD'ın getirdiği öneri, komprador patron-ağa devletinin selameti için Engin Civan gibi birkaç küçük hırsız feda edilerek devlet akanacaktır.

Bankaların geri ödenmeyen, daha doğrusu üstüne yatılan kredilerinin miktarı 20 trilyona yaklaşıyor. Bunun yarından fazlasını kamu bankalarının verdiği krediler oluşturuyor. Kamu bankaları içinde en büyük banka olan Ziraat Bankası'nın geçen yılki kârı 8 trilyonu bulurken, bu yılın ilk 6 ayında zarar 13,5 trilyon lirayı bulmuş durumda. Bu zararı tek nedeni yolsuzluk ve rüşvetten kaynaklanıyor. Başa geçen her hükümetin kamu bankalarını para havuzu gibi kullanmasında, uygulanan politikaların zararını bu bankalara ödetmesinde ve kendi çevresinin çıkarları için kullanmasında da kaynaklanıyor. Örneğin Çiller 27 Mart seçimlerini kazanmak için verdiği emirle kamu bankaları düşük faizli kredi dağıtarak Çiller ve çevresini zengin etmiştir. Aynı ovunlar seçimlerde de oynanacaktır. Son dönemde Hazine'nin iç borçlanmada tıkanması ve özel kesim bankalarının Hazine bonosuna pek rağbet etmediği bir durumda Çiller, kamu bankalarını Hazine bonosu aldrarak Hazine'ye kaynak aktarmalarını istiyor. Aynı şekilde kriz başladığı ocak ayında hükümet politikalarının desteklenmesi sonucu kamu bankaları 2 trilyon 654 milyar lira zarara uğradılar. Görüldüğü gibi kamu bankalarının zararının nedeni sadece rüşvet, yolsuzluk, usulsüz kredi dağıtılması vb. değildir. Ve bunlar, özelleştirmenin nedeni olarak gösterilemez. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, halkın yolsuzluklara karşı oluşan tepkisini kendi düzenlerine zarar vermeden çıkarları için kullanmak istiyorlar.

Biliyoruz ki, yan-sömürge, yan-feodal toplumsal yapı geçerli olduğu sürece yolsuzluklar, hırsızlıklar vs. vs. olacaktır. Mülkiyet biçiminin kamu ya da özel olması öde hiçbir şey değiştirmeye. Her iki mülkiyet biçimi de sömürünün devamını sağlar. Özelleştirmeyle isten atma, sendikasılaşma, hak kazanma hız verilmeye çalışacaktır. Hazırlıklı olmanız gereken yer burasıdır.

Eşitlik ilkesinde titiz ve tutarlı olmalıyız. Ataerkil dünyadan, seflik ve sürü sisteminden geliyoruz. Teba geleneğini, bende-liği, manevi dünyamızdan kazıyıp atmış değiliz henüz. Tanrı, evrenin her zerresine egemendir. Tüm gelişmeleri tayin eder. Senin görevin, tüm gelişmelerden haberdar olmak, gelişmeleri yönlendirmeye kalkışmak değil, Tanrının çizdiği kurallar çerçevesinde düşünmek, hareket etmektir. Tanrı kendi buyruklarını, vahiyler şeklinde yeryüzüne indirdi. Senin görevin, bu değişmez, kutsal buyrukları hatmetmek, vaazetmek, insanlara kavratarak, uyumu ve kardeşliği kurmaktır. Tanrı, yeryüzüne, kendi buyruklarını yayan ve insanları bu buyruklara uymaya davet eden peygamberler göndermiştir. Senin görevin, bu peygamberlerin izinde yürümek, itaati ve teslimiyeti yüceltmektir.

Bireyin gelişmediği, kendi varlığının ve haklarının bilincine henüz erişmediği toplumlarda, otoriteler (kişiler, kurumlar...) , kendi özgürlüklerini, bireyin yitirilmiş hakları üzerinde inşa ederler. Aklına gelen her düşünceyi, her türlü söyleyemezsin. Neyin söylenip, neyin söylenemeyeceğini otoriteler önceden saptamışlardır. Dikkatli olmak zorundasın. Etrafı şöyle bir yoklamak, bin düşünüp bir biçmek durumundasın.

Ülkeler, devletler, partiler, kişiler arasında her zaman fark vardır. Eşitlik ilkesini, çingene sakızı gibi çiğneyip duramazsın ağzında. Beş parmağın beşi bir olmaz. İkincil, esasa; er, paşaya tabidir. Küçük kaleler, en büyük kalenin savunmasına tabidir. Küçük sosyalist ülkelerin savunması, sosyalizmin ana vatanı olan büyük sosyalist ülkenin savunmasına tabidir. İç ana partiyle yavru parti olur mu? hiç SBKP ile Hotanto Komünist Partisi bir olur mu? Bu iki parti aynı anda konuşsa, hangisine kulak kartaçacağı ilkin? Hotanto'nun en son konuşması daha uygun değil mi?

Yeryüzünün en bilgin, en akıllı adamı yanılabilir. Gerçek, galaksimizin en sefih, en cahil adamının ağzından çıkabilir.

Seksiyon. Bir şeyin parçası, uzvu. İkincillik. Bu sözcüğün Türkiye'de kullanışından ürpermeye başladım. Ana parti, ve ana partiye bağlı yavru parti. Ana ulus, ve ana ulusa bağlı yavru

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Boyutlu, cesur bir tartışmaya gereksinim var

ulus. Ezen egemen ulus anlayışının, örgütlenme sahasında kendini gösterişi, sınıftır bu. Tanrı bizi bu tür bir seksiyonculuktan korusun. Komüntern, dünya proleter devriminin örgütüyü. Bu dünya örgütünün, her ülkede bir seksiyonu vardı ve anlayış olarak tüm seksiyonlar eşit haklara sahipti. Bu tür bir seksiyon anlayışı doğru ve güzeldir. Ama ötekisinden Tanrı bizi sakınsın.

Türkiye'de şahlanan milliyetçilik, herkesi şu yada bu derecede etkiliyor. Türklerin, Kürtler üzerindeki dokuzyüz yıllık efendilik gururu, akıl almaz yıkımlara, vahşetlere kaynaklık ediyor bugün. Egemen ulusun efendilik gururu perspektifimizi şu veya bu derecede etkiliyor. Kendimizi, kürdün yerine koyarak, kürdü yakan ateşin içinde hayal ederek düşünmek zorundayız. Ulusların sorunlarını ve acılarını kavrayamayan, yüreğinde duymayan bir devrim, ulusları ortadan kaldırıp, dünyayı insanlık ulus haline getiremez.

Boyutlu, cesur bir tartışmaya gereksinim vardır. Aradan yirmi iki yıl geçti. Yirmi iki yılın hiçbir değişikliği getirmediğini söyledik. Kürdistan'da ki alt-üst oluşu görmezlikten geldik. Üzerinde yükseldiğimiz teorik mirası, geliştirme, güçlendirme yönünde ciddi çabalara girmediğimiz gibi, bu yöndeki çabaları da bastırdık, afa-roz ettik. Sınıf mücadelesinin güçlü bir teorik ve pratik atılım gereksinimi vardır. Türkiye'yi ve Kürdistan'ı tahlil masasına yatırmak, 22 yıllık değişimin bize sunduğu teoriyi, eski teorik hazinemize katmak zorundayız. 22 yılda söylediği-

miz yeni birşey var mı? Göremiyorum. Varsa söyleyin. Teori pratikten çıkar, pratiğe hizmet eder. Kimin daha halis, muhlis İbo'cu olduğu tartışmaları geçti 22 yılımız. Bu tartışmaların, İbo'nun ideallerine yeterince hizmet ettiğini sanmıyorum.

Dışselim. Ama teorik konularda... Tartışmaların, it kılı postal bağı konularından uzak olması gerekiyor. Yiğitlik her zaman iyidir. Herkes kafasının içindeki yiğit fikri azat etmelidir. Hapishaneyi düşenlerin sayısını, fikrimizi hapsedtikçe artırıyoruz. Herkes bir yıl içinde en az on kitap okumalıdır. Okumayanlar odun gibi bakıyor. Okumayanlar kereste gibi düşüyor tartışmaların merkezinde. Yontulmamış odun kokusunu ömrümüzün sonuna kadar çekmek zorunda mıyız?

İnsanların, düşünceden korkmayan bir komünist partisine ihtiyacı var. Düşünceden korkan komünist partileri çabuk bürokrataşırırlar. Tabanına, görüşlerine ve halka güvenen bir parti, düşünceden korkar mı? Yeni insanı nasıl yaratacak devrim? Ülkemiz, güçlü bir demokratik geleneğe sahip olsaydı, parti içi demokrasi üzerinde döne döne durmazdık.

Üzerinde mücadele ettiğimiz zemini doğru tahlil edelim. Baş düşman hariç, herkesle ittifaka açık olalım. En az elli yılı göze alalım. Dergilerimizi gevezeliğin ve basmakalıp yazılarını hamah oluşturan kurtaralım. İnsanların partiden ayrılmalarını normal karşılayalım. Geleceği, büyük bir birliğe dönüştürme pespektifiyle hareket edelim. Savaşa doğrudan katılmak istemeyenleri dışlamayalım. Cephe gerisinde enval çeşit görev yok mu? Nefret etmek zorunlu bir görevse, bu görevden kaçamayacaksak, okumayan kadrolardan nefret edelim. Ana parti, yavru parti bağlamında kullanılan seksiyon fikrinden nefret edelim. Parti ilkiye bölündü. Her iki kanat da komünisttir. Her iki kanatta da kıyamet kadar sol komünist vardır. Savaşmak istemeyen yorgunlar da var. Yorgun yoldaşlara, yorgunluklarının şanına layık görevler verilmelidir. Karıncanın sidiğinin denize faydası vardır.

Bir kez daha "Bakış"a dair

İstemeyerek de olsa "Bakış" köşemiz yazarı M. Oruçoğlu'nun kimi yazılarından dolayı dönem dönem bir açıklama yapma gereği duyduk. Dolayısıyla Oruçoğlu'na yönelik uyarılarımızı az-çok okurlarımız da bilmektedir. Bu açıklamamızda dikkat çekmek istediğimiz bazı noktalar var;

1) Oruçoğlu; gazete-yazar ilişkisini ve gazetenin bu konudaki perspektifini gözardı ederek, sadece kendi hakları doğrultusunda hareket etmekle gazeteye karşı sorumlulukları olduğunu unuttu.

2) Gazetemiz Oruçoğlu'na her defasında hak ve yetkilerini hatırlatarak gazetenin hak ve yetkilerini de gözönünde bulundurarak yazmasını istemiştir.

3) Ülke gerçeğinden uzak oluşunu gözönünde bulundurarak, yaptığı bazı saptamaların yetersiz bilgilendirmelerden kaynaklanabileceğinden hareketle anlayış göstermiş, ancak Oruçoğlu bu iyi niyeti gözardı etmiş, bildiği bildik şeklinde davranmıştır.

4) Özellikle proletarya partisinin içinden geçtiği dönemi irdelerken, geçmişin bazı hesap ve kurgularından hareketle düzeltici ve kazanıcı olması gerekirken, fırsatçı ve karalayıcı davranmıştır. (Yukarıdaki yazısında yaptığı bazı saptamalar ibret vericidir.)

5) Kültür-sanat köşesi olmasına rağmen bunun muhtevasını aşmış ve kendisini bir şeylerin üstünde görme anlayışına düşmüştür.

6) Tüm uyarılarımıza rağmen gelişen aşamada kendisini düzeltme yerine yaptıklarını daha da sistemleştirmiştir.

7) Ve böyle bir gidişatın devam etmesi halinde ne gazetemize ne de Oruçoğlu'na yararı olmayacaktır. Dolayısıyla Oruçoğlu'na, birkez daha bu tavrını gözden geçirmesini öneriyoruz.

özgür gelecek

Devrimci kültür ve sanat cephesinde dağ rüzgarları

Her siyasi faaliyetin belli bir sınıf realitesine tekabül etme gerçeği gibi, her türden kültürel ve sanatsal faaliyette belli bir sınıf orijini taşır. "Sınıflar üstü sanat" vs. tanımlamalar, yine burjuvazinin, sanatsal faaliyet üzerindeki siyasi yönlendirmesi olup, proletaryanın ve daha geniş kapsamlıya halkın kendi sanatsal, kültürel faaliyeti üzerindeki yoğunluğunu, kendi yoz ve statükocu potasında eriteme isteminden başka bir şey değildir.

Bu etkilenim altında kalan bazı küçük burjuva aydınlar, sanat ve kültürel faaliyet ile siyaset arasında kalın çizgiler çekme uğraşına girişmekte, kendilerini sanatın-kültürün gerçek sahipleri ilan etmektedirler. Bunun böyle olması bu aydın çevrelerin kendi siyasi faaliyetlerine denk düşmekte ve kendi gerçekliğinin doğal gelişimidir de bu. Bu çevreler daha ziyade aktif sınıf mücadelesinin kıyısında seyre duran ve gelişmelerin devasa sürükleyişine göre yönünü belirleyen kesimi oluştururlar. Bir eli, sınıf mücadelesinin fırsatları yorgunluklarında iken, diğer eli usuldan gelişmenin devrimine uzanır. Ve gelişmelerin yakıcı etkisinde, gelişmelere doğru yönelir.

Geniş bir yelpaze oluşturan bu kesimlerin bir yöne doğru yönelmesi/ yöneltmesi iyi ve de gereklidir. Öncü, sanat anlayışında dar bir kesim olan parti sanatından öte, devrimci sanata yer vermeli ve onu kendi hedefi paralelinde etkilemelidir.

Bugün devrimci sanat çevrelerinde yoğun dağ rüzgarları hissedilmektedir. Gelişimin doğal seyridir bu. Dağlarda yakılan isyan ateşleri, demirin ve toprağın kokusu, şairin dizelerine, ressamın çizgilerine, öykülere, romanlara, ezgilere sinmektedir. Devrimci ulusal hareketin gelişimiyle, proletaryanın öncüsünün dirayeti ve yükselişleriyle canlanan sanat, yalınlık ve yenilgi dönemlerindeki ümitsiz yozluğa da direnmeye başlamıştır. Bunun böyle olması iyidir.

Ve bu gelişimin kendisini de, bir yığın aydını, sanatçıyı yılların miskin bekleyişinde silkelemektedir/ silkelemeye devam edecektir. Bu kesimler, gelişmelerin dolaylı etkisinde iken, öncü sanatı, direkt bir yönelimle politik stratejilerin, kültür sanat alanındaki yeni mimarıdır. Elbette bu, kendisini çevreleyen çok geniş bir kesime, halkın çok çeşitli taleplerine yönelebilen, onu işleyen ve kendisi dışında ki devrimci sanat çevrelerini de etkiye tabi tutabilen olmak zorundadır. Bir yanıyla itici ve yıkıcı davranmamaya özen gösterirken, diğer yanıyla ona tabi olmadan onu etkisinde yönlendirmeye çalışır.

Bugün sınıf iktidara ulaşması dağların zor-

lu geçitlerini aşmayı gerektiriyorsa, dağ rüzgarlarının kent faaliyetine çekilmesi iyidir. Bu geliştirilmeli, fabrika vardiyalarında uçuşan çizgilerle dağ başlarında pusular. Ve yoksul kondurların duvar resimleri olabilmelidir yangınları ülkemizin. Geleceği paylaşılabilmelidir omuz yüklerinde baharlar.

Haydar Öğür bir şiir kitabını eleştirirken, "tufeylinin kan emdiği ülkemde" dizisine atfen "siyaset dili kullanılmaktadır" diyerek şiiri, amacının ve siyasetin dışına çıkarmaya çalışıyor. Ve bu anlayışla, şiiri derinleştirmek, siyasetten arındırmak olarak algılıyor ve o şekilde kavramaya çalışıyor. Oysa bu, bir tür kimin için söylediğini bilmemdir. Her gün acının binbir çeşidini yaşayan, evi yakılan, bilindir bilmez ölümlerde katledilen, yakılan, sürülen halkının şiirini kansız ve silahlı yazmak mümkün mü? Bizce hayır!

İnsanca olmayan bir yaşama başkaldırın, statükoculuğu red eden, gelişmelerin karşısında üslendığı esas rolü, evrimci değil devrimci olan anlayış, doğal olarak sanatsal, edebi, kültürel faaliyetin tümünde de somut ifadesini bulur/ bulmalıdır. Kanlı ve silahlı bir mücadelenin halkların özgürleşmesinde ve kurtuluşunda tek çözüm olarak gündeme oturduğu her durumda öncü sanatı, militan savaşma ruhunu halkın sofrasına taşımayı amaç edinmelidir. Bu amaç, aynı zamanda, salt reformcu (evrimci), statükocu anlayışları da erezyona uğratmayı hedeflemelidir.

Halkın uzun vadeli çıkarlarının devrimci temsilcisi olmayan sanat, somut olarak sistemin kalıcı burjuva özünü yansıtır. Ve o çevrelerin düşünce ve duyguyu sistematiğinin ifadesi olur.

Bugün öne çıkan yan, ülkenin bozkırlarında tutuşan sosyal- ulusal mücadelelerin yakıcılığıdır. Bu yakıcılığın, güçlü dinamiklerle beslenerek kültür- sanat faaliyetlerini aktarılması ve bir yönelim oluşturmaları gereklidir. Bu yönelim belli oranda kendiliğinden şekillenirken, esas şekillenışı, geniş demokratik oluşumlar dahilinde öncünün insiyatif alanı haline getirilerek onu bu bütünü kendisine ram etme anlayışı ile değil, onun güçlü etkileyeni olmayı esas olarak gerçekleştirilmelidir.

Sanat, duygu ve düşünce yoğunluğunun somut ifadesi olarak görüldüğünde, devrimci sanat, onu var eden siyasi- sosyal dinamikleri taşıyıcı/ taşıyıcıdır. Dikkat edilmesi gereken yan, siyasetin sanata bulaştırılmamasıdır. Sanatın yöresel, bölgesel sığılıktan arındırılması halkların devrimci kültürü içinde yeniden

hesinin geniş tutulması ve onun iyi bir özele killendirilmesidir. Bu çerçevede dahilinde de derinlik ve incelik olmalıdır. Elbetteki sanat, çizgilerle slogan yazmak değildir duvarlara, sanatın derinliği incelmeli, kendisini var eden sosyal zeminden koparıp bir avuç elit tabakaya sunması durumuna gelmiştir ki, bu da sığılım entellektüel biçimidir.

Yeniden yaratma, yeniden şekillendirme faaliyetinde sanat, bir örümcek ağının ilk ilk dokunması kadar özenle ve güçlü yıkılmaz değerlerle beslenmelidir. Sanatın üzerindeki soven, sosyal şöven kabukların parçalanması, bir halkın devrimci ulusal dirilişi ve kendi etki alanını yaratması ile daha bir olanaklı hale gelmesi olması kadar doğal ne olabilir. Bu da siyasetin sanat üzerinde ki etkisi ve sanatın kültürün bu gelişmede güçlü bir bileşen durumuna gelmesidir.

Devrimleri yaratan güçlü ordular arasında kültür ve sanat cephesinde yer alır. Bizzat kurtuluş ordularını etkili kılan en önemli faktörlerden biri de, onun savaşı ve sanatçı özellikleri, çok yönlülüğü yaratılabilmesi durumudur. Bu iki bileşen birbirini güçlü kılan etmenler durumuna getirilmelidir.

Bu gün dağ ateşlerinin daha daha fazla kö-rüklenmesinin zamanıdır. Dağ rüzgarlarının bu ateşlerin alazını taşıyacaktır sanatçının kalemi-ne, fırçasına, dizisine. Örecekti yarım kalmış umutları. Ve yeniden yaratacağı insanı.

Bilinmelidir ki, sınıf realitesinden bağımsız hiçbir faaliyet söz konusu olamaz. Bunun ters yüz etmek isteyen her kim olursa olsun; o sistemin potasında dönen egemen anlayışın bir versiyonundan başka bir şey değildir. Devrimci sanat cephesinin güçlü çıkışları için herşeyden önce bu anlayışın üzerine gidilmelidir. Bizim sanatımız, işçilerin, köylülerin ve tüm ezilen halkların hizmetinde olup, onun sınıf çıkarlarının dağ alazlarında göğe yazılmasıdır. Kendisini sanatını bu kesimden sınıfların genel muhtevasından soyutlayan, geriye kalan (egemen) anlayışın hizmetçisi durumundadır.

Fransız, Ekim, Çin vb. devrimler nasıl ki, kendi yükselişleriyle birlikte sanatı, kültürü yeniden kalba döktüyse, Türkiye ve T. Kürdistan devrimi de kendi sesini resimleyecek ve kendisi yükseldiği oranda devrimci sanat cephesinde güçlendirilecektir.

Umutları harlayacak, eskiye vurup yeniye kuracak, insanı insan için yeniden kalba dökecek, yıkılmaz güçlü değerlerin teminatı olacak, dağ ateşlerini körlükleyelim. Ve sürelim meydanlara tüm cepheleden gücümüzü, daha bir güzel solumak için dağ rüzgarlarını.

Zeka düzeyinin genetik yapıyla ilgisi

Charles Murray ve Richard Herrnstein'in birlikte yazdıkları "Çan Eğrisi" adlı kitapta ABD'de yaşayan insanların zengin ve başarılı olmasının zekalarıyla ilgisinin olup olmadığı anlatılmakta. ABD'de ortallığı birbirine karıştıran bu kitap ve Amerikan Newsweek dergisinin kapak yaptığı araştırma, siyahların yoksul ve başarısız olmasının nedenini zeka düzeylerinin beyazlardan daha düşük olmasından kaynaklandığını, bu yüzden de beyazların siyahlardan daha akıllı olduğunu öne sürüyor.

Kitapta zeka ile insanların toplumdaki yeri arasındaki ilişki ve insanların zeka düzeyinin genetik yapılarıyla bağlantılı olduğu iddia ediliyor. Zeka düzeyi açısından ABD'yi seçkin beyazların yönettiği, orta sınıfın zeka düzeyinin 50 ile 110 arasında olduğu, alt kesimdeki 12.5 milyon insanın zeka düzeyinde çok düşük olduğu belirtiliyor.

İnsanların zeka düzeyinin ırklarla arasındaki ilişkiye gelince; ABD'de hiçbir siyahın üstün zekalı olmadığı, bu yüzden de yoksulluk ve suç işleme olaylarının siyahlarda daha fazla olduğu iddia ediliyor. Ayrıca bu kitapta ABD'de yaşayan siyahların % 25'inin genetik yapılarında zeka düzeyi açısından sınırlı sayıda 75'in altında olduğu belirtiliyor.

Demokrat Sanatçılar Birliği'nin 4. Kongresi yapıldı!

İsviçre/ Özgür Gelecek-Kısa adı DSB olan Demokrat Sanatçılar Birliği'nin 4. Kongresi, 21 Ekim 1994 günü, Almanya'nın Mannheim şehrindeki Stadhaus salonunda yapıldı. 121 üyesi bulunan DSB'nin 80 üyesi (dördü biraz daha geç geldi) ve yaklaşık 100 civarındaki dinleyici ve misafir sanatçıların katılımıyla gerçekleşen 4. Kongre, üç olumsuzluğa rağmen başarılı bir şekilde sonuçlandı. İlk olumsuzluk, Kongrenin 2 saat kadar geç başlamasıydı.

Dünya'daki tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra, açılış konuşmasıyla kongre başlatıldı. Gündemin 2. maddesi delegelerin tespiti (76 deleğe) idi. Üçüncü madde olan divan seçiminin ardından dördüncü madde olan "DSB'nin amaçları ve tüzük taslağı üzerine tartışmalar"a geçildi. Diğer gündem maddelerine oranla daha fazla zaman alan bu madde saatlerce tartışıldı.

Eski tüzüğe alternatif olarak sunulan yeni tüzük taslağı üzerine yapılan eleştiri ve önerilerde, doğal olarak, iki anlayış ortaya çıktı: Kabul ve red.

İlk oluşturulduğu dönemde belki ihtiyaca cevap verebilen tüzük, artık cevap veremediği için yeni bir taslak hazırlan-

mıştı. Ne var ki, sunulan taslak eklektik olmakla birlikte, bir dizi anlam kargaşasını da taşıyordu. Ayrıca ihtiyaca cevap da vermiyordu. Birinci tüzük kabul edilmemişti. Taslak ise iki seçenektan birini zorunlu kıldı: Ya olduğu gibi kabul edilecekti ya da yapılan öneriler ve eleştiriler dikkate alınmak şartı ile geçici olarak kabul edilecek, seçilecek olan yeni Yönetim Kurulu, yeni bir taslak hazırlayarak iradeye sunacaktı. Ki, doğrusu da bu idi.

Oylamaya geçilmeden önce 15 dakikalık bir "sigara molası" verildi. Ve divan, delegeleri geç kalmaları konusunda özellikle uyardı. 15 dakika sonra salona girildi ve oylama yapıldı. 54'e 21 oy oranında doğru anlayış kabul edildi.

Oylama yapıldıktan yaklaşık 20 dakika sonra "yemek yiyen bir deleğe" geldi ve oylamaya kendisi katılmadan oylamanın yapılamayacağı söylenerek itiraz etti. Yıllardır devrimci mücadelenin içinde olan ve neyin, nasıl yapılacağını bilen bu "yemek yiyen deleğe"nin bu tavrı hiç de hoş değildi. Biraz sonra söz alan sanatçılardan biri, eleştirilerine sert bir nüans yükleyince, divan tarafından uyarıldı. Sanatçı aynı olumsuz tavrını sürdürünce, yerine oturması söylendi ama o, protesto ederek

salondan çıkmayı tercih etti. Peşinden de "yemek yiyen deleğe" çıkınca, demokratik bir kitle örgütü olan DSB'nin kapısına belli bir yapılanmanın tabelasını asmak isteyen ve DKO'lerinden ne "anlamadıklarını" belirtenler de protestoya katıldılar. Dışarı çıkan sanatçıların tavırlarının yanlışlığı vurgulandı ve ikna edilerek tekrar salona alınmaları sağlandı. Kongreye devam edilerek yeniden oylamaya geçildi ve bu defa da 56'ya karşın 20 oy ile doğru öneri, bir kez daha kazandı. İkinci olumsuzluk da, şimdi değiştirdiğimiz protesto tavrı idi.

5 ve 6.'cı gündem maddeleri olan "Eski Yönetim Kurulu ve Daimi Komite'nin DSB Faaliyet Raporu ve Mali Rapor" okunarak, aklandı. 7. maddeye geçilerek yeni Yönetim Kurulu seçildi. 8. ve 9. maddeler olan "Konuk Yazar ve Sanatçıların ve Delegelerin Temennileri" ile "Kapanış Konuşması" olmadan kapanması da son olumsuzluktu.

22 Ekim '94'te, yani Kongre'nin ertesi günü, saat 12'den 23'e kadar devam eden DSB'nin düzenlediği "Enternasyonal Kültür Festivali" zengin programı ve nitelikli sanatçılarıyla salonu dolduran 3 binden fazla insana güzel bir gün sundu.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

"Özel" demokratikleşme

Türkiye'nin "savunma" giderlerinin genel bütçesine oranı üçte bir dolayındadır. Normal olmayan bu oran, bütçe kaldıramayınca, hükümetler "özellemeye" can havliyle sarılıyorlar. Elde ne varsa sat savmala, günü kurtar! Ne de olsa, "devlet deniz yemeyen domuz!" Bunun için gelmiş geçmiş tüm hükümetler vatani satın satıp, yemeyi; ağa babalarına peşkeş çekmeyi seçmişler. Bu sistemin hükümetleri de bundan böyle farklı bir ekonomi politikası uygulamayacaklardır-uygulayamayacaklardır.

DYP-SHP hükümeti de bu temelde oluşmaktadır.

DYP; "özellemeyi" yaşamsal bir sorun olarak değerlendirmiyor. Buna karşın SHP'de "demokratikleşmeyi" yaşamsal bir sorun olarak görmektedir. Ve; "özelleme" - "demokratikleşme" ilişkisi de güya DYP-SHP hükümeti ilişkisinin "yaşamsal" temelini oluşturmaktadır.

Gazeteler, televizyonlar ve diğer kitlesel araçlar da bundan yola çıkarak "özelleme-demokratikleşme" ilişkisini manipülatif bir yönde değerlendirmektedirler. Hükümetin sömürü aracı olmasındaki işlevini gözmezlikten gelip; "özelleme" ve "demokratikleşme" ilişkisindeki özünü tahrif etmekte ve emekçi halkı çeldirici yönlerle sevk etmektedirler.

Olayı bir daha değerlendirelim: "Terörle mücadele yasası", Kürtlere dolu gibi yağın kurşunları, kamuoyuna duyurmayı engellemek için; basına cezalar getirdi. Bu kapsamda ceza alanlar da ağırlıklı olarak; "Kürt", "Kürt ulusal sorunu", "Kürt kurtuluş hareketi" gibi kavramları kamuoyunda tartışanlar oldu. "Cezaevleri"ni "düşüncesini açıklayanlar" değil; Kürt ulusal sorununu açıklayanlar, o konuda tartışanlar, eleştiri getirilenler doldurdu.

"Terörle mücadele yasası"; ormanları yakmayı, köyleri yakmayı, halkı bombalamayı meşru gören devletin kalkması olarak kullanıldı.

Şimdi bu yasa değiştirilmek isteniyor! Neden? Devlet köy yakmaktan, katliamlardan mı vazgeçiyor? Değil!..

Fabrikalar kapanıyor, işçiler sendikasıylaştırılıyor ve işten atılıyor. Bu arada KİT'ler özelleştiriliyor. Özelleştirmeyle birlikte sendikasılaştırma; işten çıkarma kitlesel boyutuyla artacak, bu net bir şekilde görülüyor. Hükümete muhalif sömürü sisteminin partileri bile "ülkede sosyal patlama olacak" diye bağırıyor.

"Özelleştirme" ve "demokratikleşme" krizleri çıkartıp; sonra da sorun çözülmüş ya da çözülmüş gibi gösterilerek sömürü sistemlerinin yaşaması sağlanıyor.

"Terörle mücadele yasası" değişikliği "özellemeye" krizindeki patlamaya set çekmenin "cezalarını" koymaktadır ve artırmaktadır. Devletin Kürde yaptıklarını; işinden olan fabrika işçisine, atılan memura yapmanın yasası tartışılıyor; mecliste... "Emekçileri nasıl susturalım!" diyorlar... "Düşüncüyü açıklama özgürlüğü" gibi cazip kavramlar yoksa, durup dururken tartışılmaz. Altında mutlaka bir çapanoğlu vardır. O da; Kürt ulusuna sunulan zincirlerin eşinin Türkiye emekçilerine takılmaya çalışılmasıdır.

"Özelleştirme" olacak; emekçi halk susacak ve sonuçlarına katlanacak!.. Olacak iş mi?

ÇİZGİLERLE

Manuel Tekin

Erbakan Hoca'nın 11 sıfırlı şabelli mal varlığı ortaya çıktı. Çoğu dövize ve faize bağlanmış bu servetin nereden geldiği ise merak konusu.

www.partizanansivri.net

Sömürü sisteminde futbol

Kapitalist ekonomik ilişkiler, bir birine zıt iki sınıfı doğurdu. Burjuvazi-Proletarya. Bu iki sınıf doğuşundan yok oluşuna kadar, birbirleri ile sürekli savaşım halindedirler. Bu savaşımın özü; emek-sermaye çelişkesidir. Bir yanda üretim araçlarını özel mülkiyetinde bulunduran sınıf; burjuvazi, diğer yanda üretim araçlarından yoksun olan sınıf; proletarya.

Birbirine zıt olan bu iki sınıfın dünya görüşleride birbirinden farklıdır. Her iki sınıf dünyayı farklı yorumlar, farklı gözlüklerden bakar. Bu durum sınıf savaşımını günden güne kızıştırır ve boyutlandırır. Burjuvazi sayı ve kitle olarak düşmanından yani proletaryadan küçüktür. Burjuvazi, tarihsel olarak kendisinden güçlü olan, mezar kazıyıcısı proletarya ve emekçi sınıflara karşı yürütmüş olduğu mücadelede, ömrünü biraz daha uzatabilmek için "Kuraldışı" çıkar, her türlü aracı kullanmayı mübah görür. Düşmanı olduğu sınıf varmakla tüketmemektedir. Burjuvazi vurdukça, açıktan düşmanlık yaptıkça, proletaryanın kini, öfkesi artmaktadır, zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyinin olmadığını anlamaktadır. Bu da burjuvazinin kendi sonunu yaklaştırmaktadır. öldürücü silahlar fayda değil zarar sağlamakta, düşmanın azalmasına değil fazlalaşmasına neden olmaktadır.

Bunu anlayan burjuvazi yeni arayışlara girmiştir. Aradığı şey: Öldüren ama yok etmeyen, hatta düşmanını birbirine düşüreceği, birbirine vurularak, kendisi onlara düşman olduğu halde, onların bundan bir haber olmasını sağlayacak bir silah. Evet, burjuvazi bu silahı bulmuştur ve her geçen gün daha da etkili duruma getirmekte, geliştirmektedir.

Bu silahın adı futboldur. Yalnız şunu da belirtelim; bu silahları çoğaltmak mümkündür ancak biz burada sadece "futbol" silahını ele alacağız. Bu silahı ve gücünü, milyonları nasıl etkilediğini, milyonların faşizme ve burjuvaziye olan düşmanlığını nasıl törpülediğini, milyonları kendine nasıl yabancılaştırdığını anlatacağız.

Bugün ülkemizde köyler bombalanırken, sokak ortasında yargısız infazlar gerçekleştirirken, insanlar işkencehanelerde öldürülüp, sakat bırakılırken, idamların infaz hazırlıkları yapılırken, en ufak demokratik haklar kanla bastırılırken... Yüzbinlerle tanımlanan kitleler, yiyecek ekmeği parası bulamadığı halde, yüzbinlerce lira verip stadımları dolduruyorsa, takım tartışması yüzünden birbirlerini öldürüyorsa, bilmem hangi takım için canını veririm diyorsa bu silahın ne denli güçlü olduğunun göstergesidir.

Kapitalizm, ekonomik, siyasi, ideolojik, kültürel vb. her alanda bunalımlar yumağı bir sistemdir. Özellikle, krizler- bunalımlar, emperyalizmin boyunduruğu altında ki burjuva-feodal sistemlerde bu, daha yoğun yaşanmaktadır. Ülkemizde, bu burjuva-feodal sistemi içerisinde bulunduğu, ekonomik, siyasi, kültürel vb. her alanda bunalım ve kriz en yoğun şekilde yaşanmaktadır. Bu durum ezilen emekçilerde ilk şekliyle bir kimlik bunalımı, arayışı içerisine girmesine neden olur. Hakim sınıflar, bu kimlik bunalımı, arayışını, öfkesinin düzeyine yönelmesini engelleyebilmek için özellikle, fuhuş ve futbolu kullanmakta, yaygınlaştırmakta ve buralarda bağırmasını, küfretmesini telkin etmektedir.

Futbol, bugün burjuvazinin elinde alyon kadar etkili bir silahtır. Nasıl ki burjuvazi kitleleri yabancılaştırmak, uyuşturucu müptelası yapıp kendine bile faydası olmayan insan haline getirmek için uyuşturucu ticaretini el altından destekliyorsa, aynı şekilde insanların yaşanan sorunlara kayıtsız kalmaları için futbolu desteklemek, yaygınlaştırmaktadır. Kulüplerin güçlenmesi, yabancı futbolcu transferi yapması için ulusal gelirin belirli bir payını buralara aktarmaktadır. Başlangıçta sadece sportif amaçlar için yapılan karşılaşmalar, burjuvazinin çıkarlarına hizmet eden çok yönlü ve etkili bir silah durumuna gelmiştir. Burjuvazinin, emekçilerin yarattığı ulusal gelire, sırf üretim araçlarını elinde bulundurduğu için sahip çık-

ması ve ulusal gelirden buralara pay aktarması burjuvazinin bu silaha ne denli değer verdiğini gösterir. Franco'ya ülkeyi nasıl yönettiniz sorusu sorulduğunda "Ben ülkemi üç "F" ile yönettim" der ve bu "F"lerden birini de futbol olarak açıklar.

Kapitalist ilişkilerden kaynaklanan bunalımların kitleselleşip kapitalistlere karşı yönelmesini engellemek için kullanılan emniyet sübabı haline gelmiştir, bugün futbol. Kitleler gerek medya gerekse diğer kurumlar tarafından çekici gösterilen futbol maçlarına akin ederler. Futbol maçlarına başlangıçta sırf iş olsun diye giderler, futbolun alyon tesirinden etkilenmekte zamanla bağımlı hale gelmekte ve fanatikleşmektedirler. Burjuva ideolojisinden kaynaklanan galip gelme hırsıyla takımın, tuttuğu takımın galip gelmesi için bağırır, çağırır, küfür eder, kendini öyle bir kapıtırki bütün dünya ile ilişkisi kesilir, rakip takıma ve taraftarına küfürler yağdırır, düşman kesilir hatta bıçak çeker. Aynen uyuşturucu alan insan gibi olur. Nihayetinde bütün insanlar her şeye ama her şeye yabancılaşır. Futbol dışında dünyadaki hiçbir gelişme onu ilgilendirmez. Nihayetinde insanlar, insanlara düşman olup çıkarlar, şiddet yanlısıdır. Nitekim, sonucu kanlı, onlarca insanın ölümüyle sonuçlanan olaylara gerek ülkemizde, gerekse diğer ülkelerde yüzlerce örneğine rastlayabiliriz.

Bizim gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde futbol milliyetçilik duygularını aşılamaya hizmet eder. Çünkü bizim gibi ülkelerde rantiyelerle hükümanlıklarını sürdüren komprador-burjuvazi, toprak ağaları sınıfı kitleleri rahat sömürebilmek için kitlelere milliyetçilik aşılarlar. Bugün ülkemizde milletvekili ve belediye başkan adayları seçim bölgelerine gittiklerinde yaptıkları ilk işlerden biri, eğer yoksa bölgede bir spor kulübü kurarlar ve futbolcularına da bol keseden forma, krampon ve çeşitli spor malzemeleri hediye ederler. Seçilirlerse daha "mükemmellerini" vaad ederler. Onların akıl hocaları "böyle yaparlarsa kitlelerin sempatisini toplayacağını" söylerler. Tam da bu noktada hakim sınıflar, Kürt illerindeki ulusal harekete kanalizasyonmuş ilgiyi dağıtmak, kendi potasında eritebilmek için, bu bölge futbol kulüplerine devletin tüm maddi ve manevi olanaklarını sunarak, bunların başarılı olmasını sağlamaya çalışmaktadırlar. Bu doğrultuda Van Spor 1. Lige taşındılar; bugün de Diyarbakır Spor'u taşımayı düşünüyorlar ve mutlaka çıkartacaklardır. Yarın başka takımları... teker... teker.

Bu noktada başkanlar, bürokratlar kitlelerin tepkisini kazanmaya başladıklarında, ellerine bayrakları, flamaları alıp maçlara giderler gövde gösterisi yaparlar. Yabancı takımlara karşı galip geldiğinde burjuvazinin güdümündeki medya "VIYANA KAPİTALİZMİNİN VE SÖMÜRÜSÜNÜN YARATICI SPORCU" evlatlık ederler, yetenekli kaleci-

tinler, arabalar hediye ederler. Elektrikle daha dün tanışan halkımız Galatasaray taraftarı olur.

Ülkemiz sermaye birikimini tamamlamadan emperyalizme bağımlı hale geldiğinden, ruhi ve kültürel şekillenmesi çok çarpıktır. Ülkemizde hakim olan lümpen kültürdür. Feodal değer yargıları ve burjuva değer yargılarının harmanlanması. Bu üst yapı ve bu kafa yapısına sahip insanlar özenti duygularıyla hareket ettiklerinden, çoğunluğunun yaptığı şeyin nedenini bilmeden kendisi de yapar. Başkaları takım tutuyor diye kendisi de tutar, başkaları hergün maça gidiyor diye kendisi de maça gider. Bütün bunları başlangıçta özenti sebebiyle yaparken zamanla bağımlılık yapar ve bütün beynini kaplar. Nasıl ki özenerek sigaraya, içkiye, uyuşturucuya başlayıp sonra müptelası oluyorsa, futbol müptelası olması da aynen böyle gerçekleşmektedir. Sonuçta çilekeş emekçi halkımız ailesine karşı olan sorumluluklarını yerine getirmeyen, ailesinin en gerekli ihtiyaçlarını gidermezken futbol maçlarının hiçbirisini kaçırmaz. Aynı takımı tutmadığı için arkadaşını sevmeyi, daha da öte ona bıçak çeker. "Ben kar-kış demeden hiçbir maçı kaçırmıyorum" diyerek övünür, kendini ayrıcalıklı sanır. Yabancı odunu kömürü, yiyecek ekmeği, giyecek ayakkabısı yoktur belki de. Ama halini hiç düşünmez, takımın peşinde koşur durur. İşçi arkadaşları maaşlarına zam yapılması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi için grev yaparlar, her şeye zam gelir; yargısız infazlar, idamlar, vs... ler tartışılırken o takımı peşinde koşur, bir de grev gözcüsü arkadaşına sorar "bu maçı ne olur abi"(!)... Evet ne yazık ki olup biten hiçbir şey onu ilgilendirmez.

Hakim sınıflar aynı zamanda futbolda gelişen çeşitli olumlu-olumsuz olaylarda kendi lehlerine çevirmesini iyi bilirler. Her olay onlar için gündemi saptırarak, onun kitlelerle yaratacağı tepkiyi karartmak için kullanılır. Eğer, milli maçlarda galibiyet almışsa zaten havasından geçilmez; bu olay günlerce her renkten burjuva medyanın gündeminden düşürülmez; "Ulusal Gurur!" ları şahlanır. Yok eğer yenilmişse, yine medyanın gündeminden düşmez, hakim sınıfın medya alanında sözcüleri günlerce sürmanşetten hakeme küfredir; Hristiyan Avrupa'nın "Gelişen!", "Çağdaş!" Müslüman Türkiye'ye tarihsel kinleri olduğu vs propagandaları ile halkımızda ırkçı faşist eğilimlerin gelişmesini sağlamaya çalışır. Tabi, bu sürede, o süreçte gündemde olan katliam, işkence, yolsuzluk pisliklerini halkımızın ilgisini dağıtarak gündemden uzaklaştırmaya çalışır.

Aynı şekilde, Türkiye'nin dört tarafı kan gölüne çevrilirken, hergün yüzlerce insan faşizmin işkencehanelerinde, en iğrenç şekilde kenelelirden geçerken, yüzlerce insan sendikacı yurtdışı devrimci de-

mokrat insanlar düşüncelerinden dolayı hapse atılırken hiçbir burjuva basın, yazarlarının, milletvekillerinin yüreklerini rahatsız etmezken, hiçbir tepki göstermezken, bir Tanju Çolak araba kaçakçılığı yaptığı için 20 ay hapse mahkum oldu diye tüm burjuva basın, yazarları ve milletvekilleri insanlık timsali kesilerek "içleri kan ağlayarak" Tanju'nun affedilmesi için büyük kampanyalar başlattılar; milletvekilleri Tanju'nun affedilmesi için her türlü girişimde bulunacaklarına dair söz verdiler. Tabi yine bu olay kullanılarak günlerce ve hafta aylarca gündemi karartmaya çalıştılar. Ancak çabaları boşa gitti. Ama hayır; hakim sınıflar affedebilir. Ancak görüntüyü kurtarmaları gerekiyordu; Tanju cezasını çekip "Adalet" yerini bulmalıydı. Yani, Tanju Çolak, egemenlerin görüntüyü kurtarma kaygılarının kurbanı oldu. Hakim sınıflar genelde spora, özeldir futbola rantiyelerinden büyük paylar ayırırlar, başarılı takımları desteklerler. Kitlelere milliyetçilik aşılarlar, büyük kulüplerin yönetimlerine faşist ülkücülerin gelmelerinin nedeni takımları aracı olarak kullanıp bu takım seyircilerini ülkücü yapmaya çalışmaktır. Amigolar maçlarda faşist sloganlar atarak kitlelerin beyinlerini yıkamaya çalışmakta, gelişmekte olan ulusal ve sınıfsal mücadeleye karşı halktan insanları, devrimci, demokrat, yurtsever insanların karşısına dikmeye çalışmaktadır.

İşte kuraldışı bir savaş. Düşmanlığın dahili mertçe olmadığı kallesçe bir savaş. İnsanları uyuşturarak beyinlerini yıkayarak, sorunlara ilgisizleştirilerek potansiyel bir tehlike yaratmaya çalışmaktadırlar. Bütün amaçları, bütün hedefleri üretim araçlarını ellerinde tutmak, sömürülerini rahatça sürdürmek. Yüz binlerce emekçi halkımız sömürülmeye karşı olduğu halde elleri, kolları bağlanmış, alyon kadar lanet olan futbol illetine bulaşmış, bu silahla vurulmuştur. Alyon kadar etkili, din kadar tehlikeli bir silah.

Ülkemiz ve dünyada, hakim sınıflar spor maskesi altında halkları aldatmakta onların devrimci ruhlarını nötralize etmekte kendileri için "yararlı", "uyusal" insanlar haline getirmeye çalışmaktadırlar.

Sonuç olarak sayı ve kitle olarak kendisinden katbe kat fazla olan bugün ve yarının yaratıcısı olan sınıf bu silah neticesinde sömürücü sınıfa karşı toptan savaşmamaktadır. Proletaryanın sınıf bilinçli öncüsü burjuvazinin bu silahını, vermiş olduğu köylü gerilla savaşını ile etkisiz hale getirecek. Bütün umutlarını boşa çıkaracak; kuracağı yeni toplumda tüm spor dallarını, fanatizmin, faşizmin, sömürünün haksız kazancını ortadan kaldırmak için mücadele edecek. Çünkü en etkili silah MLM bilimidir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi (10 Kasım 1965)

Çin Komünist Partisi resmi yayınlarında Kültür Devrimi'nin başlangıç tarihi 10 Kasım 1965 olarak verilir. Kültür Devrimi öncesi gelişmeleri ele almak, devrimin izlediği sürecin daha sağlıklı kavranmasını, algılanmasını yardımcı olacaktır. Sosyalizmin inşasına girişmiş olan Çin'de nüfusun büyük çoğunluğu eğitimsiz yoksul köylü kitlelerinden oluşması ve işçi sınıfının tarihsel zayıflığı, nitelikli işgücünün, teknisyen ve kadroların çoğunun orta ve zengin köylü ve toprak ağası kökenli olmasını zorunlu kılıyordu. Ayrıca uzun devrim savaşlarında ve mücadelenin her alanında yetenekli kadroların çoğunun ölmesi, yetersiz kadroların sorumlu yerlere gelmesini zorunlu kılıyordu. Çin Devrimi çok büyük fiziki tasfiyelere yönlenmiş, hainler ve karşı devrimciler dışındaki kişileri üretim sürecinde kazanma yolunu seçmişti. Fakat devrime tam olarak sahip çıkanlar yeni neslin çocuklarıydı. Nitekim Kızıl Muhafızların pek çoğu

Kavganın Güncesi

da bunların arasından seçilmişti.

1965 yılında Mao Zedung tarafından başlatılan Büyük Proleter Kültür Devrimi tamamen mantıklı, Marksist bir atılımdır. Kültür Devrimi sürecinde, fabrika ve okullarda aralıksız toplantılar düzenleniyor ve bu tartışmalar esas olarak partiyi ve devlet aygıtı içerisinde çöreklenmiş bürokrat kadrolara karşı kitlelerin eleştirisi şeklinde sürdü.

25 Mayıs 1966 günü duvar gazetelerinden biri öğrenciler tarafından Pekin Üniversitesi'nin duvarına asıldı. Bu, muazzam bir yankı uyandırdı. Duvar gazetesinde üniversite yönetimini eleştiriyorlardı; Kültür Devrimine getirilen kısıtlamalara dile getirildiler. Duvar gazetelerinin asılmasına getirilen kısıtlamaları da teşhir edildi.

Yüksek mevkilerdeki insanları da eleştirebilme hakkını isteyen talepleriyle bir-

likte, karar ve cesaretle örnek bir devrimci tavır gösteren bu duvar gazetesi, Mao Zedung tarafından duyuldu. Bunun üzerine Mao, metnin radyoda yayınlanmasını, 1 Haziran günü de gazetelerde basılmasını istedi. Böylece geniş çapta bu yayıldı. Böylelikle burjuva çizgisi izlediğinden şüphe edilen, parti yetkililerine karşı ayaklanma yukarıdan da teşvik gördü. Bu olay Kültür Devriminde bir dönüm noktası olmuştur. Bu duvar gazetesi "İlk Marksist-Leninist duvar gazetesi" olarak tanınıldı.

ÇKP Merkez Komitesi Genişletilmiş Toplantısı Kültür Devrimi'nin sürdürülmesini destekledi ve ünlü 16 maddelik talimatıyla "karşıklıktan korkmayın, sağcıların korunmasına ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin bastırılmasına karşı çıkın" mesajını verdi. Ağustos 1966'da yapılan bu toplantı ertesi gün Kızıl Muhafızlar İmparatorluk tarihinden kalan herşeye yöneldi. Eski kapitalistleri bulup mallarına el koydular. Ülkenin dörtbir yanını dolaşmaya başladılar ve propaganda çalışmalarına hız verdiler. Tipki Uzun Yürüyüşte olduğu gibi, fabrikalarda ve komünlerde mola veriyor, çalışmalarına yardım ediyorlardı. Ayrıca Mao'nun Kızıl Kitap'ı yüz milyonlarca basılmasına karar vererek kitlelere dağıtıyor ve büyük afişlerle sokakları donatıyorlardı.

ÇKP içerisindeki kapitalist yolculara ve belli mevkilerde olan bütün bürokrat ve gizli burjuvalara karşı açılan Büyük Proleter Kültür Devrimi bütün heybetiyle Çin'i de aşarak bütün dünyaya yayıldı. Asya'nın yanı sıra Türkiye'de dahil olmak üzere Avrupa'da büyük kitle gösterilerine, öğrenci hareketlerinin kabarmasına neden oldu. BPKD, dünyanın birçok yerinde ezilen halklara esin kaynağı olurken, Türkiye kesitinde de proleterya partisinin doğuşu ve gelişiminde etken oldu. BPKD, devrimini yapmış ülkelerde sınıf mücadelesinin daha da keskinleşerek devam edeceğinin ve böylece kitle hareketleriyle devrimci ruhun canlı tutulması zorunluluğunun pratiğe yansımalarıdır.

Dazubao'lar ve siyasette aktif kadınlar kültür devriminin iki simgesiydi (Dazubao: Çin Kültür Devrimi sırasında halkın kullandığı duvar gazetesi)

Sun Yatsen (1866- 1925)

12 Kasım 1866'da Kuangtung Eyaleti'nde Macao yakınlarında doğan Sun Yatsen, yoksul bir köylü ailesinin oğluydu. Kendi köyündeki ilköğretim üç yıl eğitim gördükten sonra, terzilik öğrenmek amacıyla Macao'ya, oradan da Hawaii'ye gitti. Batı kültürüyle aydınlanmış olarak 1883'te Çin'e geri döndü. Bir yıl sonra Hong Kong'a giderek tıp öğrenimine başladı. 1892'de cerrah olarak tıp öğrenimini tamamladı. 1894 yılında patlak veren Japonya ile savaşın kaybedilmesinin devrim için uygun koşullar doğuracağını düşünerek Çin'in Yeniden Doğuşu İçin Birlik adlı örgütü kurdu. 1895'de Kanton'da silahlı bir ayaklanma hazırlığına girişti ancak, silah ve cephaneyi getiren geminin Çin'li yetkililerin eline geçmesiyle darbe planı ortaya çıkarıldı. Sun Yatsen yurtdışına kaçmak zorunda kaldı.

Sun Yatsen, sürgün yıllarını, Avrupa'daki Çinli öğrencilere siyasal konferanslar vererek ve ayaklanma için gerekli maddi kaynak arayarak geçirdi. Boksör ayaklanmasına (yabancı düşmanlığına karşı geliştirilen halkın tepkisi) karşı çıktı. 1905 Rus Devrimi'nin ve Narodnikler'in (Rusya'da anarşist bir grup) görüşlerinin etkisiyle ünlü "Üç İlke" sini belirledi. Kurduğu örgütün başka örgütlerle birleşmesiyle "Ortak Birlik" in programını da bu üç ilke teşkil etti. Bu üç ilke Çin'de Mançu Hanedanı devrimine, demokratik bir cumhuriyetin kurulması ve toprakta eşit mülkiyet hakkının sağlanmasını içeriyordu.

Ortak Birlik'in görüşlerine yakınlık duyan küçük rütbeli subay önderliğinde Ekim 1911'de Wushuang'da başlayan ayaklanma sonucunda Hupey eyaletinde Cumhuriyet ilan edildi. Sun Yatsen ülkesine geri döndü. 30 Aralık 1911'de Cumhuriyet başkanı seçildi.

13 Ağustos 1912'de Ortak Birlik, Kuomintang (Ulusal Birlik Partisi) adlı bir partiyi dönüştürdü. Reformların yapılması savsaklanınca bazı eyaletlerde baş gösteren ayaklanmalar kanlı bir biçimde bastırıldı. Sun Yatsen Aralık 1913'de yeniden Japonya'ya sığınmak zorunda kaldı. Çin'de monarşinin yeniden kurulmasına karşı mücadele amacıyla Çin Devrimci Partisi'ni kurdu.

Çin'de ki birbiri ardına patlak veren ayaklanmalar sonucu 1916'da Kanton'da Bağımsız Güney Eyaletleri Federasyonu kuruldu. Başına Sun Yatsen getirildi. Ekim devrimi sonrasında iki ülke arasında karşılıklı destek temelinde dayanan ilişkiler yoğunlaştı. 1921'de Çin Komünist Partisi'nin kurulmasından sonra, 1924'de yapılan Kuomintang Kongresi'nin kabul ettiği "üç büyük ilke" uyarınca Sovyetler Birliği ile ittifak, ÇKP ile işbirliği ve işçi, köylülere yardım politikası benimsendi.

Sun Yatsen Çin'in geleceğini belirlemek ve Çin'in birleştirilmesi amacıyla Pekin'de düzenlenen bir kurultaya gittiği sırada, burada 12 Mart 1925'de akciğer kanserinden öldü.

Lenin 1912'de Sun Yatsen'in partisini "burjuva partisi olmasına karşın devrimci" olarak niteledi. Mao Zedung sadece 1906 ile 1908 yılları arasında yedi kez ayaklanma girişiminde bulunan Sun Yatsen'in yulgnlığına karşı sürekli verdiği "bir kez daha deneyelim" cevabından övgüyle söz eder.

Yaratıcı bir kadro: Tuncay Çarıkçioğlu (3 Kasım 1992)

Tuncay Çarıkçioğlu 12 Eylül Askeri Faşist Cunta'sının en yoğun saldırı döneminde İstanbul'da Mühendislik öğrencisiyken TKP(ML)'nin yürüttüğü faaliyetlere aktif olarak katıldı.

Mücadelede yetkinleşmekteyken, 1985'te faşistlere esir düştü. Gösterdiği örnek komünist tavırla, işkencecileri kendilerinin bozguna uğrattı. Mahkeme salonlarını siyasal propaganda alanı gibi kullanan Tuncay Çarıkçioğlu, çıkar çıkmaz parti faaliyetlerine katıldı; YMLGB'nin kurucu önderleri arasında yer aldı.

1987'de üyesi olduğu TKP(ML) içindeki ideolojik-siyasi, örgütsel pratik faaliyetleriyle hızla yetkinleşti. 1989'da gerilla

Tuncay ÇARIKÇIOĞLU

faaliyetine katılmadan önce Kayseri, Sivas ve daha sonra Çukurova'da faaliyet yürüttü. Kıy yaşamına yabancı olmasına ve gözlerindeki ileri derecedeki buzukluğunun dezavantajlarına rağmen, tereddütsüz katıldığı gerilla faaliyetindeki fedakarlığı, çalışkanlığı, örnek kişiliği ve önderlik vasıflarıyla gerillalar ve halk kitlelerine kendisini kısa sürede sevirdi.

Gerilla faaliyetinin Çetin'i Tuncay, 1990 baharında KBK üyeliğine atandı. 1991 sonbaharındaki 4. konferansta MK'ya seçildi. Halkın, devrimin ve üyesi olduğu komünist partisinin genel menfaatleri doğrultusunda hareket etti. BABK (Batı Anadolu Bölge Komitesi) sekreterliği görevine atandı. Tuncay'ın İstanbul'daki çeşitli oluşumlarında gözönüne alan MK Çetin'i Asken Komisyon üyeliğine getirip, Karadeniz ve İç Anadolu bölgesi gerilla faaliyetine atadı.

Komünist önder Tuncay Çarıkçioğlu atandığı görev alanına gittikten sonra 1992'de Tokat'ın Almus ilçesi Arasu köyünün Eskiçi mezarında, 2-3 Kasım 1992'de faşist TC güçleriyle giriştikleri saatlere süren çatışmada şehit düşen komünist önder Çetin, şehit düşerken yoldaşlarına bıraktığı şanlı kızıl bayrağı, yoldaşlarından Türkiye ve T. Kürdistanı dağlarında ve metropollerinde daha bir dalgalandınyor.

Yeşermek üzere toprağa düşenler

Ergül Küçükbaş, Veli Karasu, Eşref Şahlar, Aziz Gözetmen, Nubar Yahya, Ali İlyas, İsmail Çiğdem, N. N. Önder, Önder, F. N. ve Bat-

maz, M. İskaydır, Celal Usta, Kazım demirtaş, proleterya partisi saflarında mücadele ederek şehit düşenler. Ayrılanı için delemi de yasıyor

İbrahim diyor ki

Sınıf mücadelesi ve Aleviler (*)

Bölgedeki sınıf mücadelesi ve köylü kitlelerinin siyasi bilinç düzeyi:

Şimdi sözkonusu bölgede köylülerin yürüttüğü sınıf mücadelesi ve bilinç düzeylerinin ne durumda olduğunu gözden geçirelim.

Faaliyet gösterdiğimiz alanın devrimci geçmişi, Osmanlılara kadar uzanıyor. Yaşlı köylülerden edindiğimiz bilgilere göre, Osmanlı düzeninin son yıllarında köy ağalarının ve Osmanlı devletinin zorbalığına karşı isyan eden kırk kadar köylü, dağlara çıkarak çeteler oluşturmuşlardır. Çetecilerin hepsi de ağalar tarafından ezilen, yoksul köylülerdir. Kendi kapısında hizmet ettikleri sürece, ağa bunları askere aldırılmamıştır; ne zaman ki bunlar ağalara boyun eğmeyi reddetmişler, o zaman, ağalar bunları, "asker kaçağıdır" diye devlet güçlerine ihbar etmişlerdir. Çeteler, zaman zaman ağaların evlerine baskınlar yapmışlar, bir yandan da devlet güçlerine karşı direnmişlerdir.

Kurtuluş Savaşı'ndan sonra "ağa"ların halkın üzerindeki baskısı devam ediyor. Özellikle yoksul köylüler, ağaların kurbanı altında babalarından miras aldıkları kölelik mesleğini devam ettiriyorlar. Ağalar ve devlet, yoksul halkı ezmede birbirleriyle yarış ediyorlar. Bu zulüm yoksul köylülerin sabır taşıını çatlatıyor.

(...) Özellikle, 1967'den beri kırık bölgelere yayılan devrimci kuvilcimin tutuşturduğu noktalardan biri de, faaliyet gösterdiğimiz alandır. Bölge köylüleri, demokratik hakları uğruna birçok miting ve yürüyüş düzenlemiş, haykırdığı devrimci sloganlarla egemen sınıfların yüreğine korku salmıştır. Hatta bu eylemlerden dolayı bir kısım köylü önderleri hapisleri boylamıştır.

Yurtsever gençliğin verdiği şehitlerden ikisi buralıdır. Bu iki yurtsever gençin ölümü, halkın sınıf kimini iyice körüklemiştir. Ayrıca Sinan ve arkadaşlarının egemen sınıfların zorba güçleri tarafından hunharca kurşunlanması da halkı derinden etkilemiştir.

Bölgede devrimci düşünceler, devrim ve silahlı mücadele arzusu, siyasi bilinç umulmadık ölçüde yayılmış ve gelişmiştir.

Bölgedeki 21 köyden 5-6 tanesi Sünni geri kalanları ise Alevidir. Alevi köylülerin hemen hepsinde dinci baskıların etkisi sifira indirilmiştir. Daha 20 yıl önce, halkın sürdürmek ayağını öptüğü dedelerin hali şimdi yüreklere acısızdır. "Devrimci değilim" diyen dedeyi bulmak olanaksızdır. Bunların çevrenin baskısıyla devrimci geçindiğini halk bildiğinden, onları sahtekarlar olarak görüyor ve sözlerine pek saygı göstermiyorlar.

Sünni köylerde, dinin etkisi hala kuvvetle devam ediyor, hocaların, hocaların, gerici din adamlarının, köylüler üzerindeki gerici etkileri hala ayakta duruyor. Bölgede, Sünniler genellikle tutucu ve gerici. Aleviler ise ilerici ve devrimci bir rol oynuyorlar. Bunun nedenleri üzerinde burada durmayacağız. Yalnız şunu belirtelim ki, yerel gericiler ve devlet güçleri, köylülerin sınıf mücadelesini Alevi-Sünni çatışmasına dökererek soyuzlaşmak için ellerinden geleni yapıyorlar; Aleviler aleyhine Sünnileri kışkırtmaya ve böylece ezilen ve sömürülen köylüleri birbirine düşürmeye çalışıyorlar; özellikle gerici din adamları, "devrimciliği", "kızılbaşlık" olarak damgalıyorlar, "baksana hep kızılbaşlar bu düşünceleri taşıyor, bu iş kızılbaşların ta kendisidir" diye köylüleri sahtekarca aldatmaya çalışıyorlar ve ne yazık ki hala emekçi Sünnilerin çoğunluğu da buna alet ediliyor. Fakat Alevi halkı genellikle bundan etkilenmiyor. Bunlar, "Sünnilik, Alevilik, Kürtlük, Türklük diye ayırım yapmak yanlış, bu kavga yoksul-zengin kavgasıdır, kimsen olursa olsun bütün yoksulların birleşmesi şarttır." diyorlar.

Faaliyet gösterdiğimiz 21 köyden, 20 tanesi Kürt'tür, alevi köylerin hepsi de Kürt'tür. Fakat bölgede Kürt milliyetçiliğinin en küçük bir belirtisine bile rastlamak olanaksızdır. Tersine, egemen sınıfların zorla "Türk'leştirme" politikası epey başarı kazanmış ve Kürtler arasında bile "Türk milliyetçiliği"nin başgöstermesine yol açmıştır. Halkın çoğunluğu, yoksul Kürt ve Alevi olduğu için yüzyıllardan beri üçü bir baskının (ekonomik, ulusal ve dini baskıların) boyundurduğuna koşmuşlardır. Baskıların baş uygulayıcısı olan egemen sınıfların zorba devlet gücü, halkta korku yaratmayı da bir ölçüde başarmıştır. Bu korku özellikle yaşlılarda kendini gösteriyor ve bunlar, silahlı mücadele sözkonusu olunca aşırı çekinceli davranıyorlar. Kasımoğlu ve Dersim ayaklanmalarının bastırılmasının ve bundan sonra ezilen halka vahşice işkence edilmesini de bu aşırı ihtiyatlılıkta payı vardır.

Burada olumsuz bir nokta olarak şunu da belirtmeliyiz: Bir kısım köylülerin Almanya'ya gitmiş olması, diğer bir kısmının da gitme umudu, bölge halkının devrimci öfkesini az da olsa yatıştırmıştır. Öte yandan yoksul köylülerin ve özellikle yoksul köylü gençlerinin hemen hemen hepsi silahlı mücadele düşüncesinde birleşiyorlar. Bunlar arasında, herşeylerini feda edip silahlı mücadeleye hemen katılmaya hazır olanlar da var.

İkolluk öğrencileri ve az çok konuşmayı beceren 4-5 yaşındaki çocuklar bile kendilerini devrimci görüyorlar, bozuk Türkçeleryle "devrimciyim", "sosyalistim" diyerek sol yumruklarını havaya kaldırıyorlar.

Genç kadınların, gelin ve kızların çoğu devrimci mücadeleye güçlü bir sempati duyuyorlar. Silahlı mücadelenin özlemini çekiyorlar. Olen devrimci gençler için ağalar söyleyip, gözyaşlarını döküyorlar. Bölgede faaliyet gösteren arkadaşları sevgi ve saygıyla bağlarına basıyorlar. Hatta bir kısım genç kızlar, illerde katılmayı düşündüğü silahlı mücadeleye engel oluşturmamaları için, evlenmeyi bile düşünmüyorlar.

Bölgede devrimci hareketimizin henüz yeni etkinliği başladığı bu dönemde bile, devrimci düşüncelerin yoksul halk arasında nasıl kök salıp yeşerdiğinin yüzlerce somut örneğini görmek olasıdır.

(*) "Hükümet alevi din adamı yetiştirecek okullar kurulmasını ve Diyanet İşleri'nde alevilerin temsilini tartışmaya açıyor" TC'nin buna neden gereksinim duyduğunu İK yoldaş Ekim 1971'de yazdığı Kürecik Bölge Raporu'nda dikkat çekmişti. Bugün tartışılır hale gelen bu konu nedeniyle İK'nin yazısını yayınlarken, güncelliği açısından yazının başlığını biz koyduk.

Hayır De! Örgütlen

Her gün 8 Mart "şiarıyla hareket eden EKB, 1995'in 8 Mart'ına kadar bir dizi eylemliği içeren Hayır De! Örgütlen kampanyası başlattı. 1994'ün 8 Mart'ında yapılan ve Cinsel, Ulusal, Sınıfsal sömürüye son adını taşıyan kampanya ile işçi-emekçi ezilen kadınlarla kucaklaşan, onlara politik bilinç taşıyan ve onları mücadelede katma çabası veren EKB olumlu bir çalışma yapmış ve ülkemizde ilk kez Emekçi Kadınlar Birliği önderliğinde "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" mitingi yapılmıştır.

Hayır De! Örgütlen kampanyasını bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyuran EKB 1995 8 Mart'ını, 1994'ün 8 Mart'ından daha görkemli, işçi emekçi kadınları daha sıkı ve daha güçlü kucaklaşarak kutlama azmiindedir.

Ekonomik, siyasi, askeri, kültürel vb. vb. her alandan bir yığın baskı zulüm ve katliamla emekçilerin bunaltıldığı bu ortamda tüm bu yaşananlara Hayır demenin, ve hayır demekle kalmayıp tüm bu olumsuzlukların alter-natifini yaratmak için de her türlü örgütlü mücadeleden yaşama geçirilmesini zorunluluğunun tekrar tekrar bilinçli ve geniş kitlelere mal edilmesi perspektifiyle hareket eden EKB Türk-Kürt ve çeşitli milliyetlerden oluşan ezilen emekçi halkımıza şöyle çağrıda bulunmaktadır.

"Biz işçi ve emekçi tüm ezilenler, egemen sınıfın çok yönlü ve azgın saldırılarının ağırlığı altında bin yıllık suskunluğumuzla ezilmekteyiz. Bir anda gündün güne artan emperyalist boyunduruk, dış borçlar, IMF ve Dünya Bankası eliyle dayatılan kölelik anlaşmaları... Öte yanda derinleşen krizden azgınlaştığı egemen sınıfın devlet eliyle örgütlediği, işçi-emekçi halka, Kürt halkına yönelttiği resmi-sivil faşist saldırılar, kudurganlaşan haksız savaş, köy yakmalar, toplu katliamlar, sokak infazları, cezaevi baskınları... işçi kıyımları, zamlar, sendikasılaş-tırma, eğitimi haraca bağlama politikaları... işsizliğin, açlığın ve sefaletin, savaşın, sövenizmin ve ırkçılığın, özelleştirme adı altında soygunların,

rüşvetin ve yolsuzlukların, ahlaki çürümenin; kısacası faşizmin hüküm sürdüğü bu topraklarda ekmegimizi ve özgürlüğümüzü kazanmak için dövüşmekten başka yol yok!

Karşı çıkmazsak eğer sırada yeni katliamlar, köy yakmalar, ücret ve maaşların dondurulması, toplu işten çıkarmalar, yeni vergi ve zamlar, yeni savaş bütçeleri... ve gittikçe kararın bir dünya var.

Tüm bu haksızlıklara karşı, olması gereken onurlu bir yaşamı savunuyor-sak eğer, başlatmış olduğumuz HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN! kampanyamıza sen de katıl!

HAKSIZ SAVAŞA HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; Kürt kardeşine kalkan elleri durdurmadıkça, boğazından kesilip haksız savaşa akıtılan trilyonları ve yitirdiğin insanlığı geri alamazsın.

GÖZALTINDA KAYBETMELE-RE,

SOKAK İNFAZLARINA HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; katledilen devrimcinin soluğu, senin susturulan sesin, gaspedilen hakların, aydınlık yarınlarındır.

CEZAEVLERİNDEKİ SALDIRILARA HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; baskılara karşı koyanların senin bağrından koparılışı, senin de tutsaklığındır.

ÖZELLEŞTİRMEYE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; sermayeye peşkeş çekilen senin ve çocuklarının geleceğidir.

İŞSİZLİĞE HAYIR DE!.. ÖR- GÜTLEN!

Çünkü; işsizlik kader değildir. Sen sustukça sıra sana da gelecek.

AÇLIĞA SEFALETE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; üretilenler herkese yetecek,

açlık ve sefaleti ortadan kaldıracak boyuttur.

KADINLAR ÜZERİNDEKİ ÇİFTE SÖMÜRÜYE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; yaşamı üreten emekçilerin yarınsı kadindir.

GERİCİ-PARALI EĞİTİME HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; gaspedilen senin bilimsel eğitim hakkındır. Senin cehaletin onlara cesaret veriyor.

FAŞİST REJİME HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; işbirlikçi egemen sınıfların baskı ve zoru, elini kolunu bağlıyor; özgürlük yoksunluğu yaşamını boğuyor.

EMPERYALİZME HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; emperyalizmin ağırlaşan boyunduruğu köleliğini daha da katmerlendiriyor.

ÖRÜTSÜZLÜĞE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; örgütsüz bir halk, köle bir halktır!

İşçi-Emekçi Tüm Ezilen Kadınlar; Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Baskıya

HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN! MÜCADELEYİ YÜKSELT!

Bu çağrıya kulak ver! Bin yıllık kölelik zincirlerini kır artık sen konuş! Bugününü haykır, geleceğini iste! Sermayenin saldırılarına ancak birlikle, örgütlenerek karşı durabileceğinizi unutma! elinden alınmaya çalışılan örgütlenme hakkına sahip çık! Hangi alanda olursan ol, erkek sınıf kardeşlerinle birlikte omuz omuza mücadele ile kırılabilir bu zincir. Sesini Emekçi Kadınların sesine kat ve ilerle! Seni bekleyen umut dolu aydınlık yarınlar..

Gücümüz Örgütlülüğümüzdür!"

EMEKCİ KADINLAR BİRLİĞİ

"Yalancının mumu yatsıya kadar yanar"

Demokratik ve kolektif çalışmayı içine sindiremeyen, ortak yaratılan değerlere grubçu zihniyetle el koyan ve onu pervasızca siyasal çıkarları için kullanan Özgürlük Dünyası okuru kadınlar, bu anlayışlarını küdeleri aldatarak ya da aldatılmayı zannederek hummalı bir şekilde hayata geçirme çabasıdadırlar. Kimi yerde EKB içinde ortaya çıkan sorunları ve dışlanışlıklarını gizledikleri gibi kimi yerde de "gerçek" EKB biziz diye, Emekçi Kadınlar Birliği Bülteni satışını engelleme tavrına girmişlerdir. Her iki tavırda da haksız konumda olmanın ve demokratikliği içine sindirememenin acizliği vardır.

Koşu açıldıkça tereddüt düşüyorlar. Kendi içlerinde kendilerine hak verselerde kitlelerin sorgulayıcı yanlarından, gerçek öğrenmelerinden çekiniyorlar. zira herkes biliyorki EKB'yi doğuran ihtiyaç ve EKB'nin oluşumu onların bugünkü konumunu yadsımaktadır. EKB kadın sorununu toplumsal sorunun bir parçası olarak gören ve çözümünün de ancak sınıfsal kuruluşla mümkün olacağını kabul eden çeşitli kurum, kuruluş, kişi ve kadın gruplarının oluşturdukları Birleşik Demokratik Kadın Örgütülüğüdür. Bölünmeden söz ettiklerinde insana sormazlar mı peki sizinle aynı tavrı koyan başka siyasal anlayış var mı? diye. Bolca küteselleşmekten söz eden bu arkadaşlar, başka siyasal anlayışlarla birlikte olabilmeye yetisini gösteremekte ve kendilerini kendi grubu çıkarlarına mahkum etmektedirler. Bir bizbir de sıradan insanlar olur anlayışından kendilerini kurtaramamaktadırlar. Sıradan insana ulaşma adı altında -sanki sosyalistlerin böyle çabaları yokmuş gibi- sıradan kalmaya hevesli olan arkadaşlarımız, sıradan insan politikleşmesinden, pek rahatsız olmaktadır. Zira politikleşen insan hesap sorar, yargılar, insanların siyasal tercih yapmasından, ya da siyasal kimliği savunmasından korkan ya da onu yadsıyan insanların toplumsal mücadeleye katacakları fazlaca da bir şey olamaz.

Özgürlük Dünyası okuru kadınların şu anda uyguladıkları taktik nerede bir DKÖ (örneğin Zeytinburnu Halkçı) varsa oraya çağıda olanın dışından ithal okuyucularını yığıp almalace bir kadın komisyonu oluşturup orada ayrıltıktan söz etme cesareti göstermeden kendilerini EKB olduğu propagandasını yapmaktır. Ve Emekçi Kadınlar Birliği bülteninin satışını engellemektir.

Ortak yaratılan bir değer olan Emekçi Kadınlar Bülteni'ne darbeci bir tarzda el koyarak, EKB olma hakkı kazanılamaz. Unutulmazlık yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Devrimcilere, siyasal anlayışlara saygısı olmayanların onların emçini inkar edenlerin, hatta o emçin üzerine korunmaya çalışanların sıradan insanlara karşı saygısı hiç olmayacaktır, bu böyle bilinc.

DERSİM'DE YÜKSELEN BİR ANANIN ÇIĞLIĞI "Çocuğumu ateşe verdiler"

Bu ses önce Dersim'de tek tek çıkmaya başladı, sonra sesler operasyonun yoğunlaşmasıyla beraber çoğalmaya başladı, daha sonra Türkiye'nin batı ellerine, Karadeniz'e, güneye, oradan da bu çığlık meclisin kapılarını zorladı. Sonra Avrupa'ya vardı. Yayıldıkça yayıldı, büyüdü, çoğaldı, yürüyüşler, korsanlar, işgaller, basın açıklamaları, gizli kapılar ardında yapılan senaryolara, oradan da kamuoyunun gündemine oturan DERSİM KATLIAMI.

Şimdiye kadar her ne kadar, yakmalar, yıklarlar, cinayetlerden bahsedildi ise de böylesine vahşet dolu-su bir tablo bu operasyonda kamuoyunun gündemine girmedi. 38 Dersim Katliamı'nda Türk ordusunun 80 bine yakın Dersim Kürdünü katlederken; genç-ihthiyar, kadın-kız olmasına rağmen, bundan çocuklarda nasibini almışlardır. Türk ordusu tarafından süngünün ucuna takılan çocuk cesetleri, ana rahminde süngünün ucuna takılan ananın karnı ve boy boy poz veren Türk subayları. Bugün bu politikanın devamı ve tekrarı yeniden yaşanıyor.

Dersim'in, Ovacık ilçesi, Deri-emirhan köyünde yaşananlar ise vahşetti. İsminin yazılmasını istemeyen köylü ananın anlatımlarına kulak verelim:

"Sabah uyandığımızda köy as-

kerler tarafından sarılmıştı. Operasyonlardan önce zaten birkaç kere bombalanmıştı ve sürekli rahatsız ediyorduk. Biz her an tekrar köyün çevresinin bombalanacağını bekliyorduk, köye girmeyeceklerini sanıyorduk. Köye birkaç koldan girdiler. Köyün içine girdiklerinde "... herkes toplansın, kimliklerinizi getirin, kontrol yapacağız" dediler. Biz de çocuklarımızı kucakımıza alıp, köyün meydanında toplandık. Subay kimliklerimizi aldı askerlere de "... köyü ve evleri arayın" dediler. Biz telaş içinde beklerken, birden evlerden duman çıkmaya ve alevler yükselmeye başladı, bir grup asker de çevremizi kuşatıp "herkes köyün yerine, ses ve yanlış bir hareket yaparsanız hepinizi tararız" dediler. Ben de dayanamadım kucakımdaki iki yaşına yakın çocuğuma ayağa kalkıp hiç değilse bu çocuğu düşünün, çocuğun elbisesini ve mamasını alayım dedim. Subayın "alın" emriyle beni dövdüler ve çocuğumu kucakımdan alıp, yanbaşımızda yanan evin içine attılar. Artık dayanamadım, çocuğum, ateşler ve dummanlar içinde, ağlamasına, sızlamasına ve inlemesi, ölürsem öleyim bu ne vahşetir deyip çocuğumun olduğu yere koştum. Yetiştikimde çocuğum belli yerleri yanıyordu. Köylülerde kullandığı basınımları ki subay "güçlü ruhu" emriyle öldürdü. Ci-

derken de "şimdi ne haliniz varsa görün, hepinizi geberteceğiz, TIK-KO"culara asker veriyorsunuz değil mi? Cezasını böyle çekersiniz" dediler. Çocuk acılar içinde inliyordu. O gün doktora götürmedik. Bir gün sonra Ovacık'a getirip, yetiştirdik. Şimdi Ovacık Devlet Hastanesi'nde tedavi görüyor. Nedir bu bize yapılanlar? Devlet inanmıyorsa gelip baksın. Bizim emsallerimiz bu kadarını daha görmedi. Babalarımız, dedelerimiz bize 38 katliamını anlatırlardı, bize masal gibi geliyordu. Yaşadıkça öğreniyoruz. Şimdi de mağdur durumdayız. Bu olaydan dolayı diğer yapıları da anlatmıyorum. Çünkü onlar bu olayın gölgesinde kaldı. Bize yardımcı olun. Her tarafa ama her tarafa bu vahşeti(leri) götürün anlatın, yazın ikinci 38 Dersim Hareketi başlamıştır deyin..." şeklinde anlatmaktadır.

Anlatılması bile insanın vücudunu diken diken kaldıran, boğazının düğümlemesini, yutkunmasını zorlaştıran, gözyaşlarını tutamayacak duruma getiren bu anlatımlar, sınıf mücadelesi ve onun keskinleşmesinin varacağı doğal boyut olduğunu kavramayan insanlar için oldukça zordur, ama bunlar bizi bilemekte ve sınıf kinimizi daha da kö-

canılığıyla nam salmıştır. Onun ahlakı, sınıfsal ve ideolojik şekillenmesi, buna elverişlidir. Ordu için vardır? Tabi ki, komprador burjuvazi-toprak ağalannın devletini ve saltanatını, koruyup, kollamak içindir. Saltanatları tehlikeye girince daha nice katliamlar yapacağını ve bunları yaygınlaştıracığını kavramalıyız. İşte, Erzincan'da, Sivas, Tokat, Karadeniz'de, daha nice cinayetleri işleyeceklerini, katliamlar düzenleyeceklerini, bunları şehirlerde de yürürlüğe koyacağını bilincimizde, taşınmalıyız ve kendimizi buna hazırlamalıyız. Aksi takdirde bu savaşa varlık göstermemiz zordur. Düşmandan herşey bekleneceğini, sınıf mücadelelerinde sabittir.

Operasyonlardan dolayı zarar gören halkımızın çareyi, göç edip gitmede olmadığını kavramalıdır. Şehirlerde kendilerini bekleyen yoğun sorunların, açlığın sefaletin işsizliğin ve beraberinde getireceği geçimsizlikleri kavrayıp, kendi topraklarında kalıp ne pahasına olursa olsun yaşam mücadelesine katılmaları en doğrusudur. Dersim'den göç eden, yoksul halkımızın durumunu yakinen takip edip yardımcı olmak tabi ki, bizim görevimizdir. Aynı zamanda, kamuoyuna devletin yalancın, yanlış aksettirdiği bilgileri, devletin halkımızın alınca nın boş çıkarıldığı, kamuoyunu tipleştirip

tersine çevirmek, devletin senaryolarını açığa çıkarmak, önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Buna bazı DKÖ'leri duyarlı davranıp, örgütleyip önderlik etmeli edeceklere.

Son sözümüzü söylerken diyoruz ki,

Yukarıdaki ananın çığlığı yanlış değildir. Bunlar şu an elimize ulaşanlardır. Sorun münferit bir ananın sorunu değildir, toplumsaldır, dün Botan'da, bugün Dersim'de yarın daha nice bölgelerde bu çığlıkları duyacağız. Bunları önlemenin tek yolu Proletarya Partisi önderliğinde savaştan ortaya katılıp, destek vermek, görev sorumluluklar yüklenip, savaşı daha da yükseltmekten geçiyor. Yani devleti ne kadar sıkıştırıp, sonunu erken getirirsek, bunlardan da o kadar erken kurtulmuş olacağız. Botan'da, Sivas'ta, Tokat'ta, Erzincan'da, Karadeniz ve İstanbul'da öldürülen, yakılan ve yıkılan da senin bir parçandır. Dün ona, bugün sana, yarın ise başkasına. Öyleyse gücümüzün farkına varıp, örgütlenmeli, halkın zarar görmemesi için, bunu önlemek devletin ömrünü uzatmayıp, hak ettiği yere göndermesi yönündeki mücadeleye vargücümüzle atılmalıyız.

DAĞLARA VE SOKAKLARA İNMENİN ZAMANIDIR...

www.partizan.net

BBSKP GENEL SEKRETERİ ALEKSANDR ALEKSANDROVIÇ LAPİN: "Rusya'da yeni bir Ekim Devrimi şart"

23 Ekim Pazar günü "Rusya'da Yeni Durum ve İşçi Hareketi" konulu bir konferans yapıldı. Konferansa Bolşeviklerin Bütün Sovyetler Komünist Partisi (BBSKP) Genel Sekreteri **Aleksandr Aleksandroviç Lapin**, sosyalizmden-kapitalizme restorasyonu, ülkenin şu andaki durumunu ve partinin ülkedeki çalışmalarını anlattı.

"BBSKP (O zaman TBKP-B olarak adlandırılıyor), 8 Kasım 1991'de Minsk'te I. Kongre'sini yaparak kuruluş aşamasını tamamladı. Genel Sekreterliğe **Nina Andrageva** seçildi. Nina Andrageva Sovyetlerdeki durumu çok iyi bilen ve Gorbaçov'a karşı en iyi şekilde mücadele yürütenlerden biridir. 13 Mart 1988'de Nina Andrageva bir makale yayınlarak "Gorbaçov'un ülkemize soktuğu kapitalizmdir, bununla uzlaşmam" diyordu. Bu muhalefetin manifestosu haline geldi. O zaman SBKP içinde mücadele eden bu parti 13-14 Temmuz'da SBKP Bolşevik Platformu'nu kurdu. Bolşevik Platformu 32 parti tarafından desteklenen, Ekim 90'da Gorbaçov'un partiden ihracını talep etti. Bolşevik platformu 23 Ağustos'ta SBKP'nin çalışması yasaklandı. Eylül'de illegal birimler oluşturuldu. 6 Kasım'da Boris Yeltsin bu partiyi bütün topraklarda yasak ilan etti. 4 yıllık tarih olan BBSKP'nin bütün bağımsız devletlerde örgütlü ve her bölgenin koşullarına uygun yarı-legal, legal ve illegal bir örgütlülüğü var.

BBBSKP'nin Merkez Komitesi Sekreteri Aleksandr Aleksandroviç Lapin amaçlarının bütün Rusya'da sosyalizmi yeniden inşa etmek olduğunu söyleyerek, sosyalizmin

restorasyonu sonucu ülkede meydana gelen gelişmeleri şöyle anlattı:

Devasa işletmeler çöktü. Hergün birçok fabrika kapatılmakta, halkın büyük çoğunluğu yaşam sınırlarını zorlamakta ve bir soykırımla karşı karşıya. İşsizlik % 80'i bulmakta, ekonomik kriz ve çöküş yaşanmakta, eğitim, bilim, kültürde bundan nasibini alarak bu alanlarda da büyük yozlaşmalar meydana gelmiştir. Ülkenin her yerinde cinayet şebekeleri var. 93 yılında bu çeteler 150 bin kişiyi öldürdüler. Afganistan'da bile yıllarca süren savaş sonucu 14 bin Sovyet askeri ölürken bugün bu ölen insanların sayısı bunun 100 katıdır. 92'de nüfusta % 15 azalma görülmüştür. Halk tüberküloz, tifo, kolera gibi ölümcül, salgın hastalıklarla karşı karşıyadır. Bir ülkenin gelişmişlik düzeyini o ülkede kullanılan ilaç sayısı oranı belirler. Şimdi 1953'te ülkemiz sağlık maddesi tüketiminde 1. sıradayken bugün son-

dan üçüncü sırayla, Uganda'nın seviyesine düşmüştür. Tarımsal ekonomi durmuştur, çöküş içindedir. İnsanlar değişik politik görüşlere sahip olabilir, ama jenosidler için bu değişmez. İnsanların soykırımına hiçbir gerekçe gösterilemez, onlar için durum hep aynıdır. **Ülkemizdeki politik durum halkın jenosidinden başka bir şey değildir. Bu kapitalizmin Rusya'daki "başarılarının" bir göstergesidir. Yeni Rus rejiminin tek başarısı ülkenin yabancılara pazarlanması anlamında gerçekleşmiştir. Sadece Sovyet halkının nesillerinin yarattığı değerleri yıkma konusunda başarı göstermiştir.**

Şimdi yeni zenginler Rus halkının efendileri olarak ortaya çıkmıştır. Yaratılan değerler bu yeni zenginlerin dipsiz ceplerine akmaktadır. Modern rejimin bir başarısı daha var, burjuva demokrasininin temel normlarını ihlal etmişlerdir. Bu özgürlük havarileri parlamentonun demokrasi için gereksiz olduğunu ilan etmektedirler. Parlametoya karşı yapılan saldırıları hepimiz gördünüz bu yapılan saldırı ile burjuva demokrasisi ortadan kaldırılmıştır. Parlametoyu topa tutan bu tanklar aynı zamanda sınırsız demokrasi sınırsız toplum sloganını da haykırışlardır."

Öte yandan Lapin modern sovyet rejiminin faşizm uygulaması olduğunu dikkati çekerek şöyle dedi:

"Kapitalizmden sosyalizme geçiş için bir proletarya diktatörlüğü gerekli olduğunu hepimiz biliyoruz. Şimdi de açıkça görüyoruz ki sosyalizmden kapitalizme geçiş için burjuvazinin elinde faşist bir diktatörlük olması gerekiyor." ve konuşmasını şu şekilde sürdürdü.

"Ülkemizdeki bütün sermayenin

Lapin diğer taraftan Sovyet-Çin ilişkisinde Mao'yu değerlendirmedeki yanlışlığa değinerek "Mao'yu eleştirirken sosyalizmi eleştiriyorlar" diyor

mafyavari bir kökeni bulunmaktadır. Partimiz Birleşik Bolşevik Partisi Rusya'da faşizm tehlikesine işaret etmiştir. Hiç kimseyi bu konuda hayalci olmamaları konusunda uyarılmıştır. **Doğu ve batıda yeni sovyet rejimine diplomatik ve finansal destek veren ülkeleri faşizm konusunda uyardık. Rusya faşist bir ülke olduğunda bütün dünya halkları için büyük bir tehlike oluşturacaktır."**

A. Aleksandroviç Lapin Rusya'daki bu tehlikeye karşı partilerinin nasıl bir çalışma yürüttüğü ve sosyalizmin yeniden inşası için ne gibi çalışma yaptıklarına dair de şunları söyledi:

"Bizim birleşik-bolşevik partisi bu koşullar altında ayağa kalkmıştır. Parti komitelerimiz tüm ülkede faaliyet yürütmektedir. Parti önderliği altında örgütlenerek ve bütün ülkede etkili olan bolşevik gençlik örgütünü inşa et-

"Rusya için emperyalist diyemeyiz, çünkü ülkeyi yönetenler dışa bağımlıdır. Rusya şu anda emperyalizme bağımlı hale gelmiştir. Rusya'da devrim için parlamenter yoldan mücadele etmenin koşulları yoktur, ortadan kalkmıştır, fakat barışçı çözüm yolu da her zaman vardır."

Her komsomolun üye kartı vardır. Şu anda önümüzdeki en büyük görev halkın modern rejime karşı uyanışını politiklaştırmak olarak görüyoruz. Ülkemizde son aylar içerisinde 3 büyük hareket meydana geldi. Maden işçilerinin mayistaki, metal işçilerinin yaptığı büyük grevler. Temmuz-Ağustos aylarında köylülerin yapmış olduğu bir takım yenilikler ve bu hareketlerin organizasyonunda büyük görevler alan partimizin öndeki görevler arasında sendikalar arasında çalışmak, işçi ve köylü hareketlerini politiklaştırmaktır." şeklinde konuşan parti genel sekreteri Lapin ayrıca **ülkenin yeni bir Ekim Devrimi'ne ihtiyacı olduğuna** dikkati çekerek devrimlerin kansız olmaya çağını ekledi. Fakat barışçı bir çözüm yolu olarak da ülke çapında bir genel grev örgütlenmesi çağrılarını söyledi. "Büyük Proleter Ekim Devrimi'ni gerçekleştirerek onurlu bir tarihe sahip olan Sovyet halkının bugünkü içine düşürüldüğü onursuz duruma dikkat çekerek şöyle dedi: "Halkımız için iki yol vardır. Birincisi ölüme, yıkıma giden yol, ikincisi sosyalizme giden yol. Biz komünistler bu amaç için her şeyimizi feda etmeye hazırız. Gerekirse ölmeye dahi, çünkü biz tarihin bizden (hakkıdan) yana olduğuna inanıyoruz, zafer bizim olacaktır."

LAPIN SOSYALİZMDEN GERİ DÖNÜŞ İÇİN ŞUNLARI SÖYLEDİ

Rusya parti tarihinde iki dönem vardır. 1. Dönem Lenin-Stalin, 2. Dönem revizyonizm dönemi.

Lenin-Stalin'in olduğu dönemler de parti sosyalizmin inşasında başarılı bir dönem geçirmiştir. İkinci dönem ise partinin revizyonist evreye girdiği dönem olmuştur. Bu yozlaşmanın başladığı tarih noktası olarak 20. kongreyi görüyoruz. Sovyet partisi adım adım revizyonist bir parti haline getirildi. Üvertürü ise anti-Stalin histerisidir. Stalin'in ölümünden sonra bir çöküş ekonomisi gündeme girer. İzlenen bu faktör bazı aparatiflerdir. İma-

gelişmezdi. Kruşçev'den-Gorbaçov'a doğru çizgiden her sapma sola ve sağa sapma bizi revizyonizme götürür. Ve bu revizyonist süreçte halktan yavaş yavaş kopuldu, halkın partiyeye güveni kalmadı.

Diğer yandan 17 Ekim devrimi zafarından sonra böyle bir dönüşe ihtimal verilmeyordu. Revizyonizmle yeterli mücadele edilemedi. Parti çizgisindeki bozulmanın diğer bir nedeni de anayurdu savunma savaşında eski parti üyelerinin büyük bir çoğunluğu öldürüldü. Lenin ve Stalin'in partisi SBKP'nin 5 milyon üyesi vardı. Savaş sırasında 3 milyonu öldürüldü. İyi kadrolar kaybedildi."

Lapin şu anda ülkenin durumunu ve karşı karşıya kaldıkları zorlukları ise şöyle dile getirdi.

"Emperyalizm ülkemize büyük bir saldırı yöneltti. Askeri diplomatik saldırılarla ablukaya alınan ülkemiz ekonomik ambargoya karşı karşıya kalmıştır." di-

yerek konuşmasını şöyle sürdürdü.

"Parti revizyonizmle mücadeleyi unuttu, revizyonizme dönüştü durakladı. Onunla yeterli mücadele edilmedi." diyerek, revizyonizmin son süreci için ise şunları söyledi: "Ülkemizde halk 70 yıldır hakları için mücadele etmemiş kazanılmış haklarını hoyratça kullanmıştır. Ayrıca devletin kendi devleti olduğunu düşünmüş, çürümüşlüğü görmemiştir. Şu anda da bu çürümüşlüğü Yeltsin'in çürümüşlüğü olarak görüyorlar." Bu sırada söz alan dinleyicilerden birinin "Brejnev, Kruşçev, Gorbaçov, Yeltsin bunların hepsi eski SBKP üyesi ve eskiden birbirlerini komünist olmamakla suçlardı. Şimdi ise komünist olmakla suçluyorlar. Mao Zedung'un 'sosyalizmde geriye dönüş olayına komünist partisi içinde bir burjuva sınıf teşekkül eder ve geriye dönüş bu sınıf tarafından gerçekleşir' teorisi hakkında ne düşünüyorsunuz?" sorusunu ise **"Mao'ya tamamen katılıyorum. Şimdi Rusya'da da aynı durum yaşanmaktadır."** şeklinde cevaplayan Lapin diğer taraftan Sovyet-Çin ilişkisinde Mao'yu değerlendirmedeki yanlışlığa değinerek **"Mao'yu eleştiren sosyalizmi eleştiriyorlar"** yorumunu yaptı.

Şu anda kendi partilerinin nasıyonul-ulusal bir çizgide olmadığını, **proletarya enternasyonalizmini savundugunu** söyleyen Lapin Kürt ulusal hareketi hakkında ne düşünüyorsunuz sorusuna şu cevabı verdi: "Ulusal sorunun enternasyonalizmle çözüleceğine inanmaktayız, propaganda da milliyetçi çizgiye asla kayılmamalı, enternasyonalizm milliyetçi propagandaya karşı geldiğinde sosyalizme dönüş olacaktır. Türkiye'de bu sorunun (Kürt ve ayrıca diğer milliyetler sorunu) çözümü Türkiye'deki halkların birlikte mücadelesiyle mümkün olacaktır."

Lapin son tahlilde ise Rusya için şu değerlendirmeyi yaptı: "Şu anda Rusya'da net bir faşizm yoktur, ama faşizme doğru ilerlemektedir. Rusya için emperyalist diyemeyiz, çünkü ülkeyi yönetenler dışa bağımlıdır. Rusya şu anda emperyalizme bağımlı hale gelmiştir."

Rusya'da devrim için parlamenter yoldan mücadele etmenin koşulları yoktur, ortadan kalkmıştır, fakat barışçı çözüm yolu da her zaman vardır dedi.

Ortadoğu'da emperyalist rekabet kızışıyor

Dış Haberler Servisi- 19 Ekim sabahı, Batı Şeria'nın Kalkilya kasabası doğumlu Salah Abdel Rahim Nazal Souwi, Tel Aviv'de otobüse bindi. 10 kiloluk TNT taşıyan genç, otobüsün tam şehrin en işlek merkezi olan Dizengoff'dan geçerken kendisiyle beraber 21 kişiyi havaya uçurdu. Saatler 8:55'i gösteriyordu. Patlama sonrası, 42 kişinin de yaralı olduğu açıklandı.

Eylemi HAMAS üstlendi. Gazeteleri telefonla arayan ve Arap aksanıyla İbrani konuşan bir militan şöyle diyordu: "Siyonistlere karşı gerçekleştirilen bu saldırının sorumluluğunu, sınır dışı edilerek Güney Lübnan'a gönderilen HAMAS örgütü üyeleri üstlenmektedir. Rabin hükümetine, bizi Lübnan'a göndererek sabotaj eğitimi görmemizi sağladığı için teşekkür ediyoruz."

HAMAS, 10 gün önce bir İsrail askerini kaçırmış, daha sonra askerini cesedi bulunmuştu. Bu sırada Ürdün ve İsrail el altından anlaşmalar yapıyorlardı. Fakat anlaşmanın kutlaması

Otobüsü uçuran Hamas militanı

kısa sürdü. İsrail'de yayımlanan günlük *Yediot Aharonot* gazetesi manşetinde süslü harflerle "Barış Festivali" yazmıştı ki bu kez de HAMAS, bir caddede gezen iki İsrail askerini otomatik silahlarla tarayarak öldürdü.

Bu eylem sırasında İngiltere'de özel bir ziyarette bulunan İsrail Başbakanı Rabin, atelacele ülkesine döndü. Yaptığı basın açıklamasında HAMAS ve İslami Cihad gibi örgütlerin barış düşmanı olduğunu vurguladı. Yaser Arafat'ın Danışmanı Ahmet Tibi de, İsrail radyosuna yaptığı açıklamada "Bu iğrenç saldırı bizi çok etti. Suçsuz insanlara karşı saldırıdan daha korkunç birşey olamaz. Bunu kınamak gerekir." dedi.

HAMAS, eylemlerini, anti-emperyalist görünüm altında sürdürürken, gerçeklerin öyle olmadığı da çok açık. Örneğin sırtını Alman emperyalistlerin dayayan İran, son üç yıl içerisinde örgüte 50 milyon dolar pompaladı. Emad Alavi, örgütün Tahran Temsilcisi. Örgüt liderlerinden Musa Abu Marzouk, ABD'de yaşıyor ve sennaye çevreleriyle bağlantıları olduğu iddia ediliyor. Muhammed Kassem Saulha da yurtdışında.

Clinton'un Suriye ziyareti öncesi HAMAS'ın böyle bir eylem gerçekleştirmesi tesadüf değil. Bu eylemden sonra İsrail ve Ürdün'ün yaptıkları anlaşmaları açıkça ilan etmeleri de tesadüf değil. Ortadoğu'da emperyalistler arası hesaplaşmaların daha da kızışması beklenen bir olgu olarak dikkat çekiyor.

Tel Aviv'de otobüsün bombalanması üzerine gösteri yapan Siyonistler, bombalama olayından Rabin'i sorumlu tutular

İsrail, Türkiye ziyaretini erteledi

Dış Haberler Servisi- Tel Aviv'de meydana gelen bombalama olayı sonucu, İsrail Meclis Başkanı Shevach Weiss, Türkiye'ye ziyaretini erteledi. Weiss, 19 ekimde Ankara'ya gelecekti.

İsrail Ankara Büyükelçiliği tarafından yapılan açıklamada, ziyaretin, bombalı saldırı nedeniyle ertelendiği bildirildi.

"Azerbaycan'da darbe kolay"

Dış Haberler Servisi- Azerbaycan'da, cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e karşı darbe girişiminin sorumluları arasında bulunan İçişleri Bakan Yardımcısı Ruşen Cevadov, "Ben darbe yapmadım. Ama istesem yaparım. Bu benim için çok kolay." dedi.

Cevadov'un Cumhuriyet muhbirine yaptığı açıklama sırasında, odasının duvarlarında Hizbullah militanlarının ve Atatürk'ün resminin bulunduğu bildirildi.

Beyaz Saray tarandı

Dış Haberler Servisi- Beyaz Saray, 19 ekim günü kursunlandı.

ABD Başkanı Bill Clinton'un Ortadoğu gezisinin dönüşüne rastlayan gün, Beyaz Saray'ın taranması ve Basın Odası'nın isabet alması dikkat çekti. Binayı tarayan 26 yaşındaki Colorado'lu Fransisco Martin Duran, silahın şarjörünü değiştirirken turistler tarafından yere düşürüldükten sonra polis tarafından yakalandı.

CIA Şefi James Woolsey'in yardımcısı Richard Griffin, eylemin tek kişi tarafından yapıldığını, olayı araştıracaklarını belirtti. Eylemde 20'den fazla mermi kullanıldığı ve Çin yapımı SKS tipi yarı otomatik bir silah kullanıldı

Beyaz Saray tarandıktan sonra olaya CIA müdahale etti

Köln'de 5 bin kişi yürüdü

Köln/Özgür Gelecek- Türkiye Kürdistanı'nda yaşatılan vahşete karşı, 16 ekimde Almanya'nın Köln kentinde 5 bin kişi yürüdü. Daha önce, 1 ekimde, TKP(ML) GDYB ve çeşitli devrimci örgütlerin Avrupa'nın çeşitli kentlerinde ortak düzenlediği yürüyüşler gerçekleştirilmişti.

Yürüyüş öncesi TKP(ML) GDYB ve bir dizi devrimci örgüt yürüyüş çağrısı yapmıştı. 16 ekim sabahı Köln'e 4 bin polis yığan Alman devleti, yürüyüşü engellemek istedi. Tüm otobanları tutan polisler, Köln'e giriş yapan ve kimliğinde "TC uyruklu" yazan insanların çoğunu geri çevirdi. Toplu halde gezen insanları dağıtan Alman polisi, şüphelendiklerini tutuklayarak gözdağı vermeye çalıştı.

Yürüyüş alanına ise binlerce polis yığılmıştı. Kitleye, yürüyüşün iptal edildiği anonsu yapılıyordu. Kitle ise sessiz bir şekilde yürüyüş komitesinin tavrını bekliyordu. Komite, yürüyüş alanının karşısındaki sokağı işaret ederek, toplanması için kitleyi uyardı. Köln'ün en kalabalık caddesi olan Schiller Str.de toplanan kitle, sloganlar atarak kenetlenip yürüyüşe başladı. Cadde "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma, Türkiye'ye Yardım-

lara Son!", "Dün Vietnam'da, Bugün Kürdistan'da!", "Dersim Faşizme Mezar Olacak!" sloganları ile inliyordu. Engellemeler ve geri çevirmeler sonucu, kitle katılımı azalmasına rağmen coşku doruktaydı.

Bu coşku üzerine çıldıran Alman polisi çevik kuvvetleri, kitlenin etrafını sardı. Çember altındaki kitlenin daha coşkulu olduğu dikkat çekti. Yaklaşık yarım saat sonra, bir bildiri okunarak yürüyüşün bittiği ve kitlenin dağılması için Alman polisinin çemberi açması istendi. Polis, Alman kanunları çiğnenerek korsan yürüyüş yapıldığını, bu yüzden herkesin tutuklanacağını ve hakkında işlem yapılacağını bildirdi. Bunun üzerine kitle direnip çemberi yarmaya çalıştı. Polis, kitleye saldırarak bir kısım insanı yerlere yatırarak dövdü ve yaraladı. Bu sırada, çevrede biriken Almanların hayret dolu bakışlarla olayı izledikleri gözlemlendi. Bir kısım insan, elleri arkadan kelepçelenerek otobüslerle iki polis merkezine götürüldü. Toplam 290 kişiyi gözaltına alan polis, sabah 3'e-4'e kadar gözaltında tutuktan sonra serbest bıraktı.

Bu arada başta Russelsheim olmak üzere değişik kentlerde protesto yürüyüşleri düzenlendiği bildirildi.

Belçika'da işkence

Dış Haberler Servisi- Avrupa Konseyi uzmanları, Belçika'da, karakol ve cezaevlerinde tutsakların dövüldüğünü, mahkum sayısının çok fazla olduğunu, sağlık hizmetleri ve temizliğin çok yetersiz olduğunu belirttiler.

Ülkeden sınır dışı edilen insanların soğuk, karanlık ve nemli hücrelerde bekletildiğine dikkat çeken komisyon üyeleri, bu insanların ağızlarının bantla kapatıldığını ve uçaklara kelepçelerle bindirildiğini açıkladılar.

Belçika, geçtiğimiz yılın kasım ayında Avrupa Konseyi İşkenceyle Mücadele Komitesi'nden olumsuz not almıştı.

PKK sözcüsü gözaltında

Dış Haberler Servisi- PKK'nın Avrupa Sözcüsü Kani Yılmaz, 26 ekim gecesi Londra'da gözaltına alındı. İngiltere Göçmen Bürosu tarafından gözaltına alınan Yılmaz, Paddington Green Karakolu'na gönderildi. Kani Yılmaz'ı Londra'ya davet eden İngiliz İşçi Partisi parlamenti John Austin Walker, "Yılmaz'ın sınır dışı edilme kararını protesto ediyoruz" dedi. Yılmaz'ın gözaltına alınmasından sonra yaklaşık 200 kişilik bir grup yurtsever, karakolun önünde gösteri yaptı.

Yunanistan'da yerel seçimler yapıldı

Yunanistan/Özgür Gelecek- Yunanistan'da her 4 yılda bir yapılan belediye ve valilik seçimleri, bu yıl da tekrarlandı. Belediye ve valilik seçimlerinde başta PASOK olmak üzere tüm hakim sınıf partileri oy kaybına uğradı. Bu seçimlerde 1 milyon 400 bin seçmen kaybı yaşandı.

Bir yıl önce yapılan genel seçimlerde PASOK, Yeni Demokrasi Partisi (NA) karşısında %70 oy çıkararak tek başına iktidar olmuştu. Sözde sol olan PASOK iktidarda geldiğinde hemen zamlara başlamış ve anti-demokratik uygulamalara hız vermişti. Bu yüzden 6 ay sonra

Avrupa Parlamentosu seçimlerine girdiğinde, büyük oy kaybetmişti. Yunanistan'da 6 milyon 700 bin seçmenden 3 yüz bini, genel seçimlerde de boykot-red-geçersiz oyları kullanmıştı. Avrupa Parlamentosu seçimlerinde bu oran yükselerek 1 milyona varmıştı. Yunanistan köylüsü bu seçimleri protesto etmişti. Seçimlerde radikal sol örgütlerden KKE (ML) [Yunanistan Komünist Partisi Marksist Leninist] çok iyi oy aldı. KKE (ML), genel seçimlerde de oldukça büyük bir köylü kitleinin arkasına alarak boykot yapmıştı.

Başkan Mao korkutuyor

Dış Haberler Servisi- Başkan Mao, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Son olarak Mao'nun 22 yıl özel doktorluğunu yaptığı iddia eden Zhisu Li, "Başkan Mao'nun Özel Yaşamı" isimli kitabında Mao'nun "kadınlara aşırı düşkün olduğu", "yaşamı boyunca vücudunun su yüzü görmediği", "dişlerini fırçalamadığı", "aşırı kuşkucu olduğu" yollu iftiralarla, MLM'nin 5. kılıcını karalamaya çabaladı. İftiraların saçmalığı bir yana, Başkan Mao sağken, suyu çok sevdiği, yağmurlu havalarda gezmeden durmadığı, kışın bile Yangze ırmağında yüzdüğü Batılı basın tarafından sık sık işlenmişti. Siyasal rakiplerine gösterdiği sabırla dikkat çeken Mao, Milli Birleşik Cephe'yi kurmak için, binlerce gerillayı, eşini ve çocuklarını katleden Çan Kay-şek'i tutsak aldığı halde öldürmemişti. 1976'da öldüğünde, ayağında çok eski bir ayakkabısı vardı. Geçtiğimiz günlerde, MLM'nin 4. ustası Stalin'de, "Nazım Hikmet'e suikast yaptıracaktı" şeklinde karalanmaya çalışılmıştı.

Ermenistan'da Rus üssü açılacak

Dış Haberler Servisi- 21 ekimde Moskova'da yapılan anlaşmayla, Erivan' ve Gümrü'de iki Rus üssü açılması kararlaştırıldı. Anlaşmaya göre iki askeri üs 25 yıl faaliyette gösterecek. Anlaşma, Rusya'nın Azerbaycan'da kaybetmesine rağmen, geri kalan Kafkas bölgelerinde hakim olmaya çalışmasının bir ürünü olarak yapıldı.

Major, Reynolds'la görüştü

Dış Haberler Servisi- İngiltere Başbakanı John Major, İrlanda Başbakanı Albert Reynolds'la bir araya gelerek, IRA ile yapılacak müzakereleri görüştü. Major, görüşmeden sonra "İstikrarlı ilerleme sağlandı" dedi. SİN Feinn ise yaptığı açıklamada, Kuzey İrlanda'nın İngiltere'ye bağlanmayacağı yolunda güvence aldıklarını açıkladı. anlaşmaya göre Kuzey İrlanda, "Serbest İrlanda" denilen İngiltere'nin yarı sömürmesine bağlanacak.

Clinton Suriye'deydi

Dış Haberler Servisi- ABD Başkanı Bill Clinton, Suriye'yi ziyaret ederek Suriye Devlet Başkanı Hafız el Esad'la görüştü. Clinton görüşmeler sırasında "terörizm"den bahsetmezken, Esad "Terörizm suçlaması sadece bir iddiadır. Clinton'la görüşmemizin esas Ortadoğu barışıdır, terör değil." dedi Clinton ve Esad'ın Şam'da gerçekleştirdikleri basın toplantısında ise Clinton, "Suriye ile İsrail arasında barış olmadan toptan barışın tesisi sağlanamaz. Hafız Esad'ın barış istediğini gördüm. Sanırım bu iş olacak." dedi. Clinton Şam'dan sonra İsrail'in başkenti Kudüs'e geçti. ABD'nin son dönemlerde Ortadoğu üzerinde yoğunlaştığı göze çarpıyor.

Haiti'de CIA-Aristide bağlantısı

ABD askerleri, Haiti'ye ayak basar basmaz ilk iş olarak halkın muhalefetini bastırmaya çalıştılar. İnsanlar özel göz bağcıklarıyla CIA merkezlerine götürülerek sorgulanıyor.

Dış Haberler Servisi- Emmanuel "Toto" Constant, Haiti'de Amerikalı bir gazeteci olarak tanınıyordu. Şık giyimli ve mükelmel İngilizce konuşan bu adam, Kanada üniversitelerinde matematik ve fizik dersleri aldığını söylüyordu. Tabii, Constant'ın anlattıklarına bakılırsa, bir zamanlar Birleşmiş Milletler'de Haiti'nin diplomatlığını yapmıştı.

İşte bu adam, Haiti Gelişme Ve İlerleme Cephesi (FRAPH) adlı cinayet şebekesinin şefiydi. Constant, aynı zamanda ABD istihbaratından. Washington'daki bazı devlet yetkilileri onun CIA ve Savunma İstihbarat Bürosu'nda çalıştığını doğrulamak zorunda kaldılar. Constant, Eski Başkan Jean Bertrand Aristide'nin devrilmesinden kısa bir süre sonra Haiti'ye yerleştirilmişti. ABD'den gönderilen paralarla Haiti ordusuna yardım eden Constant, 1993 ortalarına kadar FRAPH'ı oluşturmuştu.

Nation isimli magazin dergisinde yayımlanan bir yazıda ise, ABD istihbarat servisinin FRAPH'dan günlük olarak yardım aldığı açıklanıyordu. Yazı, Constant'ın şu sözlerini aktarıyordu: "1991'de ABD Savunma Bürosu'nun Haiti ataşesi Albay Patrick Collins'le beraber hareket ederek Aristide hareketini dengeleyecek bir cephe oluşturmuştuk."

İşte FRAPH militanlarının zihniyetlerine bir örnek: Bir FRAPH militanı olan Pierre Audin, "Benim mesleğim, basit bir biçimde ifade edecek olursak insanları vurmak." diyor. Audin, son olarak, Port-au-Prince'nin fakir mahallelerinden birinde gece devriyesi yaparken 5 kişiyi öldürmüştü. Peki neden? "Kimdiler, bilmiyorum. Öylesine vurdum."

CIA'NIN İNSANLILIĞI(!)

CIA, Beyaz Saray ve Pentagon

Toto Constant, Haiti'de polis örgütü FRAPH'yi kurdu. CIA ile ortak çalışarak birçok cinayet işledi. Kokainin olan Constant, amaçları uyuşturucu ticaretini önlemek gibi göste ilen FRAPH'nin kurucusu olarak CIA uyuşturucu ticaretini bastırması için kurulmuştu. Kimi tedende uyuşturucu ticaretini önlemek için işbirliği

FRAPH'la ilişkilerini derhal reddettiler. CIA yetkilileri şöyle diyor: "İğrenç insanlardan bilgi toplamak ile onların yaptığı veya desteklediği iğrenç şeyler arasındaki önemli farkı görmeyi istiyoruz." Yani CIA'nın açıklamasına göre, sadece bilgi almak için Constant'a para verilmişti, yoksa FRAPH'ın finanse edilmesi için değil. Ve CIA yetkilileri şöyle bir örnek de veriyordu: Soğuk savaşın ağırlığını hissettirdiği günlerde, CIA tarafından KGB bünyesinde çalışan, ancak çift taraflı bilgi satan ajanlara da para verilmişti. Eğer CIA-FRAPH bağlantısı kurma mantığı doğruysa, o zaman CIA'nın KGB'nin bankası rolünü oynadığını da kabul etmek gerekirdi.

Haiti'deki bu bağlantıların kokusunun yayılması üzerine, ABD'li yetkililer, yaklaşan seçimleri de düşünerek CIA'nın şefi James Woolsey'in günlerinin sayılı olduğunu söylüyorlar. Kongre ve Beyaz Saray yetkililerinden oluşan bir komisyon CIA'nın neler yaptığını araştıracaktı (!) Komisyon'un, CIA'nın 3 milyar dolarlık bütçesini ve 20 bin kişilik personel sayısını azaltacağını da propagandasına ağırlık verildi.

Buna karşılık, Woolsey bir basın açıklaması yaparak, ödentileri ve kadro sayısını azaltmak istemediğini vurguladı. Woolsey, CIA'nın iğrenç işlevini de gizlemeye çalışarak, CIA'yı insan haklarına yönelik saldırıları engelleyici bir kurum olarak göstermeye çalıştı.

SIN-CIA BAĞLANTISI

Oysa, CIA'nın Haiti'deki geçmişi de, faaliyette bulunduğu tüm yerlerdeki geçmişi kadar kirli. Haiti'de 1986'da Jean Claude Duvalier (nam-ı diğer "Baby Doc") diktatörlüğünün çöküşünden sonra, CIA, Haiti istihbarat servisi SIN'ı kurdu. Bu servis, görünüşte uyuşturucu ticareti ile mücadele için kurulmuştu. Kimi tedende uyuşturucu ticaretini önlemek için işbirliği

CIA şefi James Woolsey. Woolsey, amaçlarının insan haklarını korumak olduğunu savunuyor.

içindeki kurum da SIN'dı. Buna şaşırılmaması gerekir çünkü bizzat SIN'in babası CIA çok sayıda uyuşturucu bağımlılığıyla çalışmaktadır. Mesela Constant, kokain aşırı bağımlıdır. SIN'in gerçek hedefi ise siyasi ve askeri istihbarat toplamak ve ajan örgütlemektir.

Öte yandan CIA, birçok yerde yaptığı gibi Haiti'de de iki ata oynadı. 1987'de Haiti seçimlerini bu örgüt finanse etti ve ABD Kongresi, bunu aptalca inkar etti. Aptalcaydı çünkü herkes olayı biliyordu. CIA tarafından Kongre'ye sunulan Aristide hakkındaki bir raporda, onun Kanada'daki bir hastanede psikiatri tedavisi ettirildiği yazılıydı.

Ancak, hastane, Aristide'nin birnada olduğunu kabul etmiyordu. CIA, bir yandan Aristide'ye karşı yapılan darbeyi desteklerken, bir yandan da Aristide'nin yaşamını koruyordu. Darbe gecesi, bir asker Aristide'yi az kalsın vuracaktı. Fakat asker, CIA personeli bir albay tarafından durduruldu.

ABD karşıtı olarak tanınan Aristide'nin, geçtiğimiz ay Time dergisiyle yaptığı röportajda söyledikleri ise, patronuna duyduğu minnet borcunu yeterince ifade ediyordu: "Şu anda Haiti'de bulunan Amerikan askerleri, Haitililerin hayatta kalmalarına yardımcı oluyor ve orada bir müdahale yok. Bundan dolayı teşekkür ediyorum."